VII. évfolyam, 52. szám

1951. december 27

Ludas Matyi

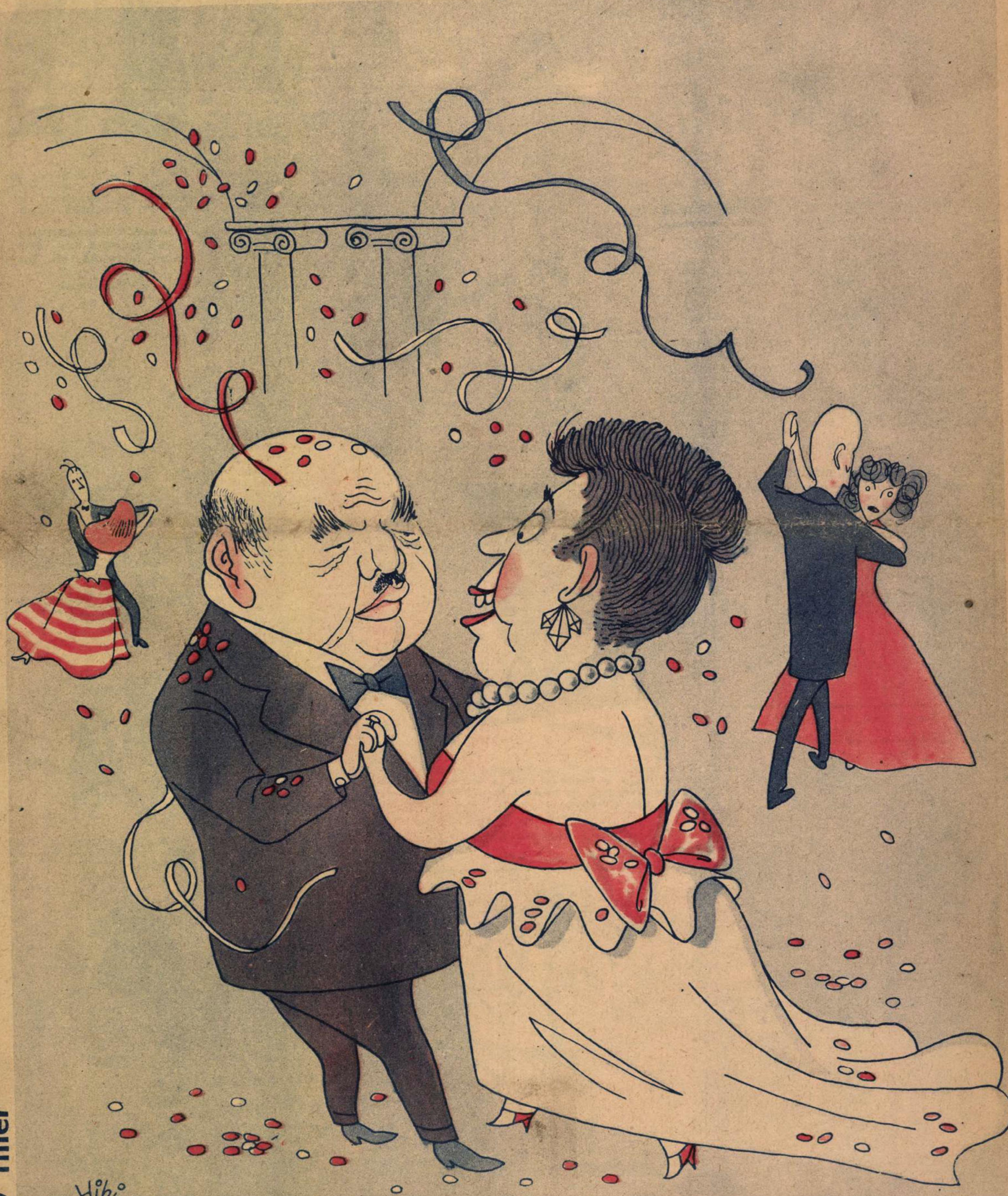

70 fillér

Washingtoni szilveszter

— Miért táncolsz olyan szomorúan, John?
— Azt hiszem, idén sem sikerül kirobbantani . . .

Megnyílt a Magyar Néphadsereg Színháza

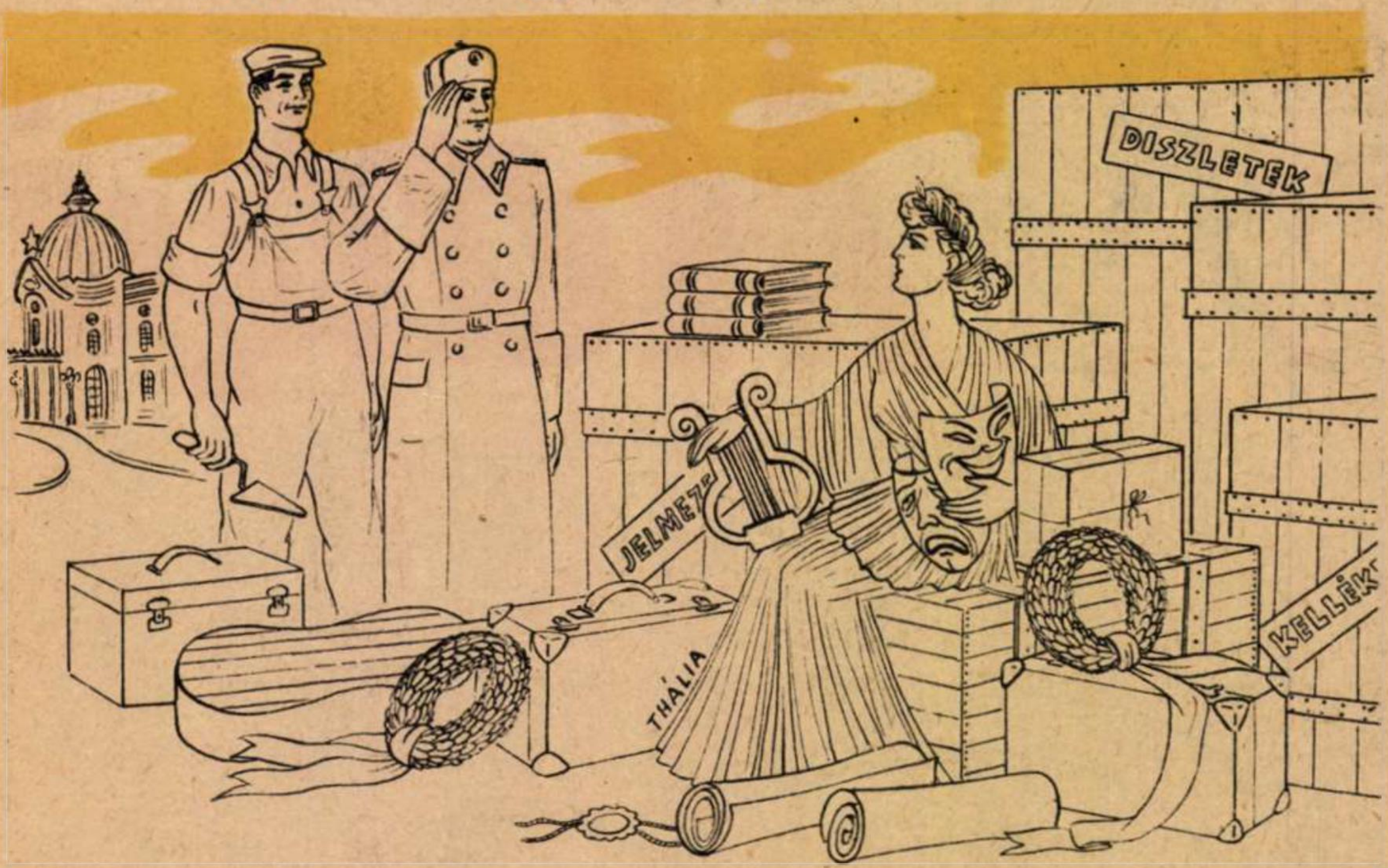

— Kedves Thalia — jelentjük: az új hajlék beköltözhető!

Külföldi humor

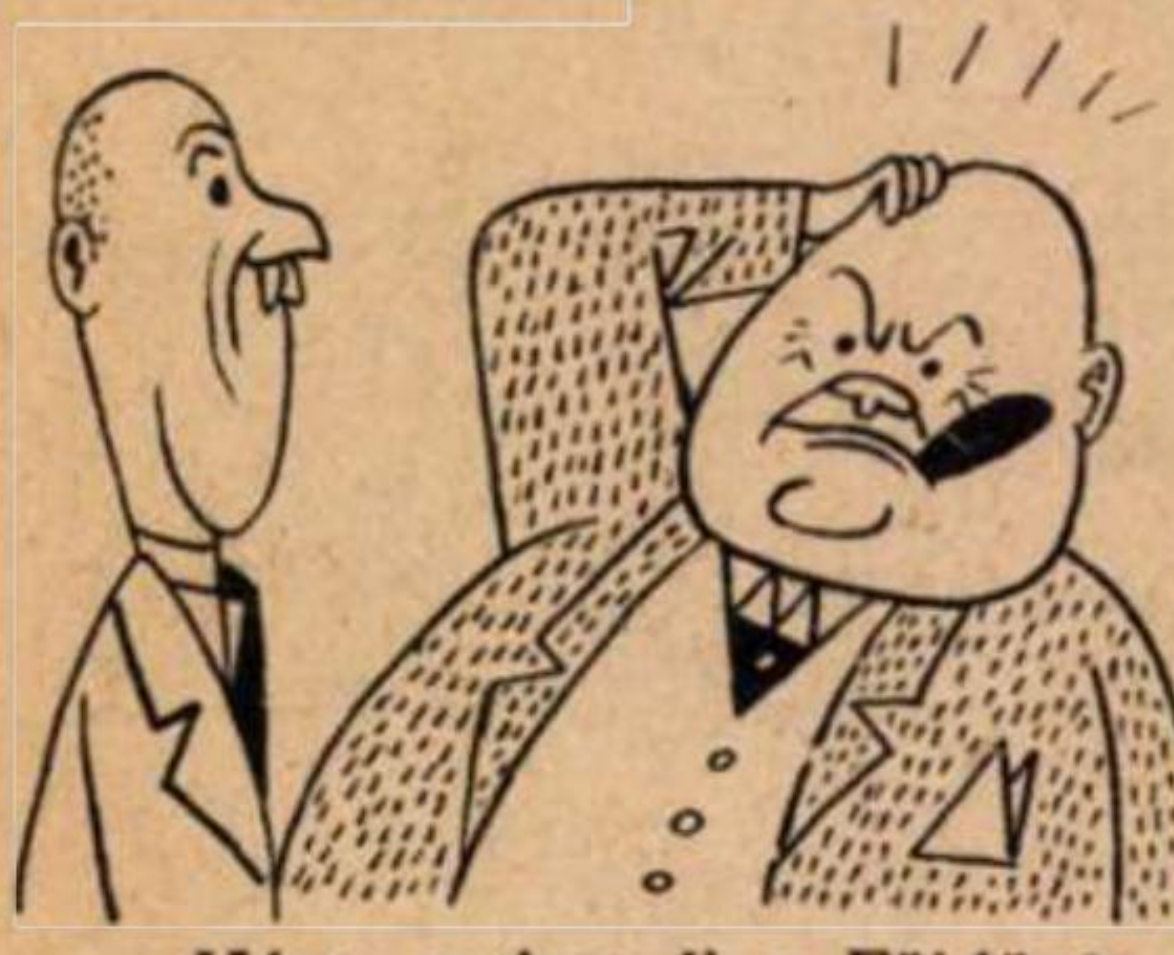

— Hány ember él a Földön? — kérdezi Churchill.

— Összesen kétmilliárd.

— Lehetetlen! Hiszen azt mondtam a beszédemben, hogy ennyi a Szovjetunió katonáinak a száma!

(Frischer Wind, Berlin)

Villámháború

Negyvennyolc óra alatt hat nagy francia filmgyár, a Discine, a Filmsonor, a Gaumont, a Pathé, a Sirius és az UGC jelentette be, hogy beszünteti tevékenységét. Ez a hat gyár termelte a francia filmek hatvan százalékát.

A nehezén eszerint már túl vannak az amerikaiak, negyvennyolcórás villámháborúban elpusztították a francia filmipar hatvan százalékát. A többi negyven már gyerekjáték, azt huszonnégy óra alatt is meg lehet csinálni. És akkor az amerikai filmipar egyeduralkodóvá válik Franciaországban, ami szépen illusztrálja, hogy milyen nagy dolgokra képes együtt a Truman feje és a Rita Hayworth lába.

ESSENBEN

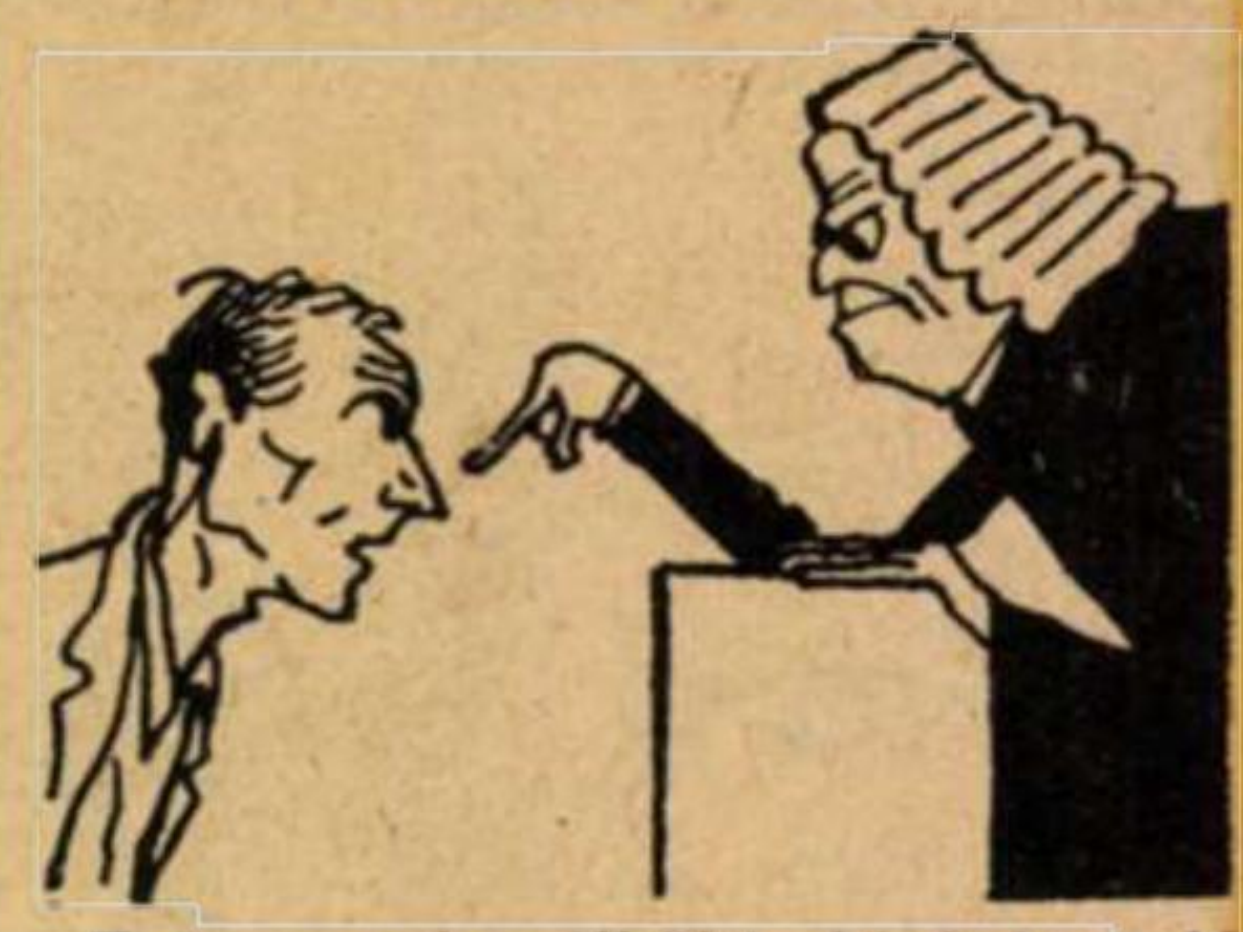

Egy munkanélkülit bíróság elé állítottak.

Bíró: Az a vád maga ellen, hogy a városban lévő rend ellen lázít!

Munkanélküli: Éppen fordítva! A városban uralkodó rend lázított fel engem!

(Neue Berliner Illustrierte)

Félresikerült randevú

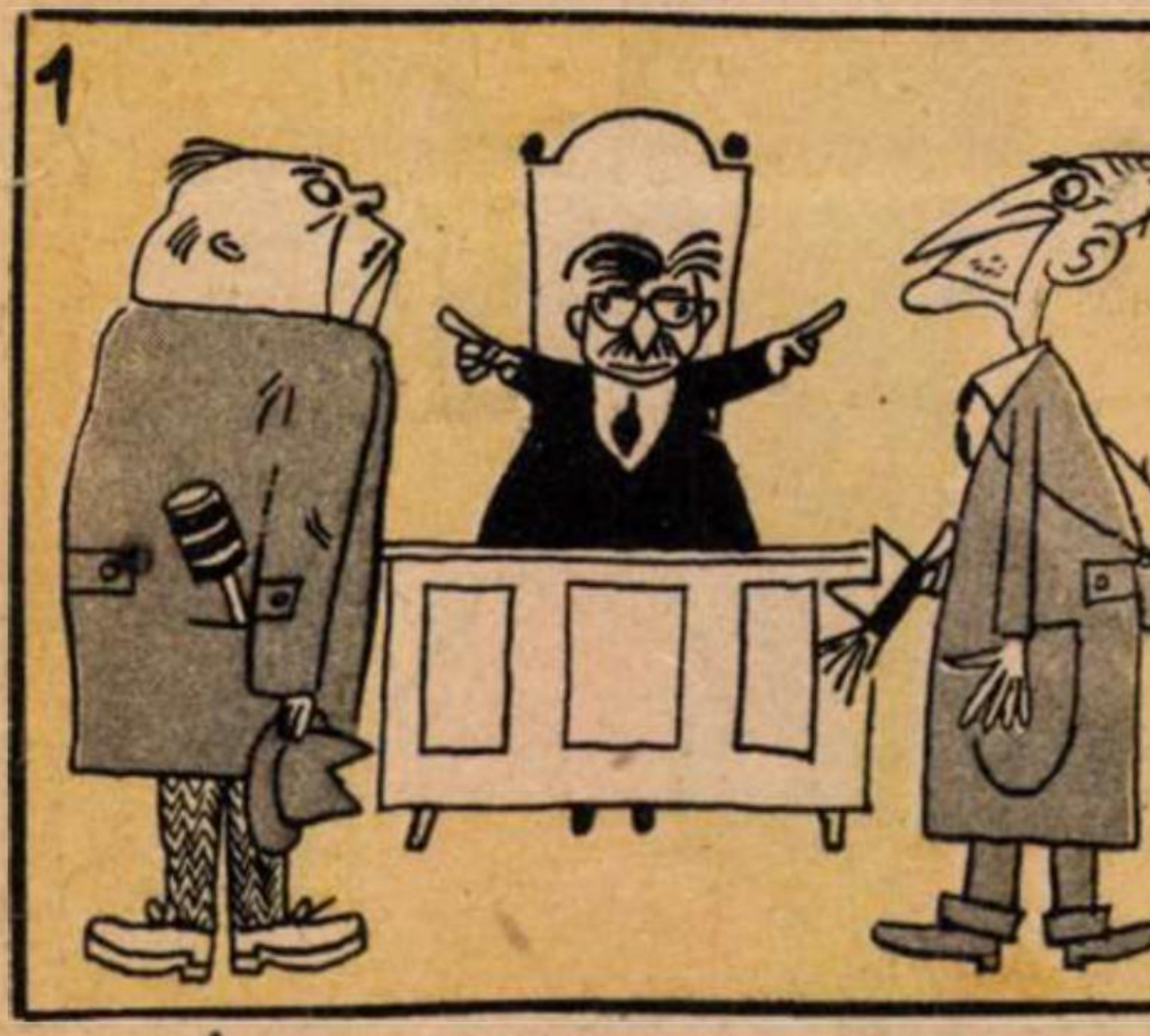

— Ön ipari, ön pedig katonai kémkedésre indul Romániába.

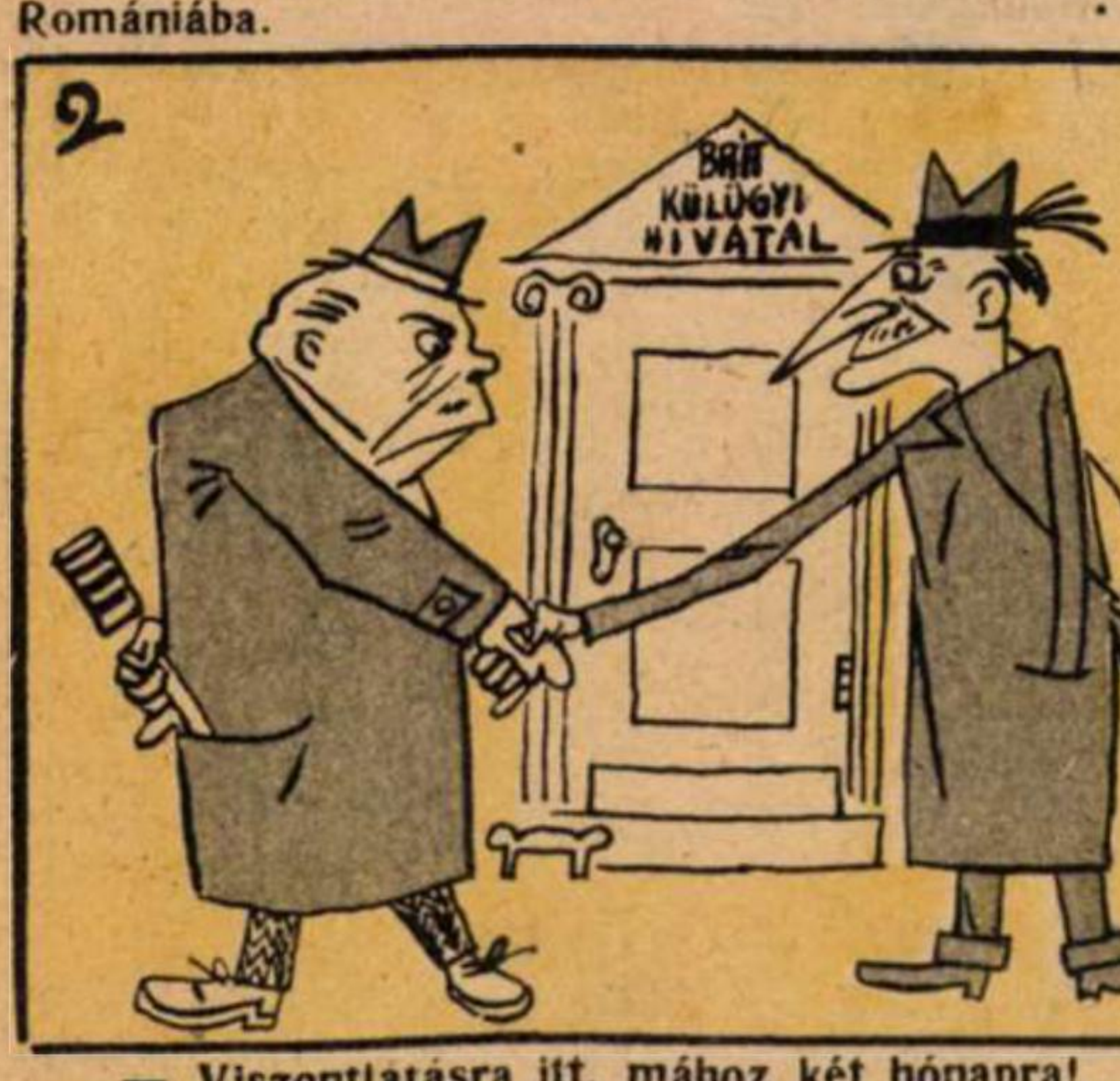

— Viszontlátásra itt, mához két hónapra!

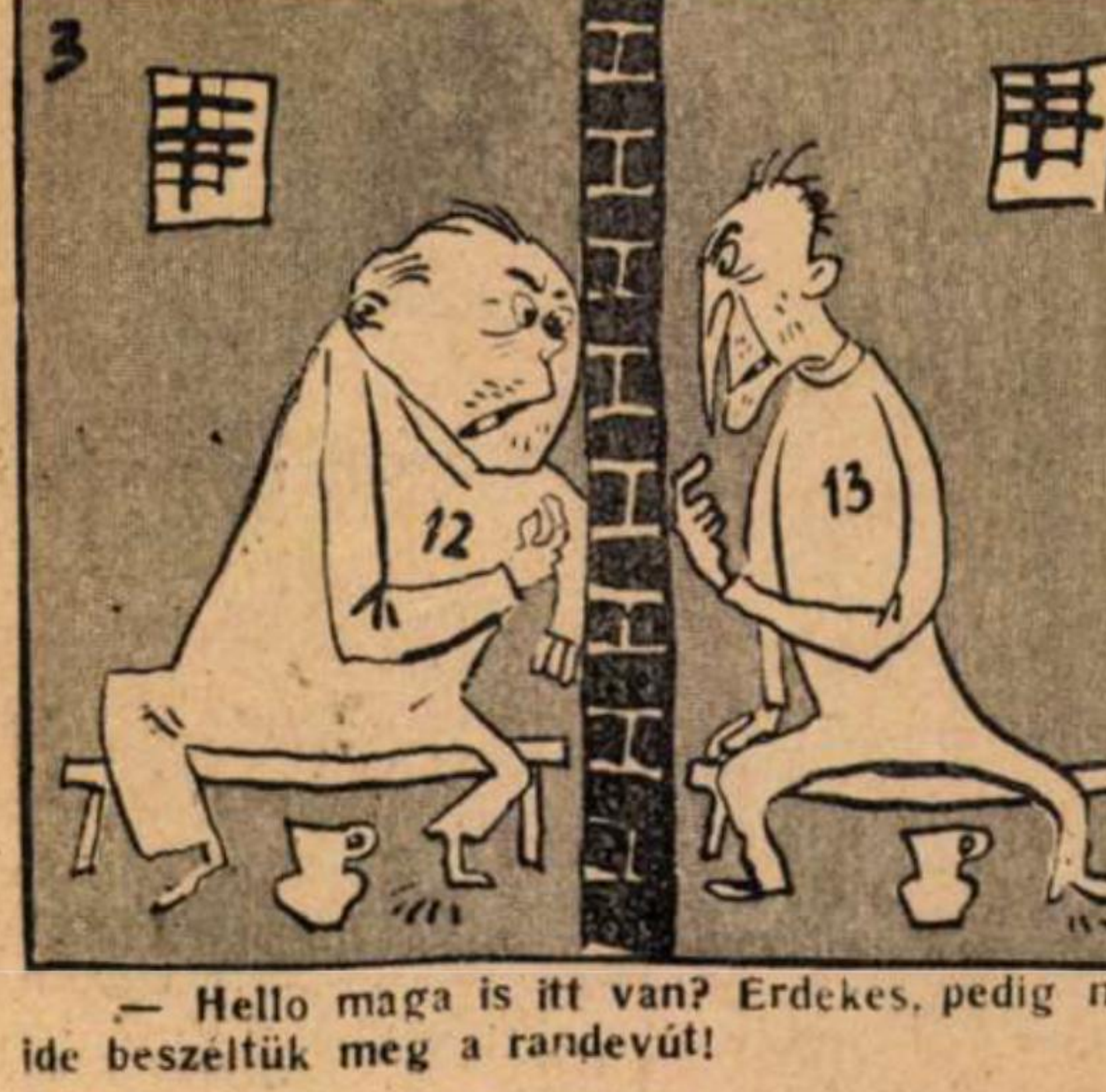

— Hello maga is itt van? Érdekes, pedig nem ide beszéltük meg a randevút!

Akinél a hulladék öncél

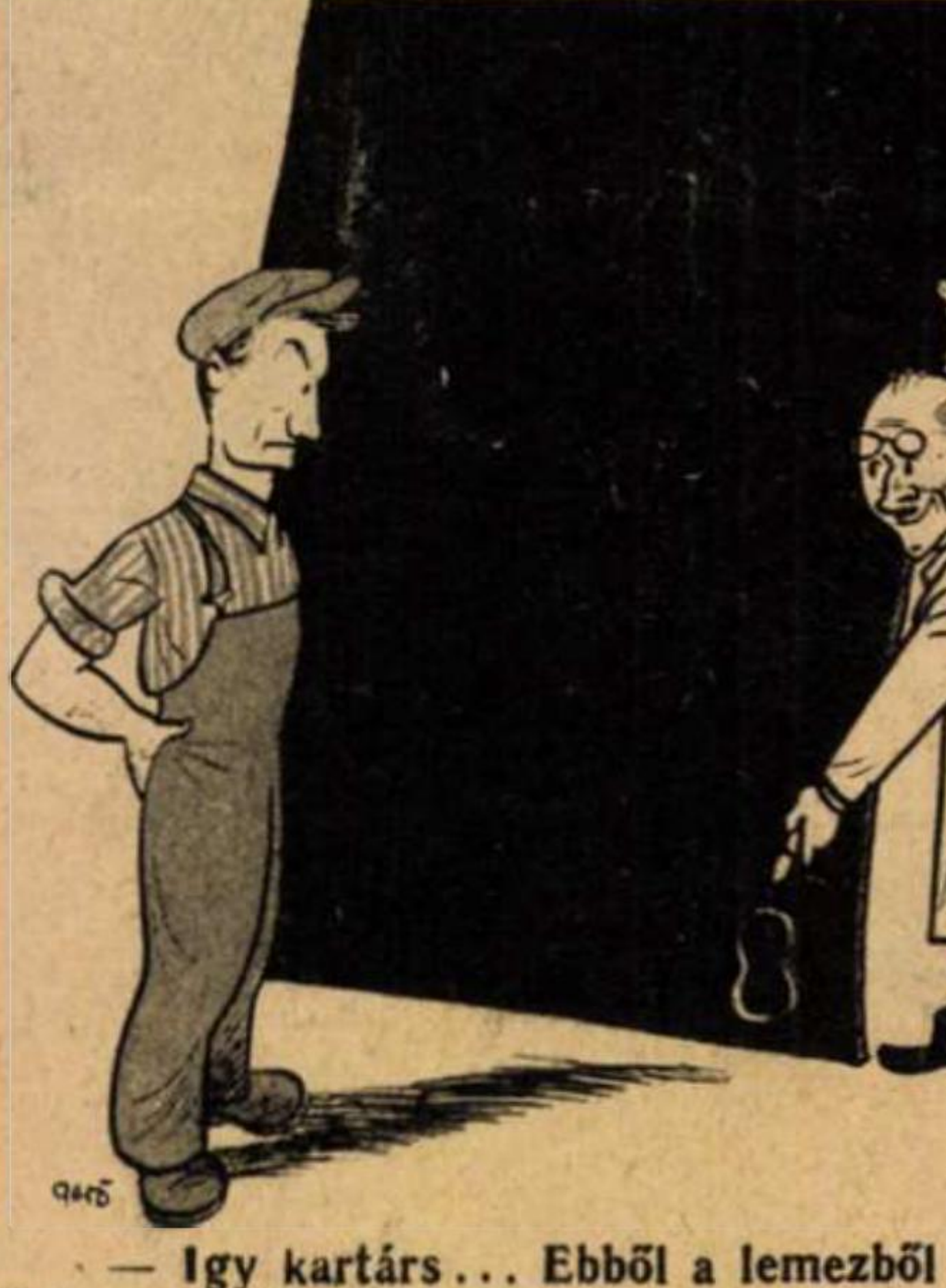

— Így kartárs... Ebből a lemezből a megjelölt helyen kivágja a tömítésre valót, a fennmaradó lemezmaradékra pedig én kitalálom, hogyan értékesíthetem, mint hulladékot.

Aki így megy végig a falun . . .

(EGY KÉP — KÉT SZÖVEG)

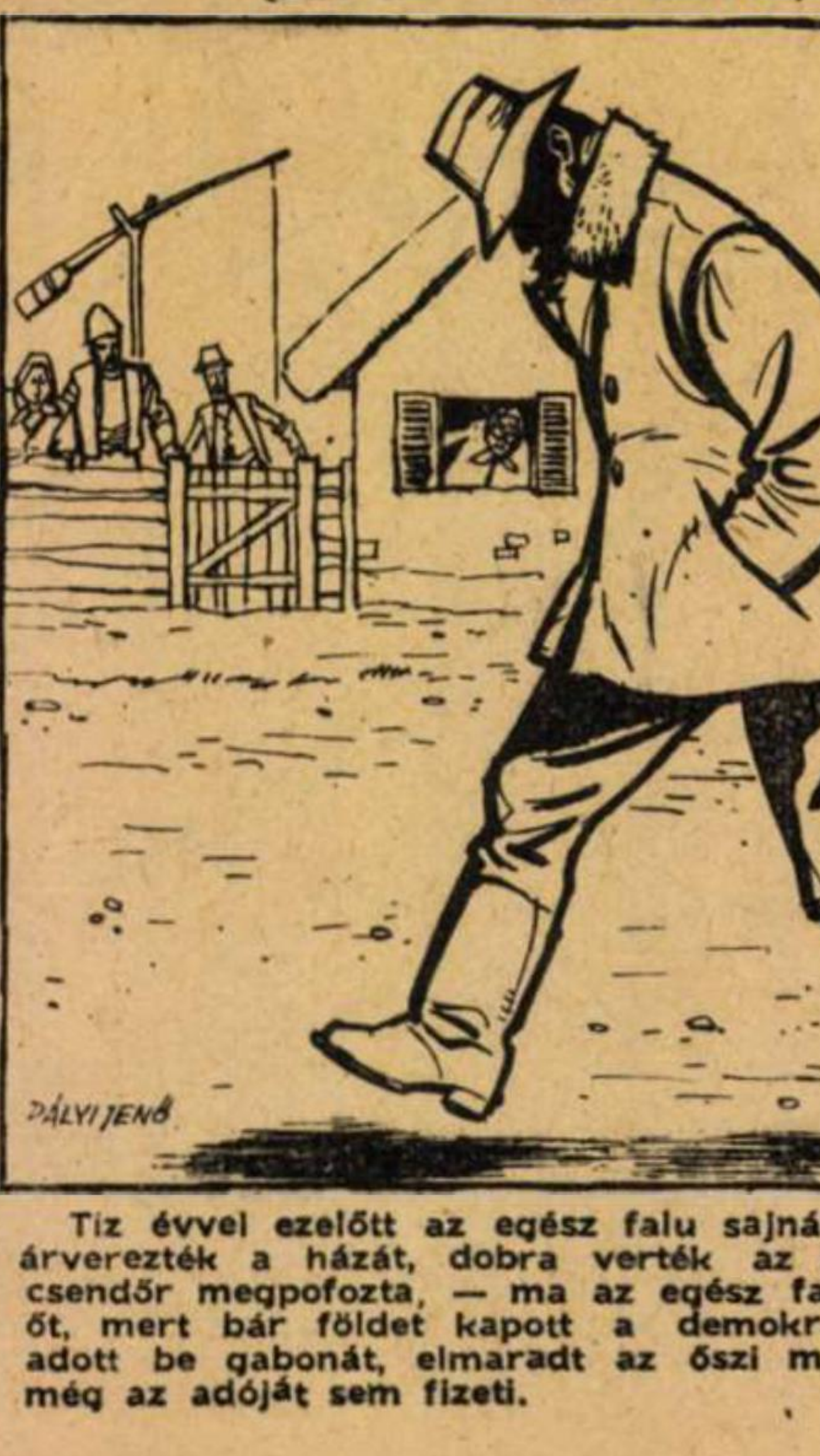

Tíz évvel ezelőtt az egész falu sajnálta, mert elárverezték a házát, dobra verték az állatait és a csendőr megpofozta, — ma az egész falu szégyenli őt, mert bár földet kapott a demokráciától, nem adott be gabonát, elmaradt az őszi munkákkal és még az adóját sem fizeti.

A biblia Hollywoodban

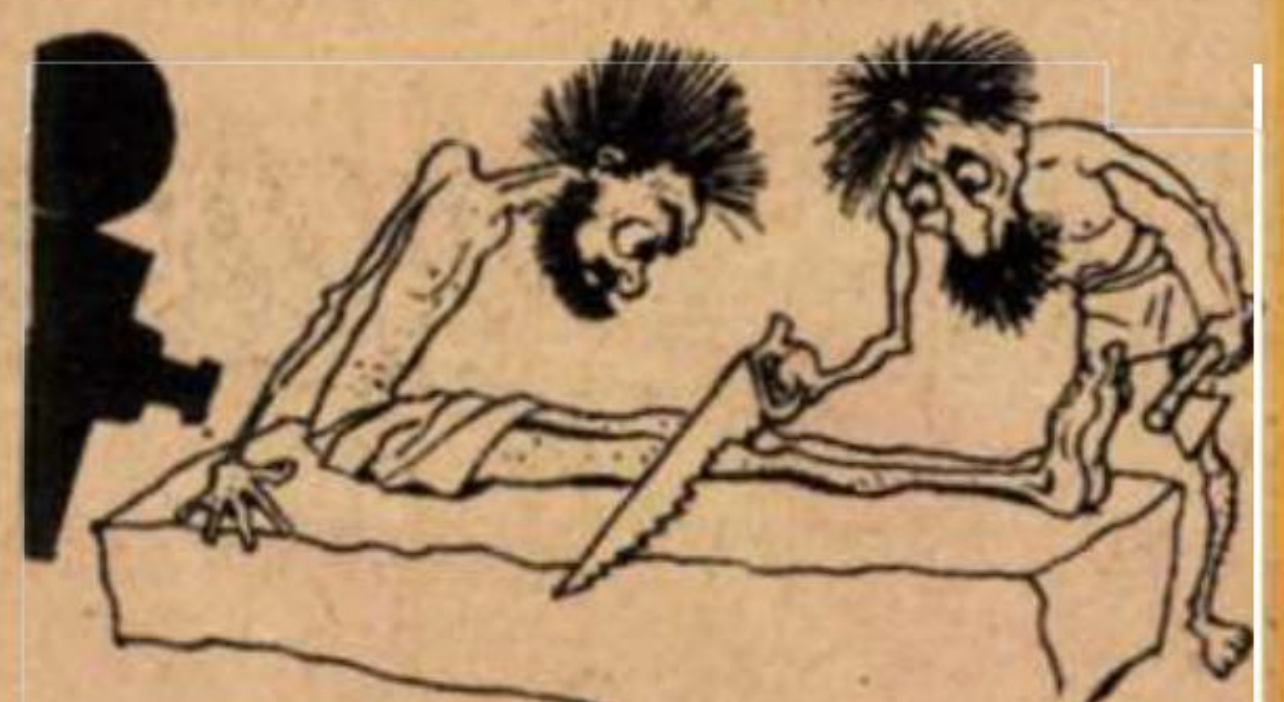

Minden jel arra vall, hogy Hollywoodban új művészi feladatokkal küzdenek. Hogyan öl meg nyolc gyilkos egy kilencediket, és két unokája hogyan darabolja fel nyolcvanadik születésnapján jóságos nagyapját? — az ilyen filmtémák úgylátszik már nem elég hátborzongatóak és nem eléggé tanulságosak. A *New Statesman and Nation* c. angol lap azt írja, hogy Hollywood most a biblia történeteit akarja feldolgozni. Az angol lap ebből az alkalomból pályázatot hirdetett, hogy olvasói írják meg: hogyan fogják feldolgozni a bibliát az amerikaiak és hogyan reklámozzák majd ezeket a biblikus tárgyú filmszalagokat. A feleletek nagyon érdekesek.

„Több milliós költséggel — írja egy olvasó — *filmre viszik az Énekek énekét, minden idők legnagyobb zenei operettjét, a század legpompásabb szerelmi jeleneteivel."* Z. Schrecklich — írja egy másik levélíró — a híres filmproducer megfilmesítette a *Genezist*, s a millió dolláros filmről nyilatkozva kijelentette az érdekeltek előtt, hogy ez az ő hozzájárulása a kommunizmus elleni harchoz.

Filmre kerül természetesen Szodoma és Gomorrha története is. Íme a hirdetése a *News Statesman and Nation* olvasójának megfogalmazásában:

Atombomba Szodomára és
Gomorrhára.
Borzalmas és lenyűgöző.

Ilyen film még nem volt. Ezervoltos feszültség, mindent felülmúló terror, kéjvágy és *a legnagyobb robbanás*, ami valaha is volt filmen. A tömegek kiirtásának *felejthetetlen* jelenetei, lassított felvételeken. Ez a század filmje! Szodoma és Gomorrha teljes eltörlése a Föld színéről, *az Amerikai Stratégiai Légierők közreműködésével.* A filmben ön hallhatja isten hangját, amint magából kikel a materializmus ellen! Reszketve szemlélheti isten angyalait, amint Szodomában kéjsóvár férfiak üldözik őket, megfeledkezve Loth lányairól és sok száz kívánatos hollywoodi görlről! A film befejezésénél: vakító tűzfények, őrjítő detonációk, miközben a két bűnös város eltűnik és *Loth felesége soha nem tapasztalt változáson megy át! Gyönyörűséges, színes felvételek a nevadai atomkisérleti állomás segítségével.*

*

Vagy: „Tudja ön, milyen a pusztító forgószél? A hurrikán, amely házakat emel fel a levegőbe? Mind ennél hátborzongatóbb az *Özönvíz* című új filmünk, a század legnagyobb látványos produkciója! Az isteni Betty Williams, mint Noé felesége! Ez a világ legnagyobb szerepe. Egy úszó állatseregletben összezárva a vad tekintetű, 600 éves prófétával. Szent ez az ember vagy őrjöngő? Nézze meg a filmet és soha nem felejti el *Hamot*, amint kiragadja *Japhetet a megveszett gorilla kezéből. Ez a három ember népesítette be a földet.* El ne mulassza megtekinteni ezt a filmet. Izgalmas, idegtépő, élvezetes és sokat tanulhat belőle. Kettős szivárvány Technikolorban! ..

*

És így tovább. A *News Statesman and Nation* olvasói így gúnyolják ki Hollywoodot. Ott azonban a cikket máskép olvasták. Az ötlet jó — csapott a homlokára és a művészetre az egyik legnagyobb filmproducer és már készül is az új biblikus film, amelynek címe: *Hogyan darabolta fel Káin Ábelt?* Színes trükkfilm gyermekeknek és felnőtteknek!

Bodó Béla

Müncheni közlemény

„Késő éjszaka két amerikai katona taxiba ült. A soffőr reggel épen és sértetlenül tért vissza a taxiállomásra, az autónak sem volt semmi baja, s mindkét amerikai kifizette a viteldíjat. A két bűnöst amerikaellenes magatartásért átadták a hadbíróságnak."

(Neue Berliner Illustrierte)

Téli nyaralási gondok

vagy

ennek sem szabad lennie

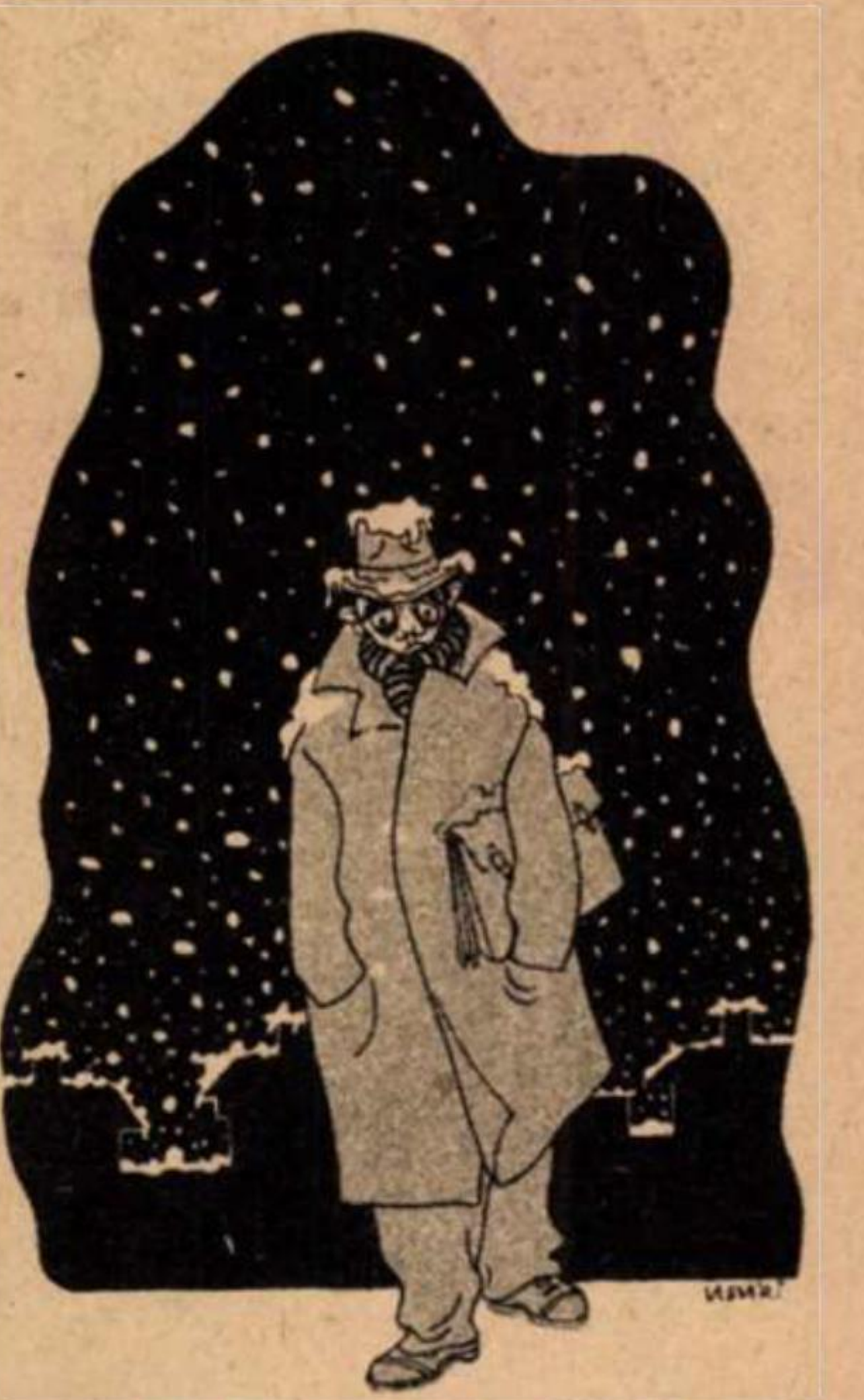

— Már itt a tél és én még mindig nem vettem ki a nyári szabadságomat, mert félek, hogy rájönnek, hogy nélkülözhető vagyok...

Churchill megtiltotta az Egyiptomban lévő angol katonáknak, hogy haladó lapokat olvassanak

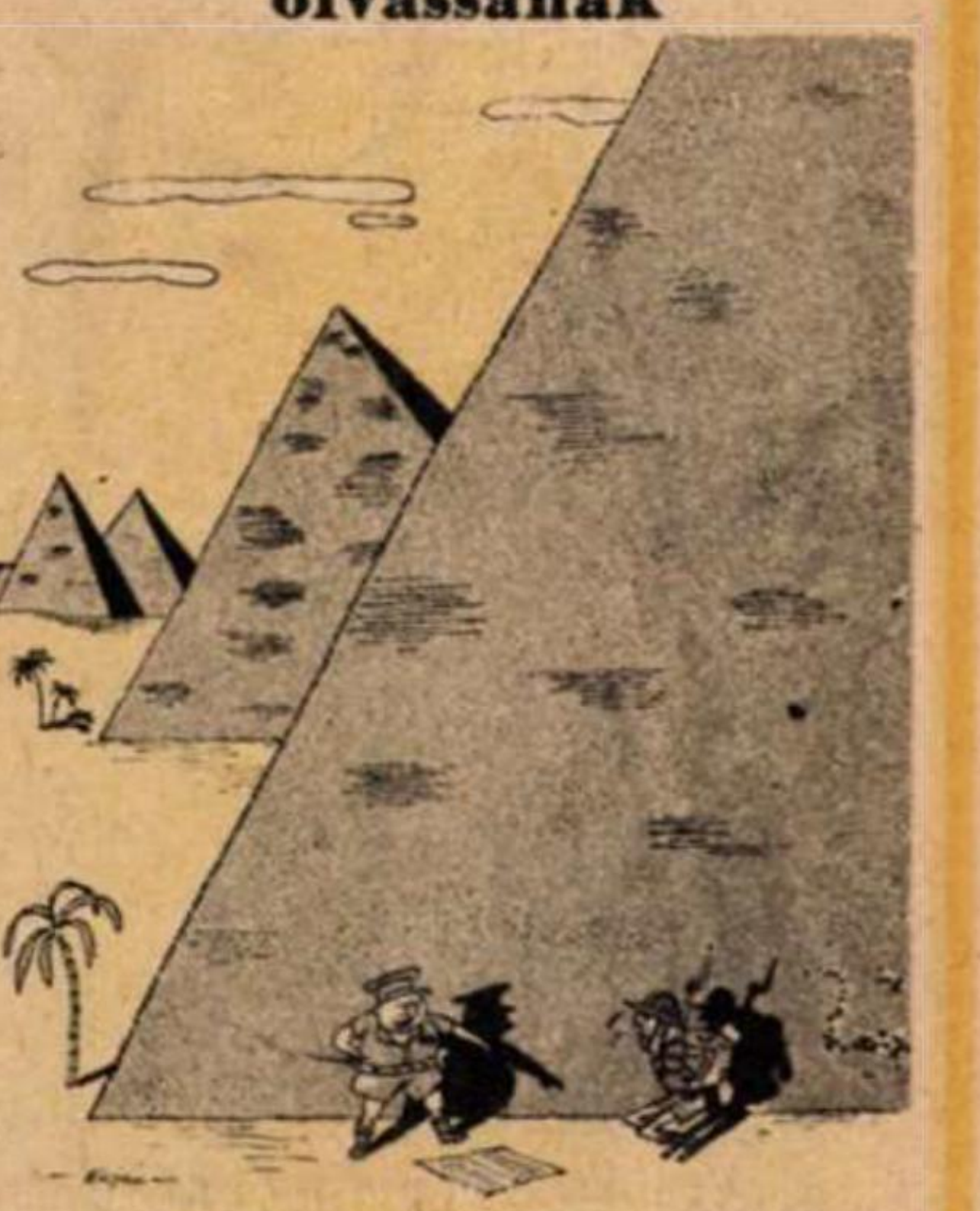

— Ezt maga olvasta?!

— Nem, csak a képeket néztem.

— Nem számít, ügesse körül harmincszor ezt a piramist!

Reakczy Jóskáné bánata

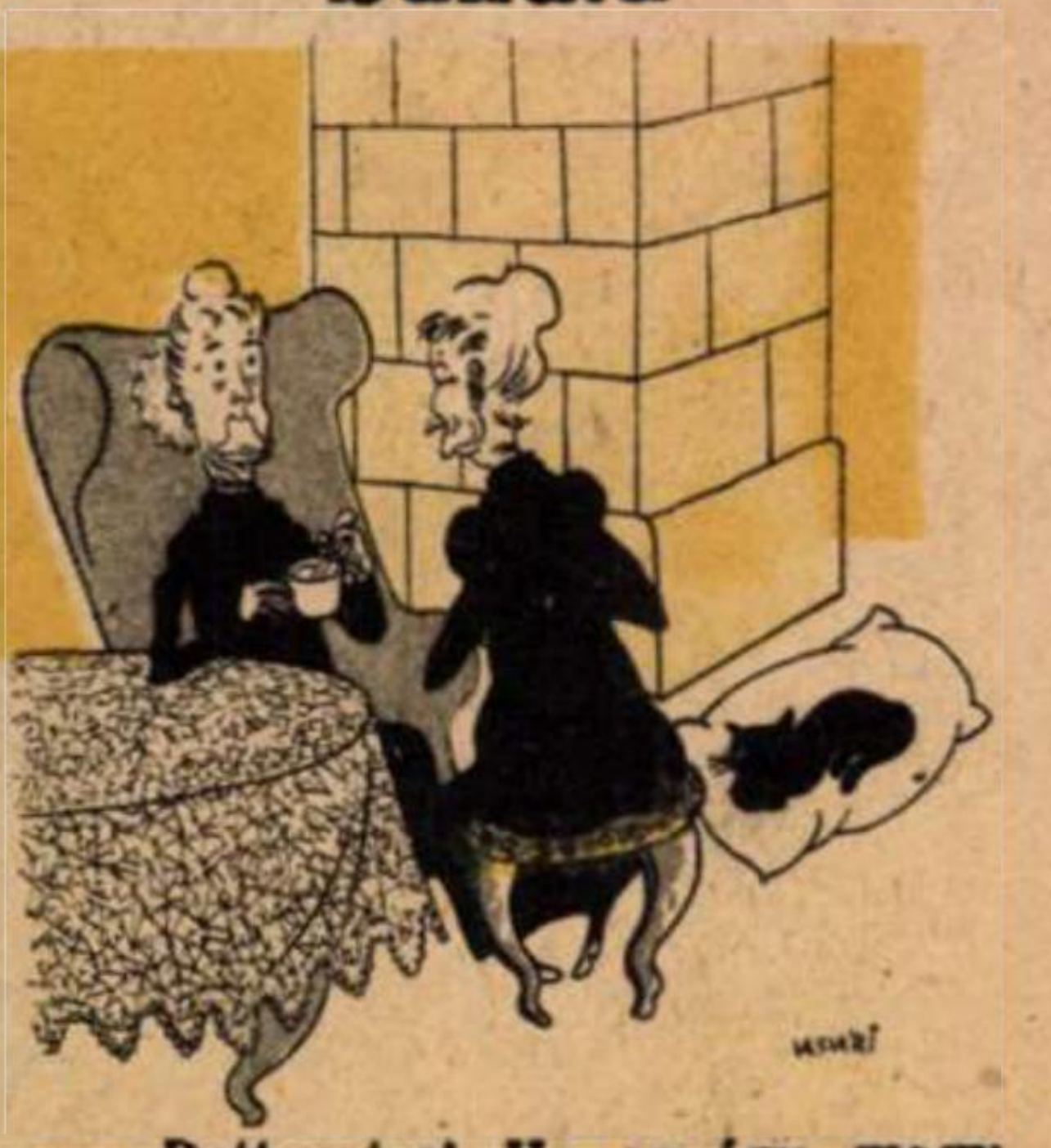

— Rettenetes! Ha ez így megy tovább, hamarosan nem lesz miről panaszkodni...

Vegyen
TIPPSZELVÉNYT,
nyerhet!

Varázslat LONDONBAN

Ismeretesek azok a csodák, amelyeket Tutenkhámen fáraó évezredekkel a halála után produkált. Lord Carnarvont és Cartert, akik síri nyugalmát megháborították, rút halállal pusztította el; testüket, miként a varázshatalmú fáraó évezredekkel előre megjósolta, a föld kivetette magából és a víz elmosta.

A varázshatalmú fáraó most Londonban tartózkodik, a British Museumban. Itt értesült a napokban az egyiptomi helyzetről.

Ami alább következik, fantasztikusnak és hihetetlennek fog tetszeni. Akik azonban a varázshatalmú fáraót és a történet másik szereplőjét ismerik, nem fognak csodálkozni a dolgon.

A fáraó végigolvasta a Timest és szárazon mondta:

— Ez a Churchill már nem fér a bőrébe. Egy kissé megrendszabályozom.

Rövid fohászt mondott Iziszhez, Oziriszhez és Amonhoz, aztán elmormolt egy pár varázsigét.

Így történt, hogy Churchillt, amikor reggel kilépett palotája kapuján, egy egyiptomi katona állította meg:

— Hová megy? kiáltott rá.

— A parlamentbe — felelte Churchill.

— Oda nem mehet, mert az a Themze-övezetben fekszik. A Themze-övezet egyiptomi érdekszféra, oda angol ember nem teheti be a lábát.

Churchill kénytelen-kelletlen megindult ellenkező irányba. Alig tett pár lépést, egy másik egyiptomi katona állt elé:

— Mit keres maga angol ember létére Londonban?

Churchill elkezdte magyarázni, hogy ő a brit miniszterelnök, a katona azonban oda sem figyelt.

— Majd a parancsnokságon — mondta és betuszkolta Churchillt egy ajtón.

A parancsnok végignézett Churchillen.

— Bár méltóságomon alulinak tartom, hogy egy angollal szóba álljak, közlöm magával a határozatot: huszonnégy óra alatt minden angolnak el kell hagynia London területét. Mars ki!

Churchill megindult hazafelé. Megdöbbenve látta, hogy tankok hosszú sora dübörög a palotája felé.

— Hé! — ordította. — Vigyázzanak! Nekimennek!

— Azért vagyunk itt! — kiáltott vissza az első tankról a parancsnok és a következő pillanatban a hatalmas tank belefúródott Churchill házába, a Marlborough hercegek ősi kastélyába.

— Jaj nekem! — ordított fel Churchill. — A szivarjaim és a whiskym! Ott vannak a dolgozószobámban!

A hangját azonban elnyomta a tankok dübörgése és a leomló falak döreje. A palota kártyavárként dőlt össze. Utána a szomszéd palotát gázolták le a tankok, aztán a következőt.

— Nincs semmi baj — szólt jószívűen egy katona az egyik tankról. — Csak utat építünk a Themzéhez. Nagyon fontos.

Churchill zokogva borult le a földre. Whiskyszagú könnyei végigfolytak az aszfalton.

Akkor odalépett hozzá Tutenkhámen, aki a háttérből figyelte az eseményeket.

— Nincs semmi baj — tette Churchill vállára a kezét. — Csak egy kis varázslat volt. Meg akartam mutatni magának, hogy mit csinálnak maguk Egyiptomban. Most a saját bőrén érezhette. Levont belőle valamilyen tanulságot?

Hogyne kérem — bólintott Churchill, miután meggyőződött róla, hogy az egész csakugyan varázslat volt csupán és a palotája épségben áll. — Hogyne vontam volna le a tanulságot. Az a tanulsága a dolognak, hogy örülök, hogy Marlborough hercegnek születtem és nem egyiptomi parasztnak.

— Értem — bólintott a jövőbelátó fáraó írnoka, aki ott állt mellettük és jegyezte a beszélgetést. — De akkor ne csodálkozzék rajta, hogy eljön majd az idő, amikor az egyiptomi parasztok fognak örülni, hogy egyiptomi parasztnak születtek és nem Marlborough hercegnek.

GERGELY MIKLOS

KÉT SCHUMAN-TERV

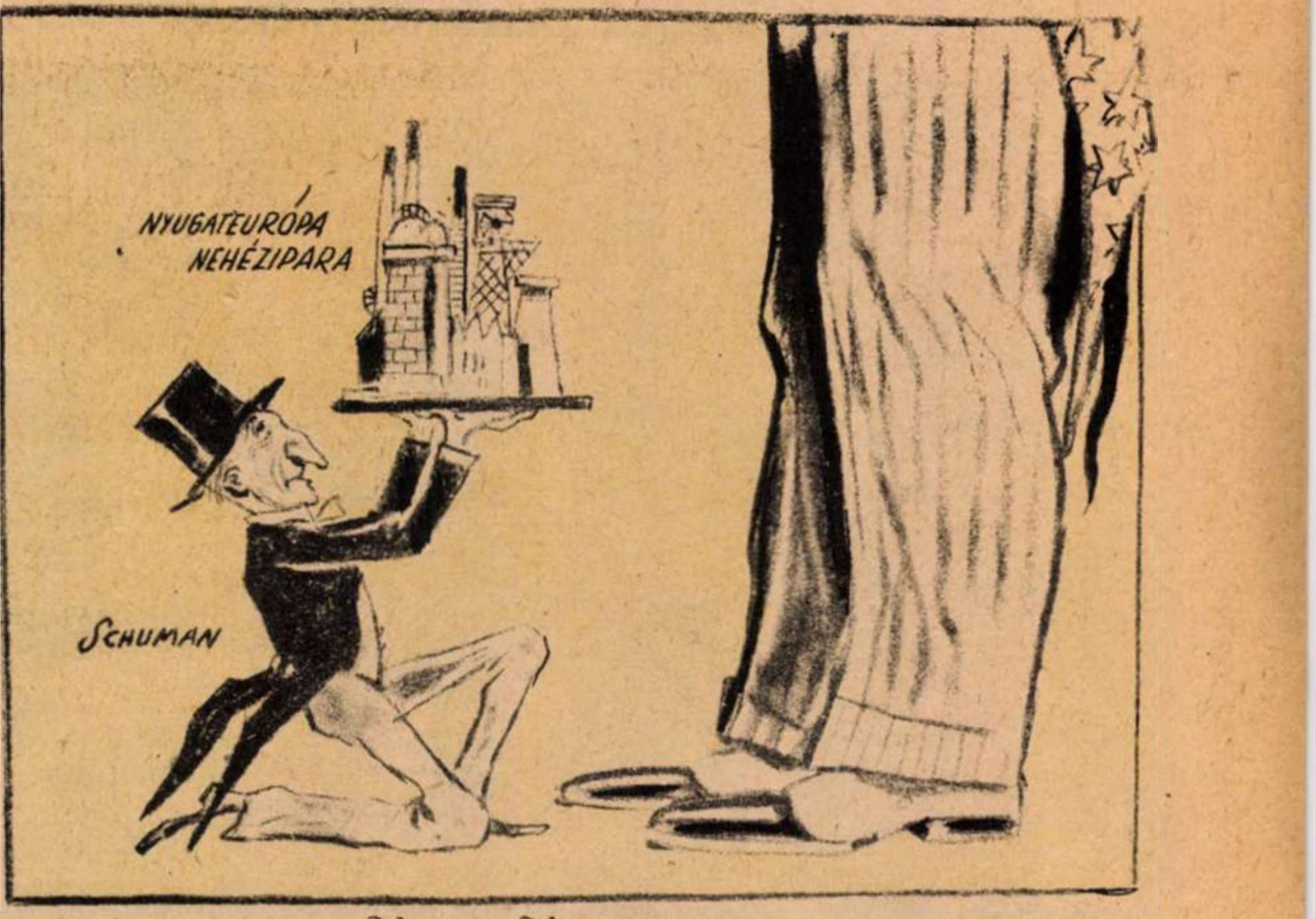

Schuman Schuman-terve

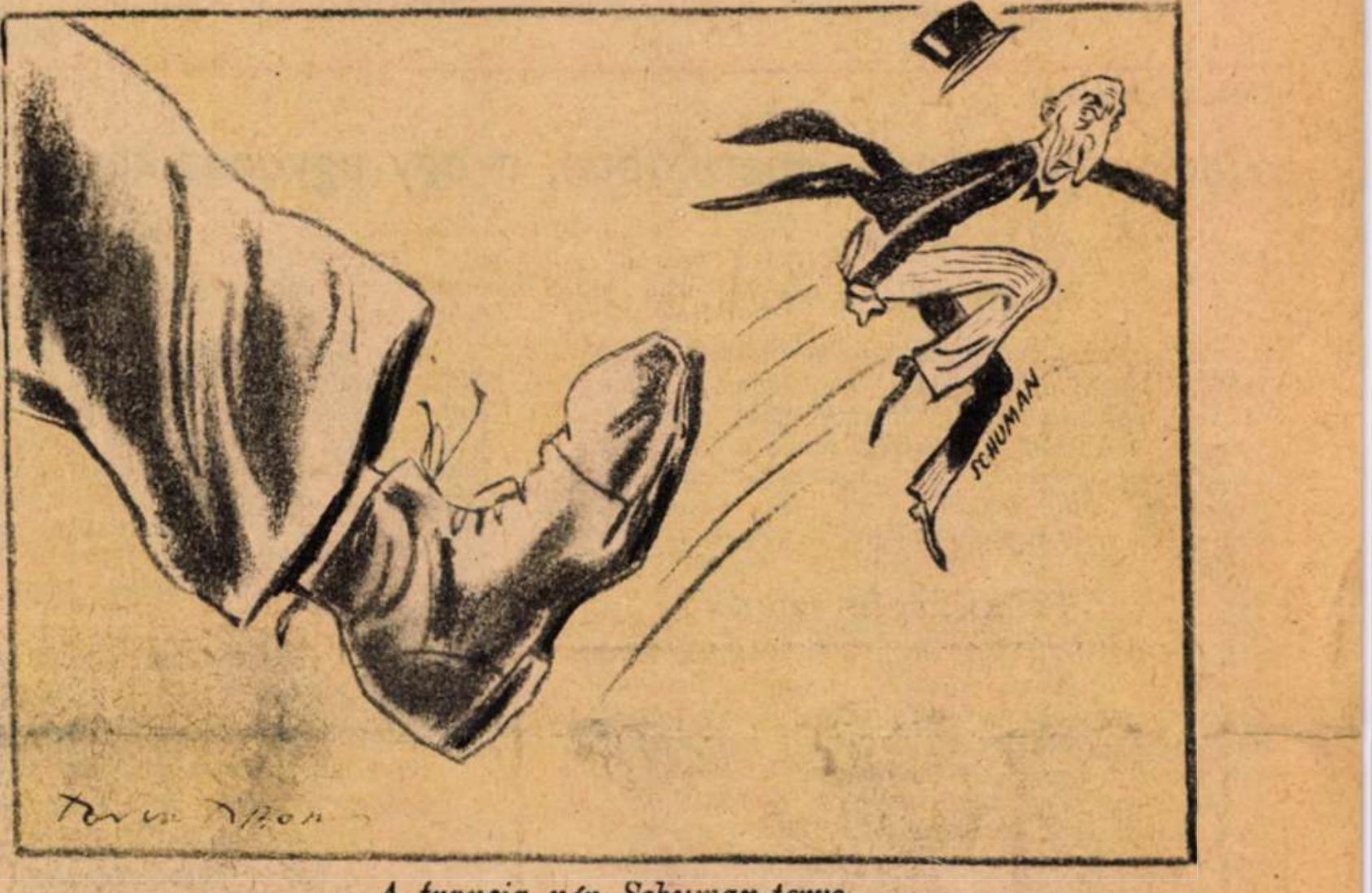

A francia nép Schuman-terve

Új idők, új üdülők

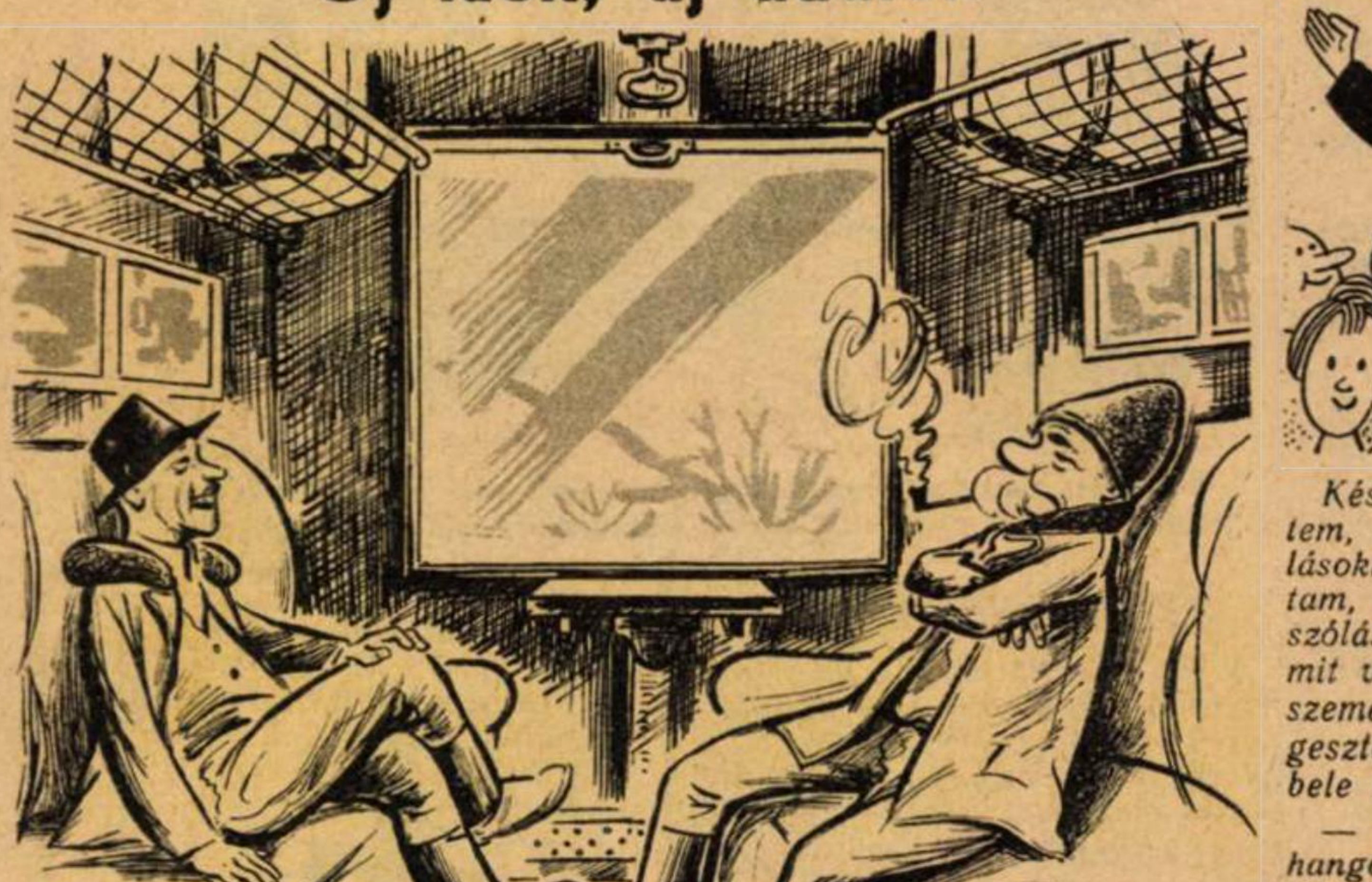

— Ki gondolta volna tíz évvel ezelőtt, hogy a budai Szabadsághegyre megyünk üdülni? Talán éppen abban a szobában leszünk, amelyben a grófné lakott akkor...

— Nem baj, János bácsi, kiszellőztették azt már azóta...

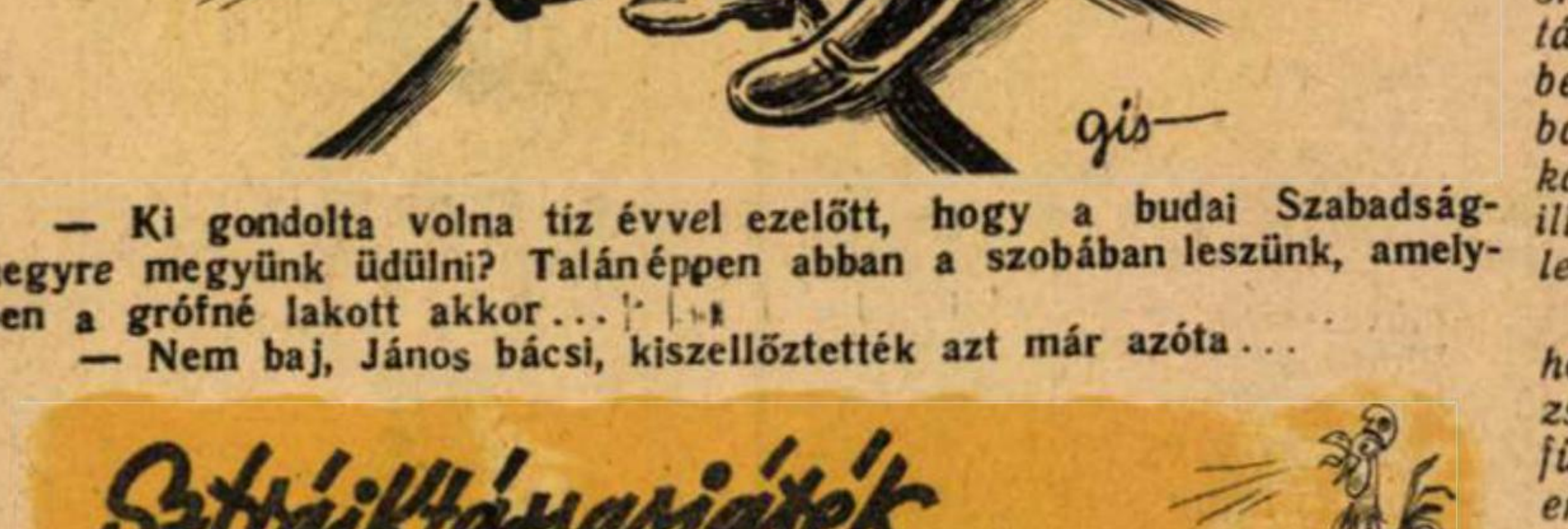

Truman: Nálam ma a taxisok, a liftesek és a bányászok!

Pleven: Nálam a bányászok, a pedagógusok, a pénzügyőrök és az autóbuszkalauzok ..

Truman: Nyert!

Egy „jól sikerült“ értekezlet

Későn értesitettek, mire odaértem, az értekezlet már a hozzászólásoknál tartott. Sebaj — gondoltam, miközben leültem — a hozzászólásokból is meg fogom tudni, mit végzett az értekezlet. Igy hát szememet Poprádi elvtársra függesztettem, aki épp most fogott bele mondókájába.

— Elvtársak, — mondta a csengő hangon — meg kell állapitanom, hogy az értekezlet hangja nagyon örvendetes volt. Végig baráti, elvtársi hang jellemezte ezt a megbeszélést, az a hang, amely valójában feltétele az eredményes munkának. Ezért a hangért elismerés illet mindnyájunkat. Ezt kívántam leszögezni.

— Kapcsolódva Poprádi elvtárshoz — kezdte hozzászólását Börzsönyi elvtárs — hozzá akarom fűzni, hogy a mai értekezlet hangja engem is kellemesen érintett. Legutóbb sok személyes élű megjegyzés hangzott el, ilyen ma egy sem akadt. Szeretném remélni, hogy ez a mai hang nem átmeneti jelenség, s az a kölcsönös segiteni-akarás, amely a mai értekezlet hangjában hangot kapott, legközelebb is meglesz bennünk.

Letörülgette örömkönnyeit és leült. Pilisi elvtárs kért szót.

— Elvtársak — mondotta, s lehetetlen volt szavai mögött észre nem venni az elérzékenyülést — napi munkám során sok megbeszélésen veszek részt. Valóban: ilyen megfelelő hangot, ezt a szívélyes tónust ritkán tapasztalom. A megbeszélés elejétől a végéig építőszándékú, baráti hangon folyt le, disszonáns hang nem zavarta. Ügy érzem, kötelességem ezt megállapitani.

Boldogságunk most már határtalan volt. Észrevettem, hogy többen elpirulnak s lopva a szomszédjukra néznek, hogy ellessék: hogyan lehet — ha egyáltalán lehet — ezt a büszkeséget csendben elviselni. Közben Mecseki elvtárs már szólásra emelkedett.

— Nem tartom helyesnek — mondta — hogy a hozzászólók csak az értekezlet hangjáról beszéltek. Amennyire én megállapitottam, nemcsak a megbeszélés hangja volt ideális, de úgy láttam, hogy azok is, akik éppen nem szólaltak fel, olyan odaadó figyelemmel, az elvtársi érdeklődésnek olyan nagyfokú intenzitásával kisérték a felszólalókat, hogy ezt a magatartásukat követendő példaként kell tekintenünk. Az ilyen hang, az ilyen figyelem...

Nem tudta folytatni, érzékenysége úrrá lett rajta és leült. Hátra volt még, hogy Mátrai elvtárs, a megbeszélés vezetője összefoglalja az elhangzottakat.

— Elvtársak — mondta — a hozzászólásokhoz nincs mit hozzátennem. Talán csak annyit, hogy mai megbeszélésünk hangja helyes és szívélyes, mindenképpen megfelelő hang volt. Köszönöm, hogy az elvtársak megjelentek.

Valamennyien megcsókoltuk egymást s aztán eltávoztunk. Csak a folyosón mertem megkérdezni Pilisit, hogy mi volt a megbeszélés eredménye.

— Ja? — tűnődött — nem volt együtt a referátumhoz szükséges statisztikai anyag, mához két hétre összeülünk ugyanitt.

Tabi László

Röfiék jól viszonyulnak

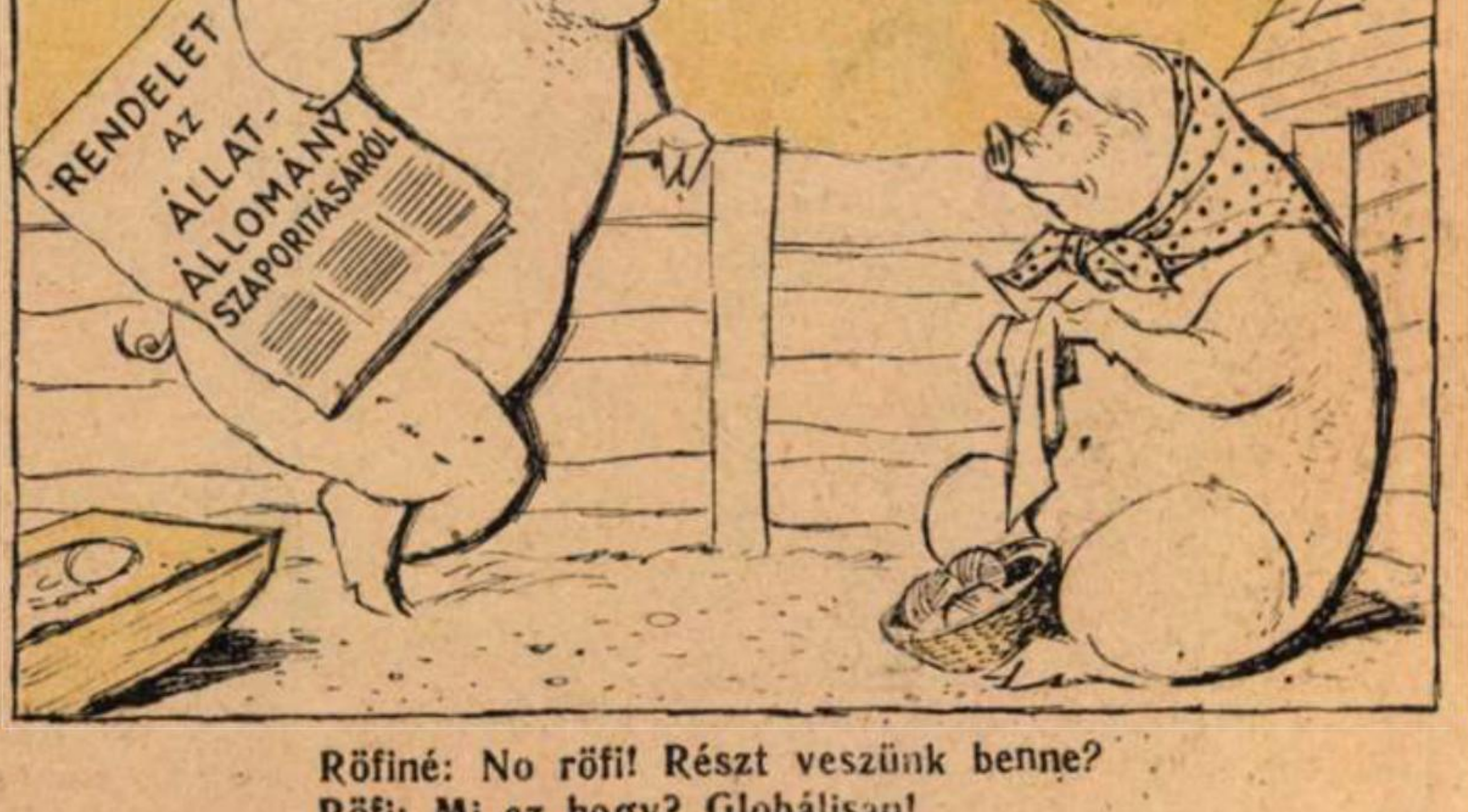

Röfiné: No röfi! Részt veszünk benne?

Röfi: Mi az hogy? Globálisan!

Az angol parlamentben

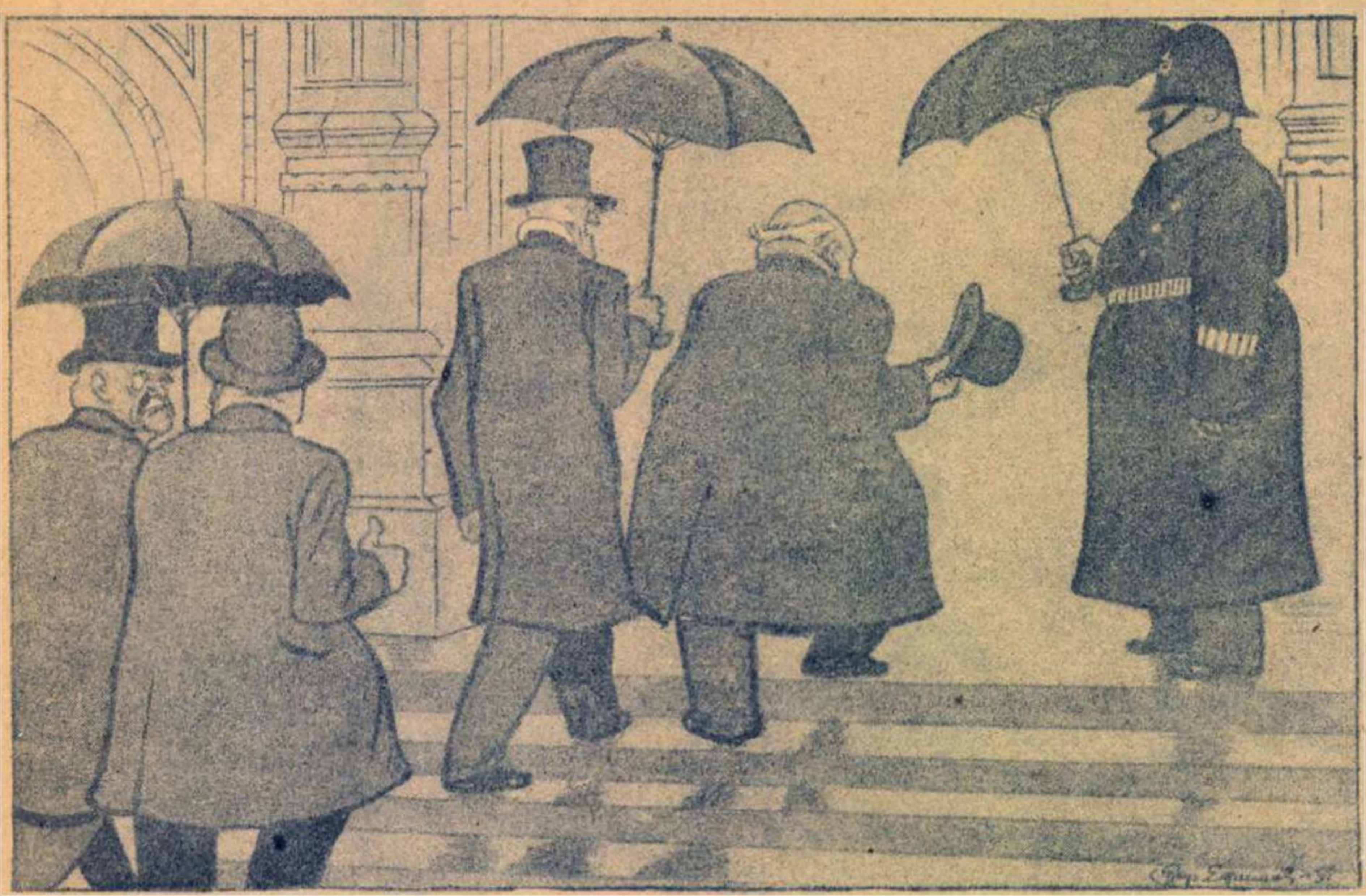

Konzervatívok: Nem lesz most könnyű dolgunk. Magunknak kell végrehajtani a saját politikánkat.
(Krokodil, Moszkva)

Darvas Szilárd:

Vidám újesztendő Amerikában, avagy ugyanaz két változatban

1. változat.

Mr. Hopkins és a nép.

Szín: pazar nyomorúsággal berendezett tömegszállás valahol egy amerikai városkában. Vidáman tobzódó munkanélküliek láthatók, amint éppen napok óta nem volt egy meleg kanál a szájukban. Ekkor belép kíséretével Mr. Hopkins, a város köztiszteletben álló polgármestere, aki köztudomás szerint alacsony sorból küzdötte fel magát a polgármesteri székbe. Szívós és becsületes munkája eredményeként ezidőszerint két gyára és három nyilvánosháza van, továbbá szenátornak is jelölték. Ezidőszerint azért jött, hogy a nyomorgók között szétossza a három stanicli szárított főzelékből, két bajúszpedrőből és saját arcképéből álló szeretetcsomagokat. Rövid beszédet mond a küszöbön álló újesztendő várható gyönyörűségeiről, a saját jószivéről, meg még sokat összehazudik, aztán hozzákezd a csomagok szétosztásához. Mint igazi demokratához illik, néhány szót is vált az emberekkel. Az első beszélgetés így zajlik le:

Hopkins: No, fogja, jóember. Hogy is hívják magát?

Spring: Sprnig vagyok, Jack Spring.

Hopkins: Hát csak fel a fejjel, kedves Spring. Azt hiszem, ezeknek a kis ajándékoknak jó hasznát veszi...

Spring: Egészen biztosan. Ügyse borotválkoztam már hónapok óta, most legalább néha-néha megpödröm a szakállamat.

Hopkins: Lesz az még jobban is! Sajnos, az én gyáraimban jelenleg elbocsátások vannak, de már nem tart soká. Fog maga még nekem dolgozni.

Spring: Ez egész biztos.

Hopkins: Persze, persze... Egyébként mi a maga szakmája?

Spring: Sírásó vagyok, kérem...

Függöny.

2. változat.

Mr. Hopkins és barátai.

Szín: Mr. Hopkins pazar egyszerűséggel berendezett fogadószobája. Mint már említettük, a kitűnő ember egészen alacsony sorból küzdötte fel magát a város első emberévé. Nem csoda, ha minden újesztendő alkalmával felkeresik volt kollégái, hogy elhalmozzák őszinte szerencsekívánataikkal és Mr. Hopkins, mint igazi demokrata, mindig örömmel látja őket. E pillanatban éppen a látogatók vezérszónoka, Johnny Winchester mond felköszöntőt a házigazdára.

Winchester: Hát eljöttünk hozzád ezidén is, Harry, hogy elmondjuk, milyen büszkék vagyunk rád. A te példád nekünk is biztatás. Rajtad keresztül a mi szeretett hazánkat is ünnepeljük, ezt a nagy Amerikát, ahol a legegyszerűbb emberből is polgármester lehet. És én csak annyit mondhatok... (Revolverlövés.) Hé, Mike, tedd el azt a Browningot, mert úgy szájonváglak, hogy kiesel innen... szóval csak annyit mondhatok, hogy mi régi fiúk, ma is úgy tekintünk rád... Jimmie, azonnal rakd vissza az ezüstkanalakat, mert hátbarúglak... szóval mi ma is úgy tekintünk rád, mint aki tudja, mivel tartozik a régi cimboráknak...

Hopkins: No, eleget pofáztál, Johnny, itt a dohány, aztán menjetek a fenébe! De ha valakinek eljár a pofája, hogy egy bandában voltunk, az nézze meg magát!

Winchester: Nyugodt lehetsz, Harry. Boldog újévet! Csirio! Igyunk egyet a szabad Amerikára!

Függöny.

Amerikai és fasiszta német tisztek vezényelnek Jugoszláviában

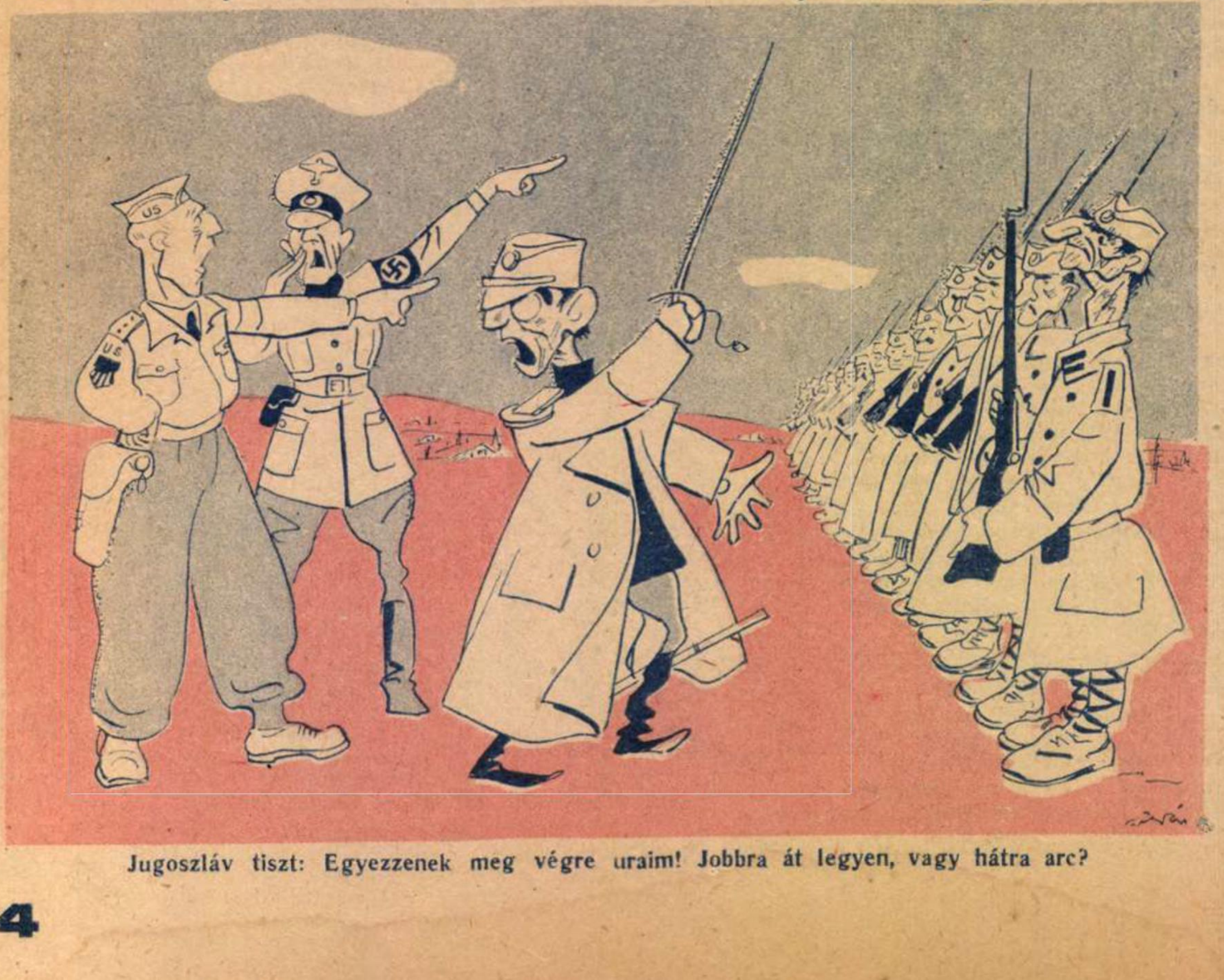

Jugoszláv tiszt: Egyezzenek meg végre uraim! Jobbra át legyen, vagy hátra arc?

Amerika 1951

Novella csattanóval

1.

A kaliforniai Mrs. Fieldet tíz évvel ezelőtt otthagyta a férje. Mrs. Fieldnek két gyermeke volt és egy gondja: hogy mit csináljon a két gyerekkel, apa nélkül.

2.

Mrs. Field felnevelte a két gyereket. Illetve nevelte őket mostanáig, amikoris előállott a tíz évvel ezelőtt angolosan eltávozott Mr. Field és követelte a két gyermeket.

— Nem adom őket — mondta Mrs. Field.

— Majd meglátjuk! — mondta Mr. Field.

3.

Mr. Field elment a bíróságra. A bíróságon meghallgatták, de elfordított fejjel, mert Mr. Field többek között idült alkoholizmusban is szenvedett, ami három méterre érződött.

— Önnek nincs joga a gyermekekhez — mondta a bíró.

Mr. Field elkomorult, keserű, whisky-illatú sóhaj lebbent el ajkáról, de aztán hirtelen felderült az arca és a bíró fülébe súgott valamit.

— Önnek joga van a gyermekekhez — mondta a bíró.

4.

Néhány nap mulva a bíróság elvette Mrs. Fieldtől a két gyermeket és átadta őket a tíz évvel ezelőtt angolosan eltávozott, jelenleg is idült alkoholista, stb. stb. Mr. Fieldnek.

Indokolás: Field asszony a fajok egyenlőségére tanította gyermekeit.

5.

Ez eddig már elég csattanós, de most még következik ennek a novellának a címben megigért csattanója.

Ami úgy hangzik, hogy ez a novella egyáltalán nem novella, hanem egy egyszerű és mindennapos hír a Daily Compass-ból.

Nők a téeszcsében

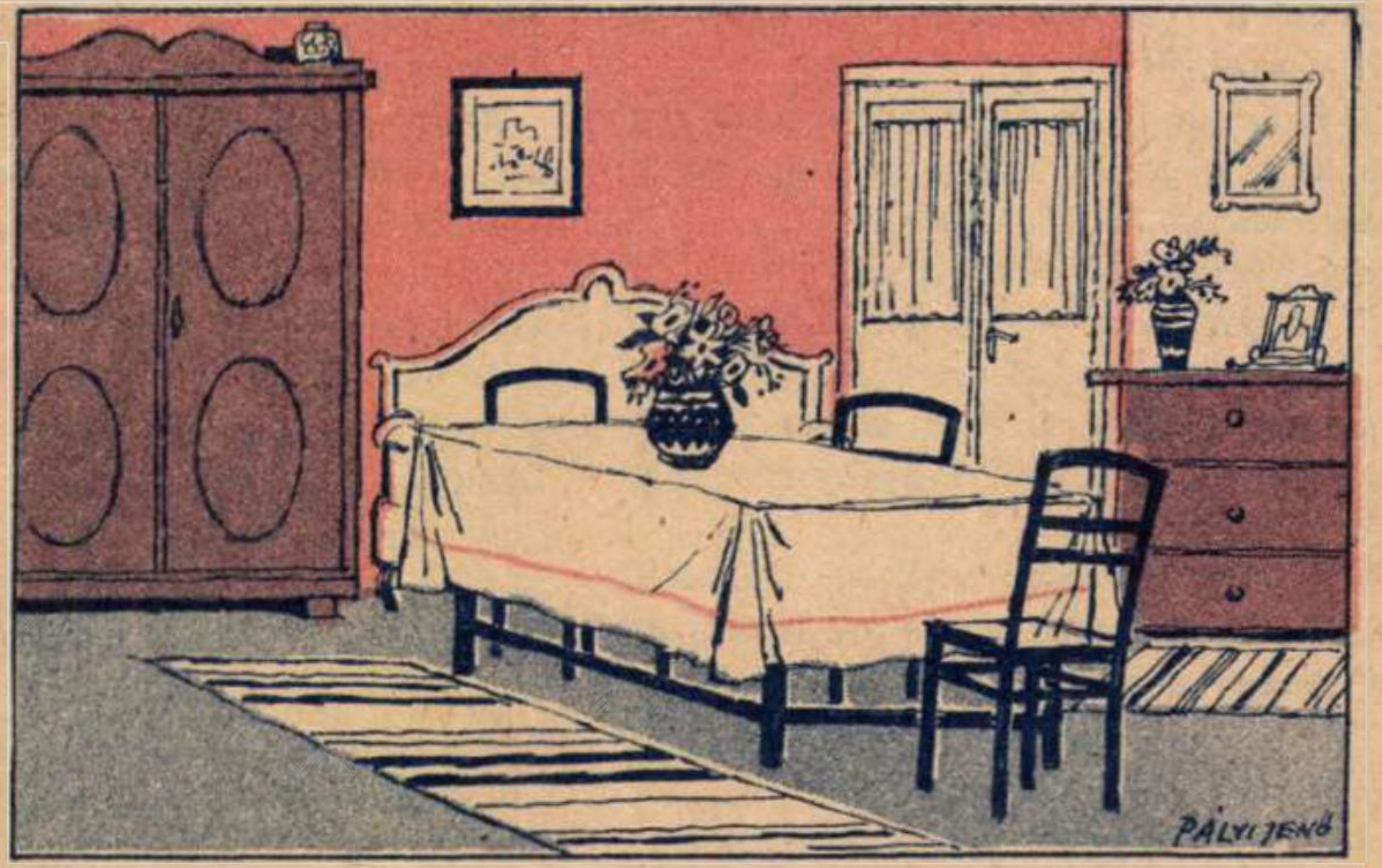

A szobában van-e Kiskovács Bálint, vagy sem?

Itt van a szobában, de amióta a felesége több munkaegységet csinált a téeszcsében, mint ő, Bálint oly kicsi lett, hogy köcsögkalapban sétál a szekrény alatt.

Jogos panasz

(Truman jóbarátoknak és rokonoknak osztogatja a zsiros állásokat.)

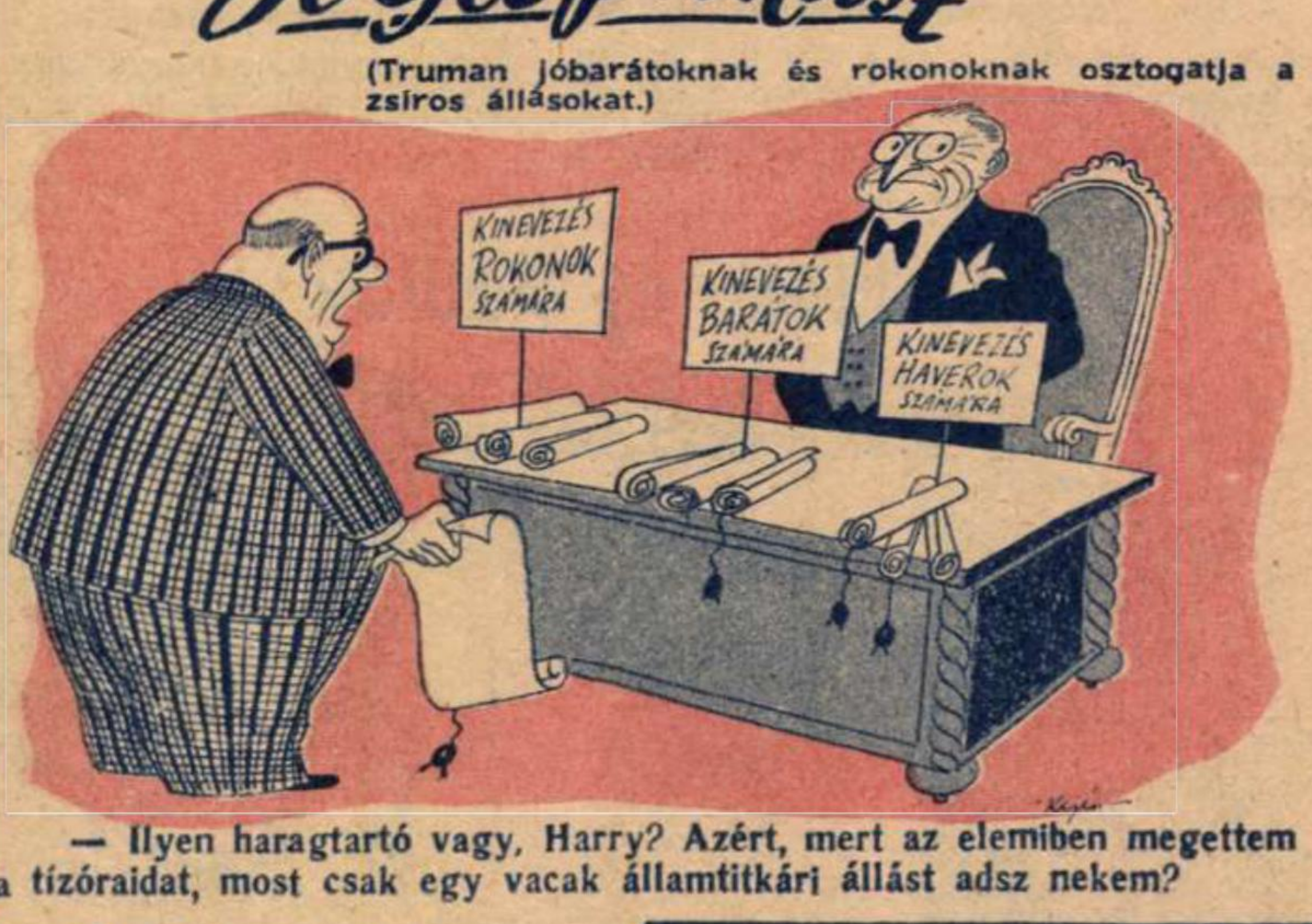
KINEVEZÉS ROKONOK SZÁMÁRA
KINEVEZÉS BARÁTOK SZÁMÁRA
KINEVEZÉS HAVEROK SZÁMÁRA

— Ilyen haragtartó vagy, Harry? Azért, mert az elemiben megettem a tízóraidat, most csak egy vacak államtitkári állást adsz nekem?

Nyilatkozott Kumm

A Tägliche Rundschau írja, hogy Hamburgban Kumm volt SS-vezető volt SS-tagok előtt kijelentette, hogy az SS az egyik pártnál nagyon komoly megértésre talált, mégpedig olyan pártnál, ahol ezt nem várta volna.

„Ez a párt a Szociáldemokrata Párt", — mondotta Kumm — „amellyel nagyon sok közös vonásunk van".

A nyugatnémetországi szociáldemokrata pártban meglepetéssel olvasták Kumm hamburgi nyilatkozatát. A nyugatnémet szociáldemokratákat, Truman, Adenauer, Franco, Churchill és Pleven barátait nemcsak meglepték, de valósággal kínosan érintették a nyiltszívű Kumm nyilatkozatának egyes kitételei. Magának Schumachernek is kellemetlen perceket okozott az őszinte, de tapintatlan Kumm a nyilatkozatával. Schumacher úgy érzi, hogy a nyilatkozat egyes részei alkalmasak arra, hogy helytelen megvilágításban tüntessék fel a nyugatnémetországi szociáldemokrata pártot.

Mégpedig az a része, amelyben Kumm közli, hogy a nyugatnémet szociáldemokrata párttól nem várt volna ilyen komoly megértést. Hát micsoda szemtelenség az, hogy egy nyugatnémet közéleti szereplő ennyire nem ismeri a nyugatnémetországi szociáldemokrata pártot?!

Téli Könyvvásár 1951
Vásárolj az Állami Könyvesboltokban és az üzemi Könyvpropagandistáknál.
Állami Könyvesbolt

Miért maradtam agglegény?

Kalmár Icát a MATI-ban láttam meg először... Hogy mi az a MATI? Magasépítést Tervező Intézet. Ica bodros, bronzszínű haja, csodálkozó tekintete, lágy hangja, édesen mosolygó szája és fitos orra nyomban mély hatást gyakorolt rám.

Hivatalos ügyben tárgyaltam vele és csakhamar kiderült, hogy Ica nemcsak rendkívül bájos és vonzó teremtés, hanem igen képzett, nagytudású dolgozó nő. Mindig ilyen feleségre vágytam és este, mikor elmerengve magam elé idéztem elragadó alakját, elhatároztam, hogy másnap felkeresem és megkérem a kezét.

Másnap el is mentem a MATI-ba, de kiderült, hogy Icát közben áthelyezték a FETI-be. Hogy mi az a FETI? Felsőépítést Tervező Intézet. Jó. Harmadnap rohantam a FETI-be, ahol közölték velem, hogy szerelmemet időközben ismét áthelyezték, még pedig a KÖTI-be, ami annyit tesz, mint Középmagas Építést Tervező Intézet.

Mit részletezzem? Hónapokig loholtam a lány nyomában, de sosem tudtam elérni. Mindig máshová helyezték. Végre azonban mégis rám mosolygott a szerencse.

Egy nap megtudtam, hogy Icát áthelyezték a KATI-ba. Ne is találgassanak, kérem, KATI az a Katlanépítést Tervező Intézet, mely arról nevezetes, hogy én vagyok az egyik osztály vezetője.

Képzelhetik a boldogságomat!

Oly hosszú idő után, végre mégis viszontláthatom szerelmemet. Sőt! Kiderült, hogy nemcsak a KATI-ba került, hanem éppen oz én osztályomra és mellém osztották be titkárnőnek!

Ezt a szerencsét!

Lóhalálában vágtattam a hivatalomba. Végre annyi balsors és belviszály után találkozhatom Icával!

De nem találkoztam vele!

Persze, maguk most azt hiszik, hogy azért, mert ismét áthelyezték... Á, dehogy... Szó sincs róla... Ica ma is ott dolgozik a KATI-ban.

Ellenben engem helyeztek át a TÁTI-ba!

Hogy mi az a TÁTI? Ne is kérdezzék... Tisztviselők Áthelyezését Tervező Intézet!

Hát ezért maradtam én agglegény...

KIRÁLY DEZSŐ

Vidám vásár

Ki-ki lássa, hallja képben, szövegben:
Most lehet már tervünk útja töretlen
Mióta a spekuláns van letörve,
Grafikonon felfelé tör a görbe.

A spekuláns zokoghat már: — De jó volt,
Mikor neki minden ember behódolt.
A libának a szagát is kimérte
S neki fél-vég selymet mértek ki érte.

Felmutatott egy kis avas szalonnát,
Kapott érte valóságos vagyonkát.
Sorbaállt a pénzzel „szabad textilért",
Erre időt s taszigálást nem kímélt.

A textilt is továbbadta feketén,
S bekerült az istállóba a tehén.
Tehéntejjel megfejte a vevőket.
A kapzsiság rajta mindig erőt vett.

Ha pokolba kívánták, ha parázsra, —
Kimondta, hogy: — Harminc forint a kása!
Húsz forint a kristálycukor kereken!
Akinek nincs ennyi pénze, ne vegyen...

Spekulálhat most aztán a spekuláns:
Mit csináljon? Oly gyors volt a lebukás!
Mától kezdve jövője lesz fekete.
Jó világnak kilyukadt a feneke!

Bezzeg, míg a spekulánsok hada sír,
Vevő ujjong: — Ni csak, olcsóbb ma a zsír!
Meg a tojás, meg az alma, meg a vaj.
Sokat ér a szabad piac, sejehaj!

Az üzemben megfrissülnek a szakik.
Hja, akinek béremelés adatik,
Emelkedik sapkája a plafonra,
S emelkedik a hangulat, a norma.

A gyereknép, mint a család pótléka,
Felfigyel a több családi pótlékra,
S kinek frissen működik a szelleme,
Szól: — Jó pénz a gyerek. Még egy kellene!

Az utolsó strófa jogán tudatom:
Mind e dolgok roppant fájnak Nyugaton.
Belezöldül a sok tőkés, de bele!
Ha itt: fel a fej, — ott: az orr lefele!

K. TÓTH LENKE

A KÖZÉRT-ben

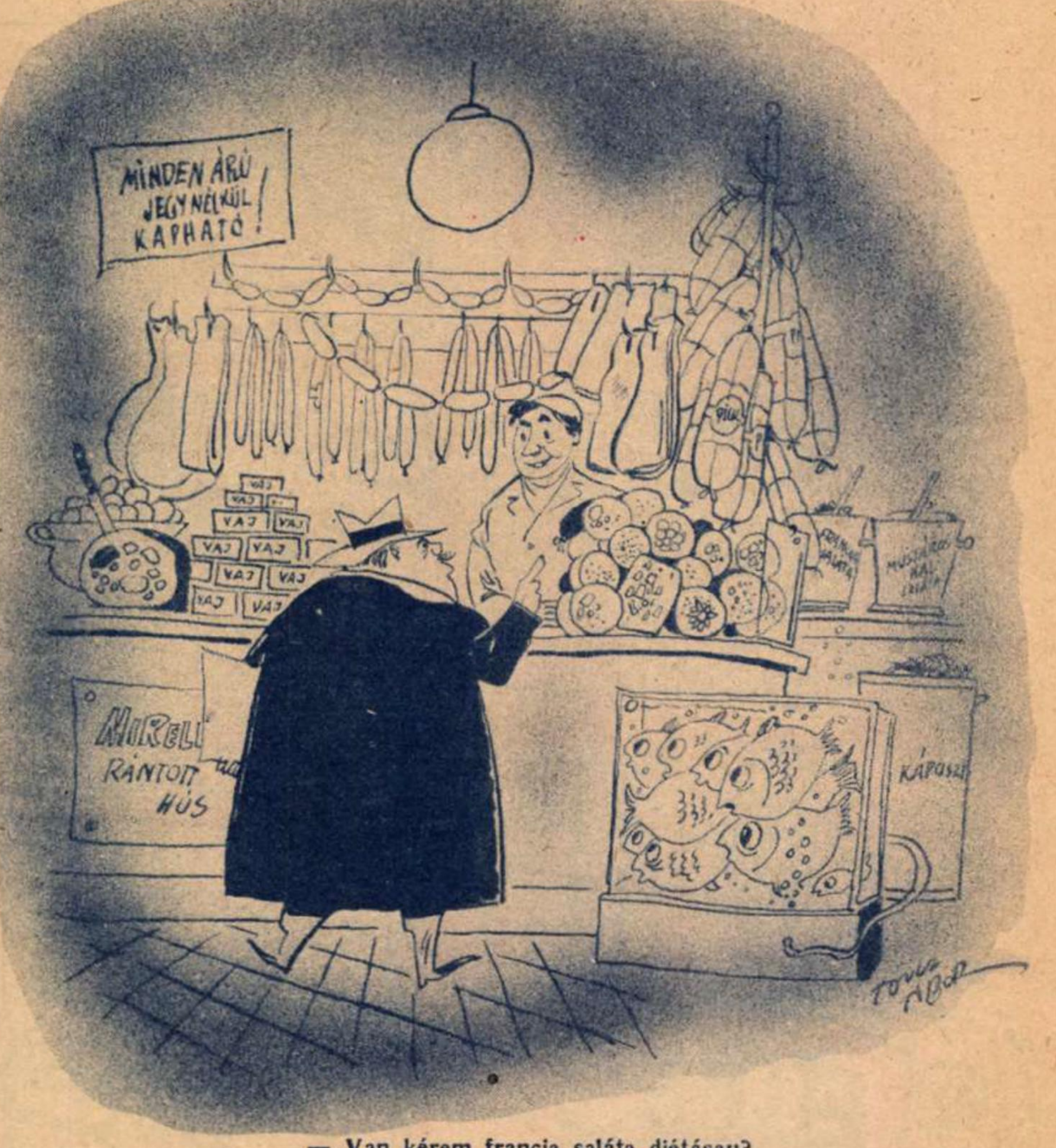

— Van kérem francia saláta diétásan?
— Most dühös lesz az úr! Van!

Rajzos cáfolat

A Rose-el-Youssef című kairói lap nemrégiben karikatúrát készített, amely Törökországot, mint a három nyugati nagyhatalom mögött kullogó kutyát ábrázolta. Törökország diplomáciai úton tiltakozott a karikatúra ellen, mire a Rose-el-Youssef a tiltakozásra az alábbi újabb karikatúrával felelt:

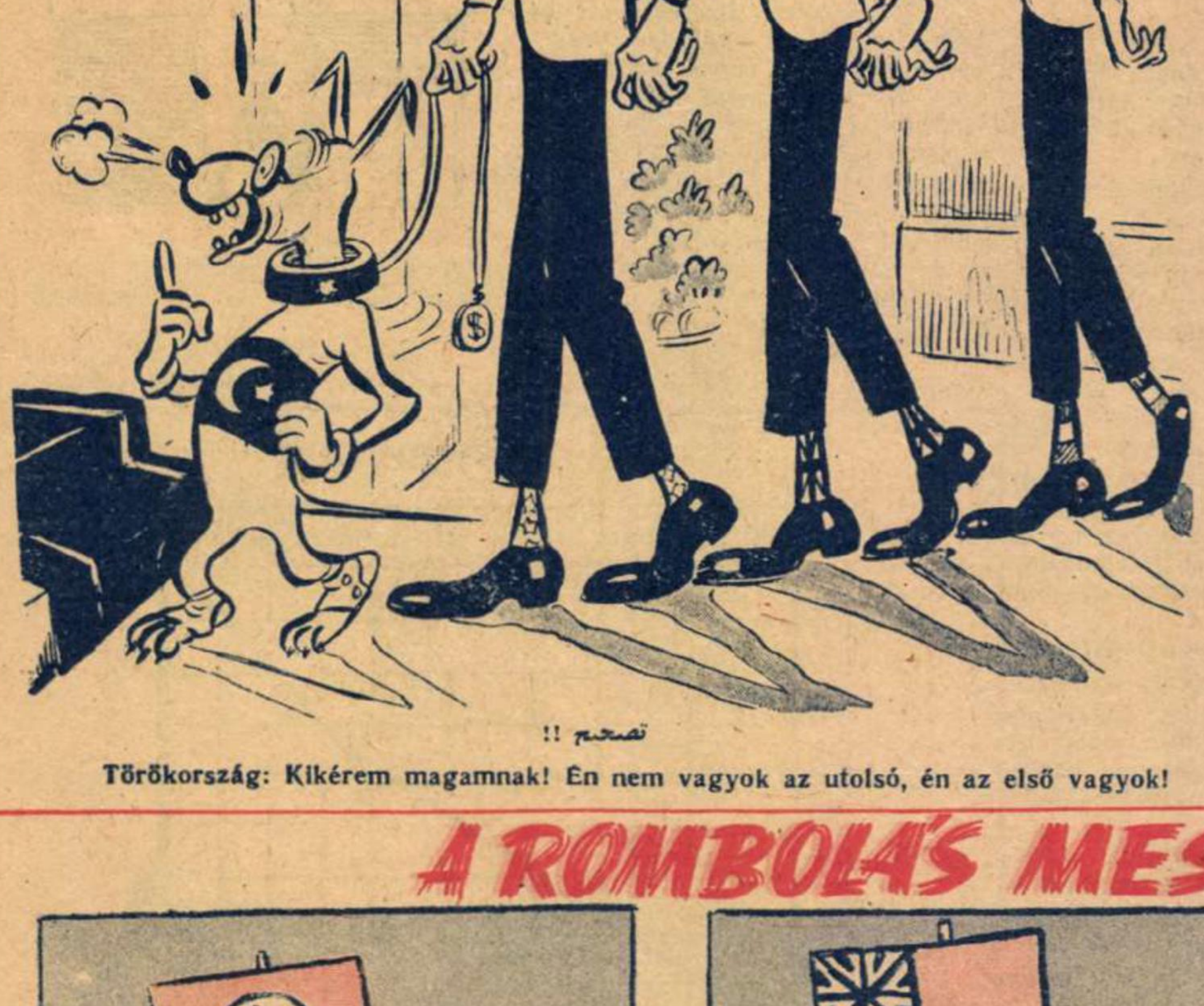

Törökország: Kikérem magamnak! Én nem vagyok az utolsó, én az első vagyok!

Mit jelent a sztahanovisták segítsége

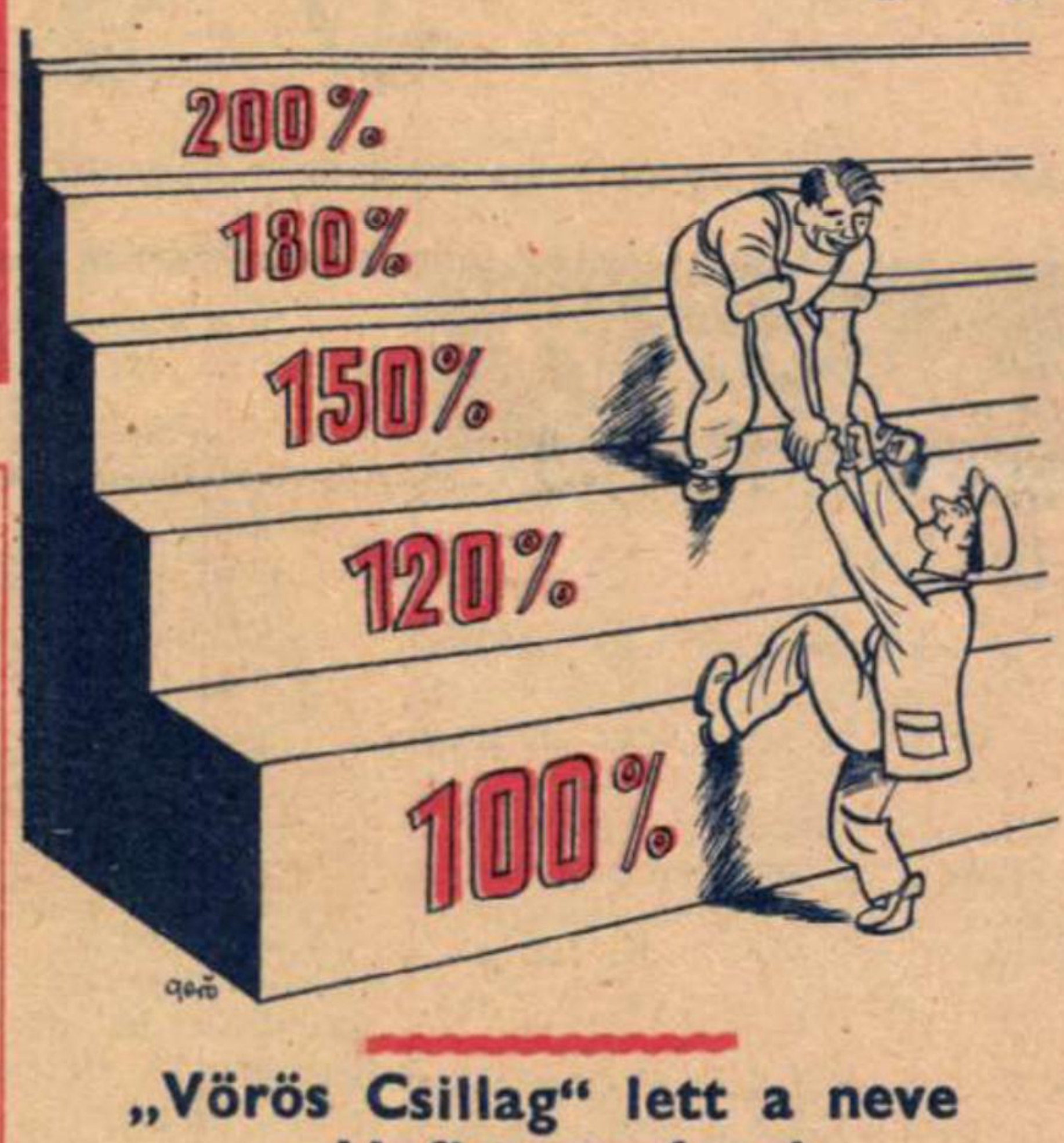

„Vörös Csillag" lett a neve a Hofherr-gyárnak

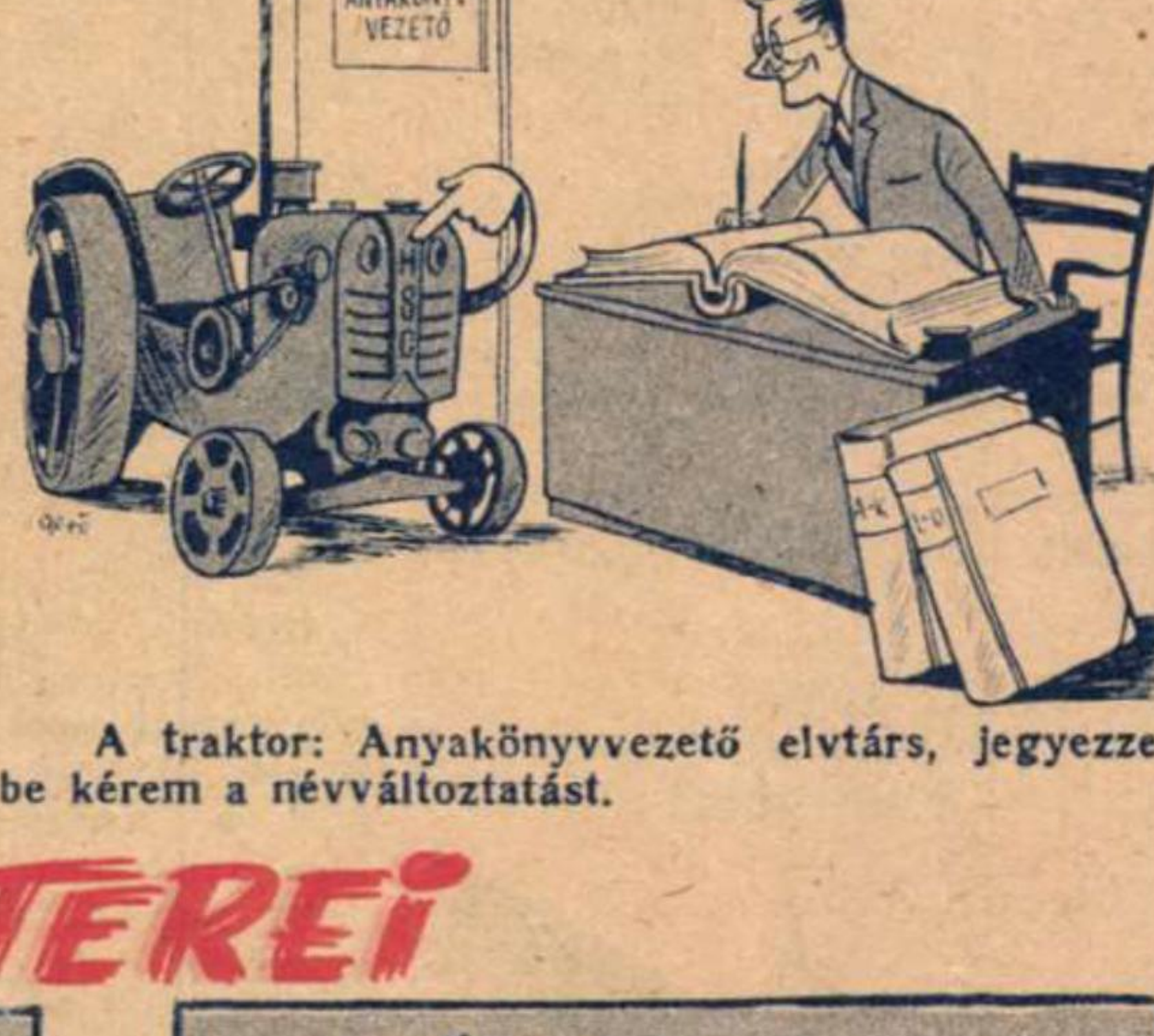

A traktor: Anyakönyvvezető elvtárs, jegyezze be kérem a névváltoztatást.

Hangtalan Heti Hiradó

Ez a kulák sokat töprengett azon, hogy Szilveszterkor melyik malacának a farkát húzza meg. Aztán levágott egyet feketén és a rövidebbet húzta.-

Ez a bácsi Ujév első napján tizenhárom patkót talált. Szerencséje volt, mert a Hulladékgyüjtőtől pénzt kapott érte.-

A Churchill-kormány minisztertanácsra ült össze Szilveszter éjszakáján és megállapította, hogy nem lesz szerencséjük az ujévben, mert disznó van ugyan egy pár a kormányban, de kéményseprő egy sincs.

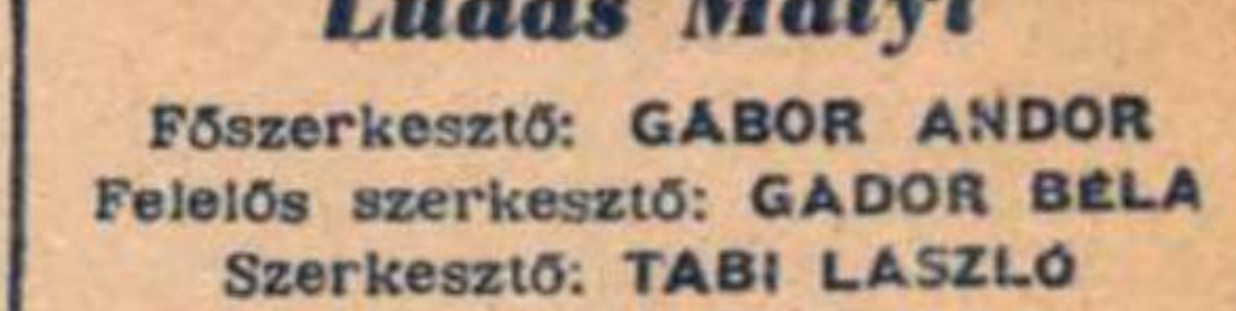

A ROMBOLÁS MESTEREI

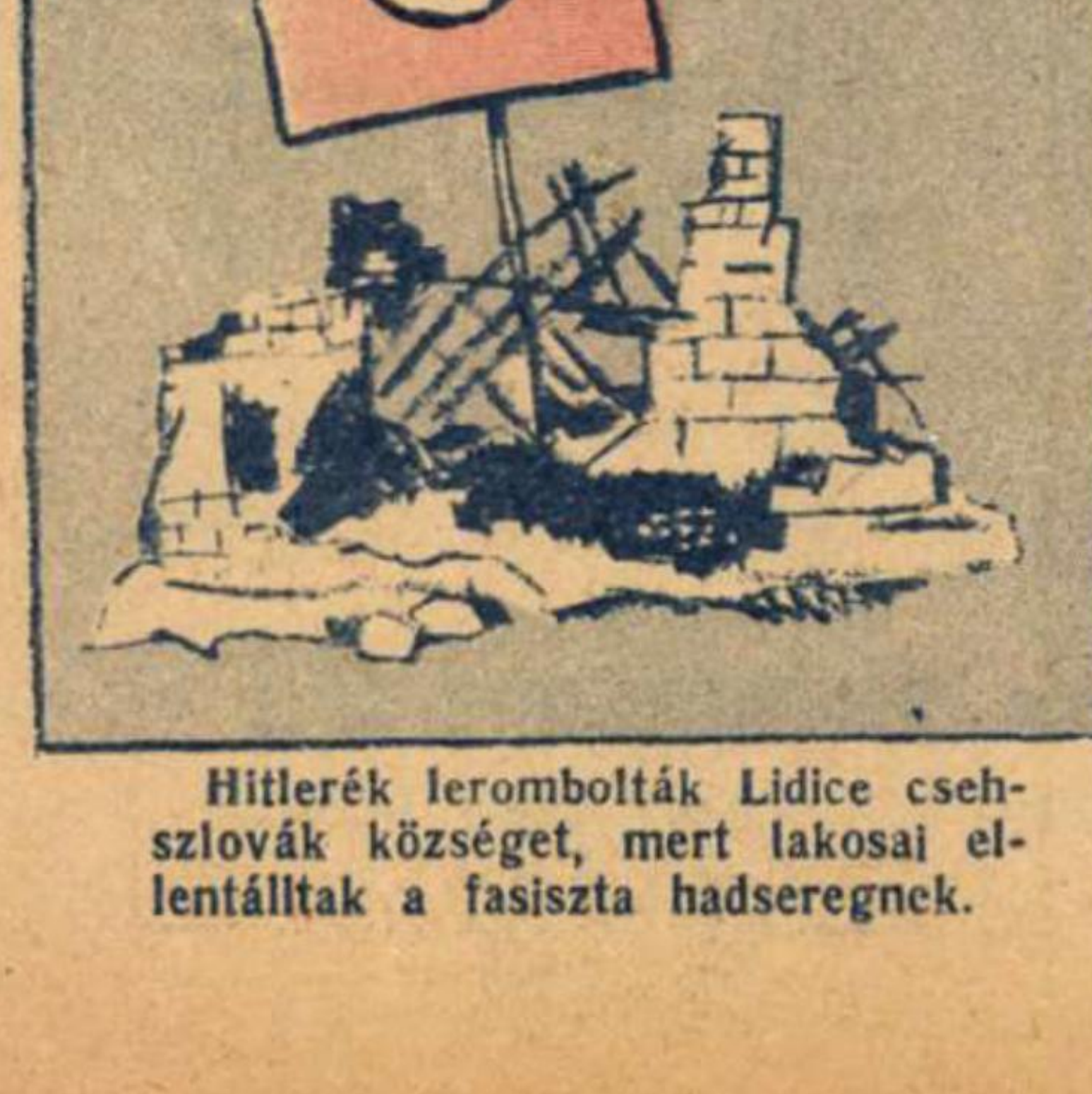

Hitlerék lerombolták Lidice csehszlovák községet, mert lakosai ellentálltak a fasiszta hadseregnek.

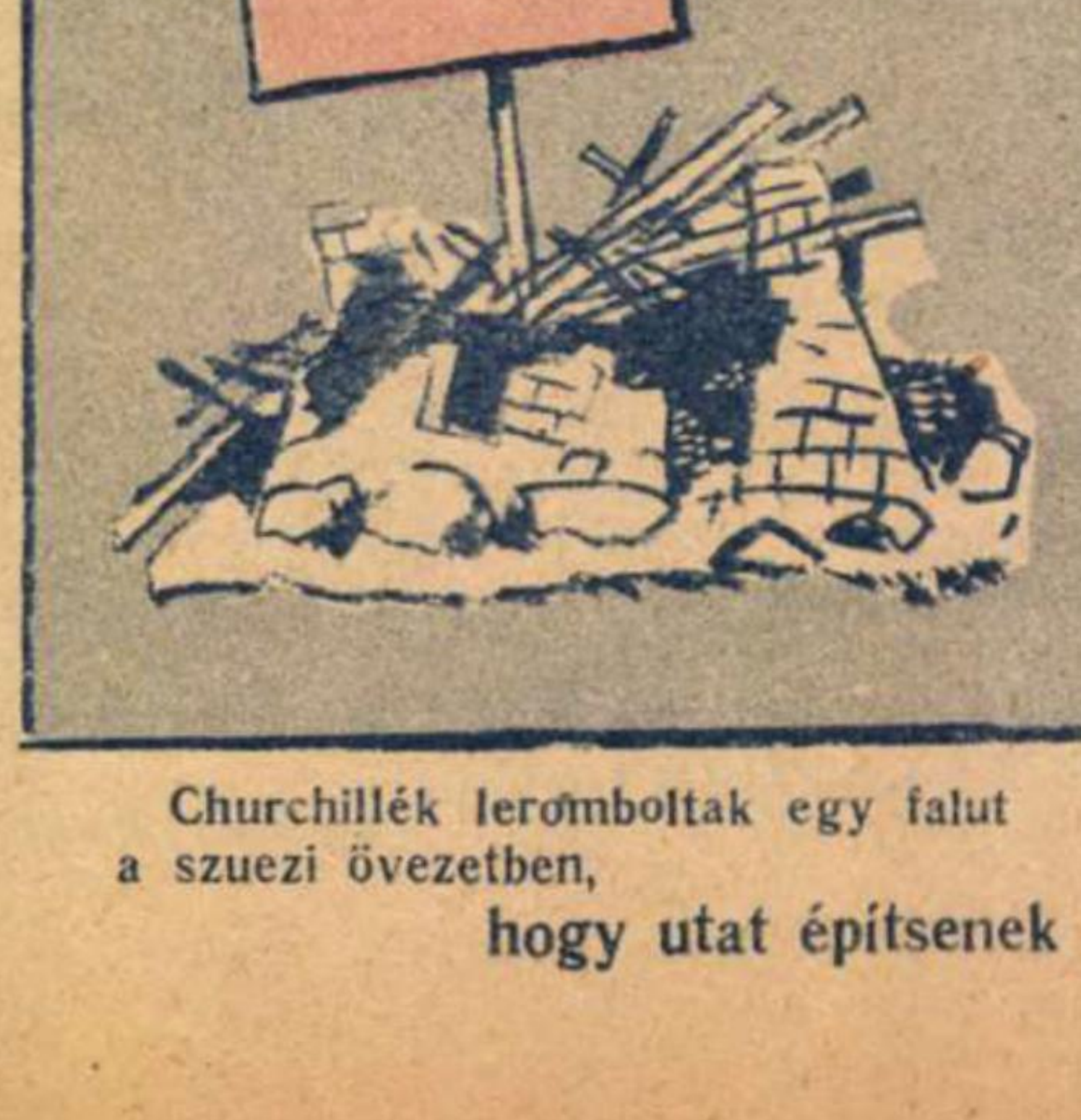

Churchillék leromboltak egy falut a szuezi övezetben,

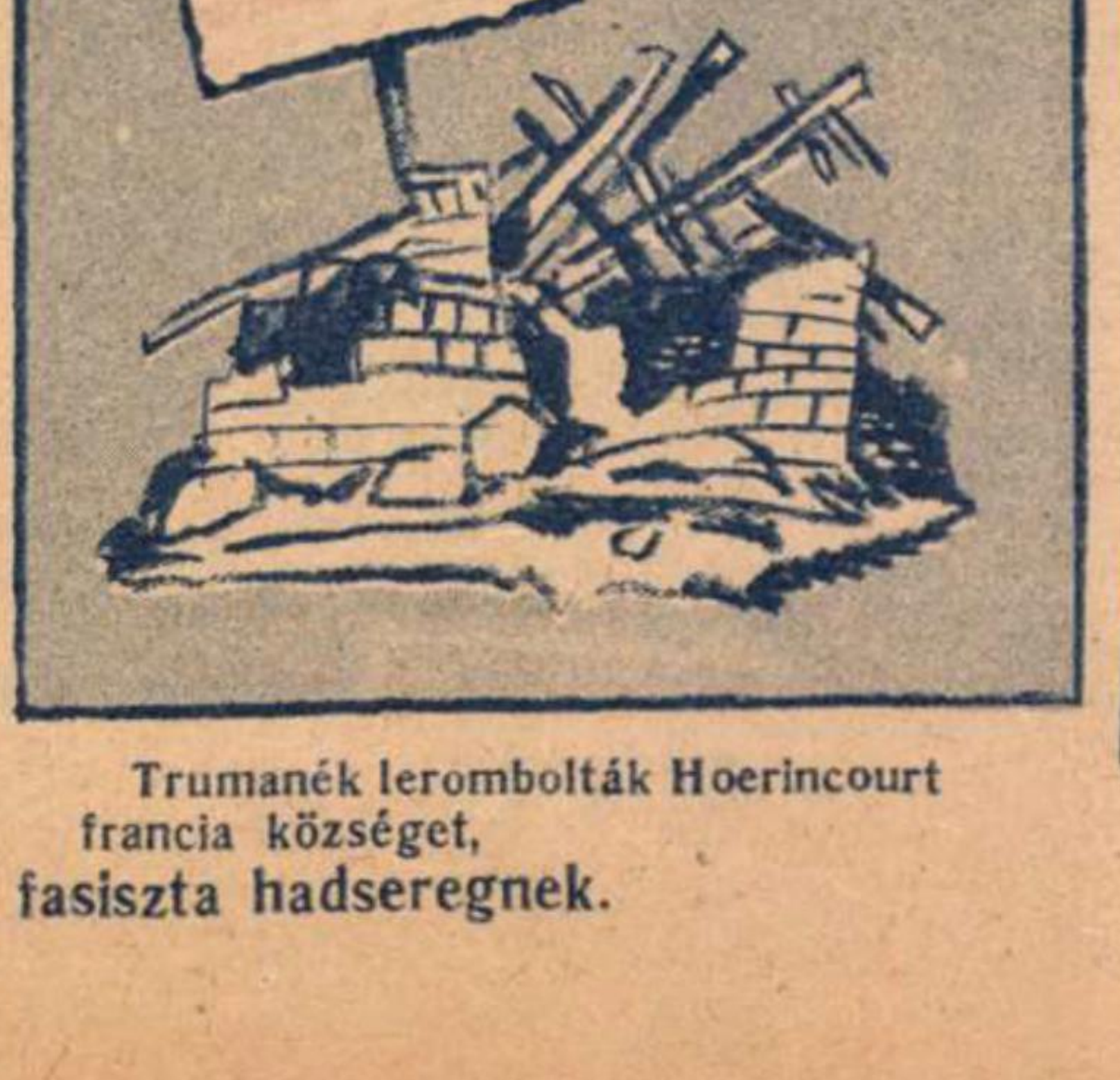

Trumanék lerombolták Hoerincourt francia községet,

hogy utat építsenek az új fasiszta hadseregnek.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hirlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Ujév napján

Nálunk

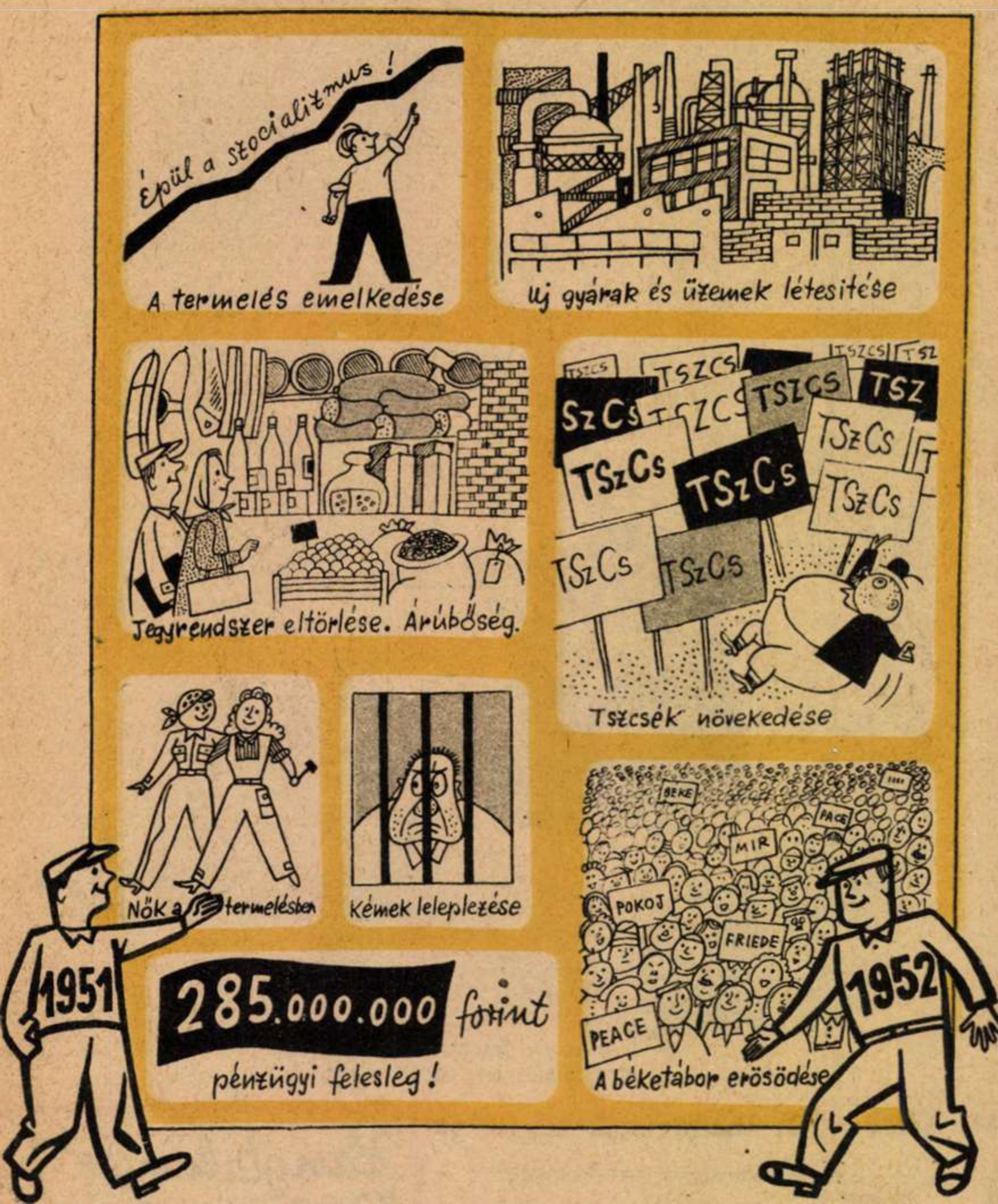

Az 1952-es év: Köszönöm szaktárs, hogy ilyen szép örökséget hagyott rám!

Nyugaton

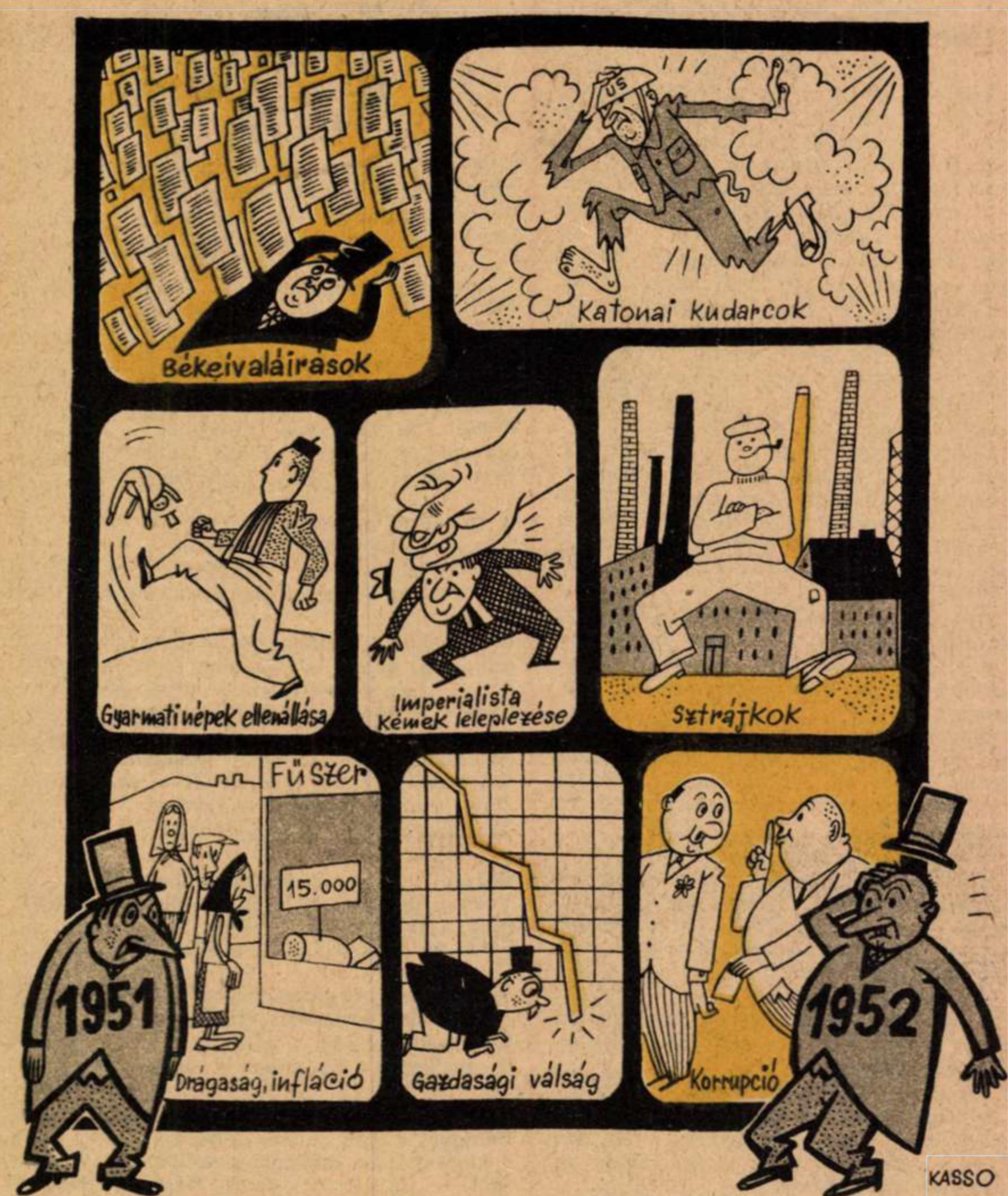

Az 1952-es év: Hallja kolléga, szép dolgokat hagyott nekem az újévre…

Le a bürokráciával!

Törekforgató léc

Ez év tavaszán újítást dolgoztam ki „törekforgató léc alkalmazása" címen. Az újítás lehetővé teszi, hogy a cséplőgépeknél adódó 2—5 százalékos szemveszteségnek egynegyedét, gyakran pedig a felét is megtakaríthassuk.

Még akkor is, ha csak egynegyed százalékos megtakarítást számítunk, évente egymillió kg búzát takaríthatunk meg népgazdaságunknak.

Ez a mennyiség 70 000 ember egyhavi kenyér- és lisztadagjához elegendő. Egy szerkezet ára cséplőgépenként körülbelül 25 forint és hulladékfából is elkészíthető. Az újítást egy cséplési idényben kipróbáltuk, nagyon jól bevált.

Az újítást jóval cséplés előtt, június 27-én beadtam a Földművelésügyi Minisztériumba Egyed Imre újítási felelőshöz. Biztos voltam benne, hogy még ebben az évben legalább 100 vagon terményt takaríthatunk meg.

Nem így történt. Az újítás nem a cséplőgépekhez, hanem az íróasztalba került. Igaz, hogy mindig más és más íróasztal fiókjába. Elküldték az Állami Gazdaságok Központjába Gáspár István újítási felelősnek Innen „már" október 5-én, tehát a cséplési idény befejezése után elküldték a Hortobágyi Állami Gazdaságba kipróbálásra.

Persze itt is aludt egy kicsit az újítás. November közepén érdeklődtem Hortobágyon. Barna Ferenc újítási felelős azt mondotta, hogy már nem tudták kipróbálni, mert nem volt csatolva a műszaki leírás. A leírást az ÁGI központjából kérték. Azt tanácsolták, hogy forduljanak Bábolnára, ott tartózkodik az újító. Megjegyzem, Bábolnán még életemben nem jártam. Egyébként a leírás benne van az újításban, sőt még mintadarabot is csatoltam. A leíráson lakcímem is olvasható volt. December végét írjuk, száz vagon gabona elveszett. Ha így kezelik újításomat, „remény van arra", hogy jövőre is elvész.

GELICZKI JÁNOS
Ganz Készülékek Gyár marósa, Bercsényi-u. 5.

Hol a rádió?

Október utolsó napjaiban a Népbolt gödöllői 75. számú árudájában néprádiót vásároltam. November 3-án bevonultam katonai szolgálatra és így csak rövid ideig hallgathattam a rádió műsorszámait. Örültem, hogy távollétemben családomnak szórakozást nyujt. November elején azonban a rádió felmondta a szolgálatot. Feleségem visszavitte a készüléket a Népboltba, ahonnan Budapestre küldték. Hogy azóta hol van a rádió, azt sem én, sem a Népbolt vezetője nem tudja.

Nem tudom megérteni, hogy miért tart egy új néprádió kijavítása ilyen sokáig.

Rajcsányi Károly honvéd
Budapest—Háros

Utánvétel

FELSZÓLITÁS

Közel három éve húzódó ügyem még nem érkezett el a végállomáshoz.

1949 májusában kezdődött. Két utánvételes csomag érkezett részemre. Mindkettőnek súlyhiánya volt. Az egyiket átvettem, a másikat, amelynek súlyhiánya jelentős volt, visszaküldöttem. A posta jegyzőkönyvet vett fel a visszaküldésről. Ennek ellenére már négy fizetési felszólítást kaptam.

Hiába írtam meg hogy a csomagot nem vettem át, a Pénzintézeti Központ is küldött erélyes hangú felszólítást

Képtelen vagyok megérteni, hogy miért követelik rajtam annak a csomagnak az árát, amit nem is vettem át, amelyet visszaküldtem, amelyet visszáru-jegyzékkel megkapott a feladó.

MELEG JÁNOS
Ács, Felszabadulás-u. 26.

Csecsemőm önálló keresete

Csecsemőnket életének hatodik napján kórházba kellett szállítani. Ismétlem hatodik napján és nem tizenhatodik életévében!

A kórházban, a felvételi irodában a kezembe nyomtak egy pirosszínű, családtagok részére érvényes „munkáltatói igazolványt". Felszólítottak, hogy állítassam ki munkáltatómmal és irassam alá a házmegbizottal, majd pecsételtessem le a tömbirodán.

Az üzemben kiállították az igazolványt és ekkor kíváncsiságból megnéztem a piros papírlap másik oldalát. Ekkor csodálkozva jöttem rá, hogy a tömb- és házmegbizottnak azt kell igazolni, hogy hatnapos csecsemőmnek nincs önálló keresete és én, az apja, saját háztartásomban tartom el őt.

Azt hittem, hogy tévedésből rossz igazolvány-űrlapot kaptam és ezért csak a házmegbizottal igazoltattam, hogy csecsemőmnek nincs önálló keresete. Ezután az igazolást bevittem a Tűzoltó-utcai gyermekklinikára.

Itt azonban nem fogadták el az igazolást, mert csak a házmegbizott írta alá. Elküldtek azzal, hogy a tömbmegbizott bélyegzővel és aláírással igazolja, hogy az időközben hetedik napjába lépő kisbabánk még egy fillért sem keres.

Megkérdeztem, hogy mi értelme van ennek. Azt válaszolták, hogyha nem bélyegeztetem le, az SZTK velem fizetteti meg a kórházi költséget.

SZANTÓ ANDOR
XIII., Ujpesti-rkp. 8.

Ludas Matyi elintézte

Nagyon köszönöm, hogy elintézték ügyemet. Örömmel közlöm, hogy szeptember-december havi özvegyi nyugdíjamat megkaptam.

Özv. SZASZKAI ANTALNÉ,
Zákányszék, 422.

Egészségtelen üzlethelyiség

Két és félszer ötméteres, hátsó kijárat nélküli üzlethelyiségben lakom két gyermekemmel. Kérvényeztem, hogy a házban lévő, mégegyszer akkora nagyságú, jó állapotban lévő, jó ajtóval és jól szellőztethető ablakkal ellátott, de ugyancsak hátsó kijárat nélküli üzlethelyiséget utalják ki részemre, — mert üresen áll.

A VI. kerületi lakáshivatal közölte, hogy nem kaphatom meg a helyiséget, mert nincs hátsó kijárata. Azt tanácsolták, hogy írjak kérvényt, ragasszak rá 20 forintos okmánybélyeget és fellebbezzek.

Ragasztottam, fellebbeztem. Nem jött ki senki, hogy megnézze a kérelmezett üzlethelyiséget. A nyomozó helyett véghatározat jött, amely szerint nem kaphatom meg az üzlethelyiséget, mert nincs hátsó kijárata és városrendészeti szempontból sem utalható ki.

A hivatalos írást Kovács Imre lakásügyi előadó irta alá. Úgylátszik, szerinte a mostani egészségtelen üzlethelyiségben nyugodtan maradhatok városrendészeti szempontból is.

Kedves Ludas Matyi, nem tudom, velem érzel-e, de azt hiszem, Kovács Imre előadó másképp gondolkozna, ha ő lakna abban az egészségtelen üzlethelyiségben, amelyben én lakom két apró gyermekemmel.

Markó József
7038. sz. Vállalat üzemi lakatosa

E heti rejtvényünk

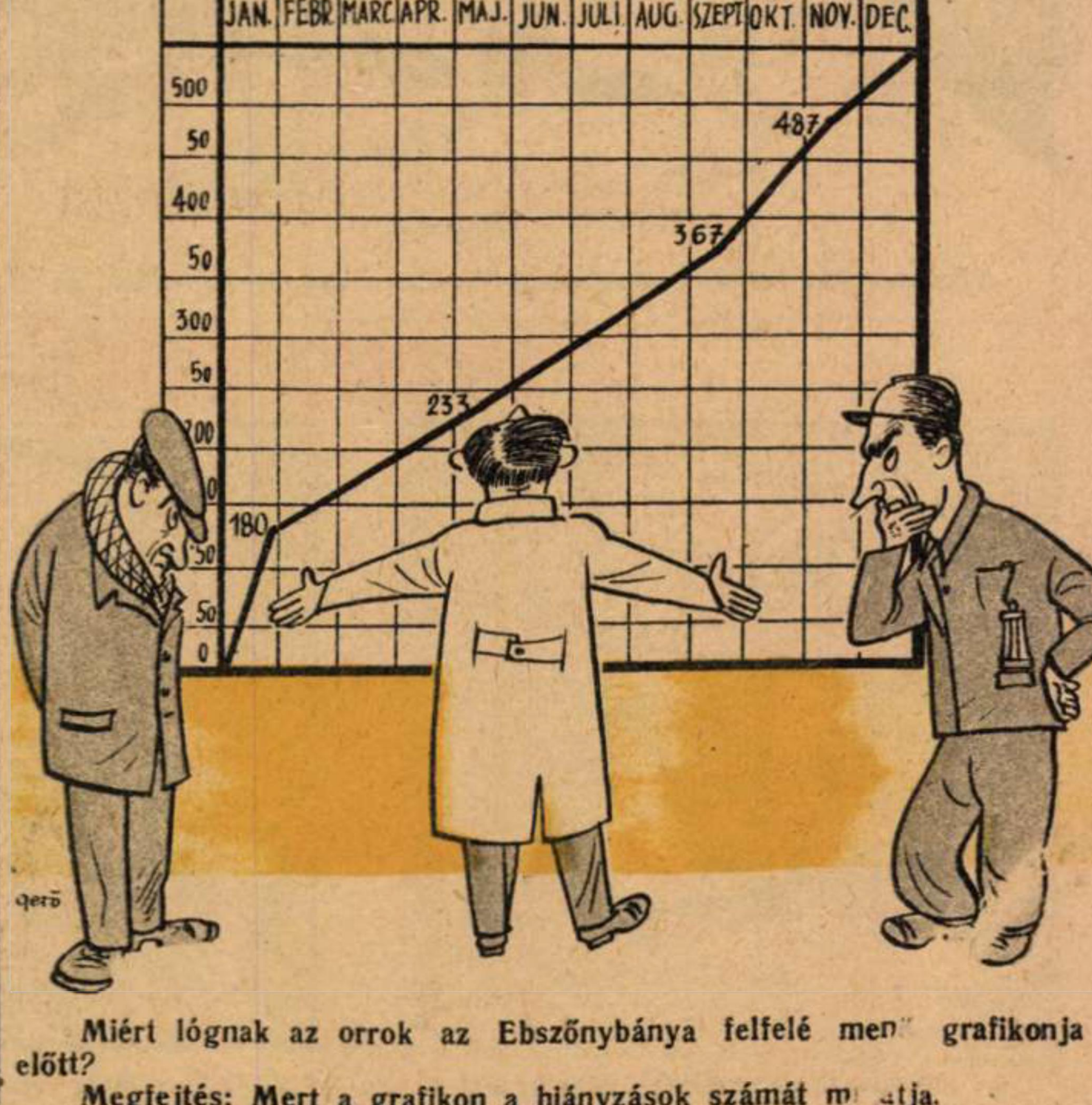

Miért lógnak az orrok az Ebszőnybánya felfelé menő grafikonja előtt?

Megfejtés: Mert a grafikon a hiányzások számát mutatja.

Tito támaszpontja

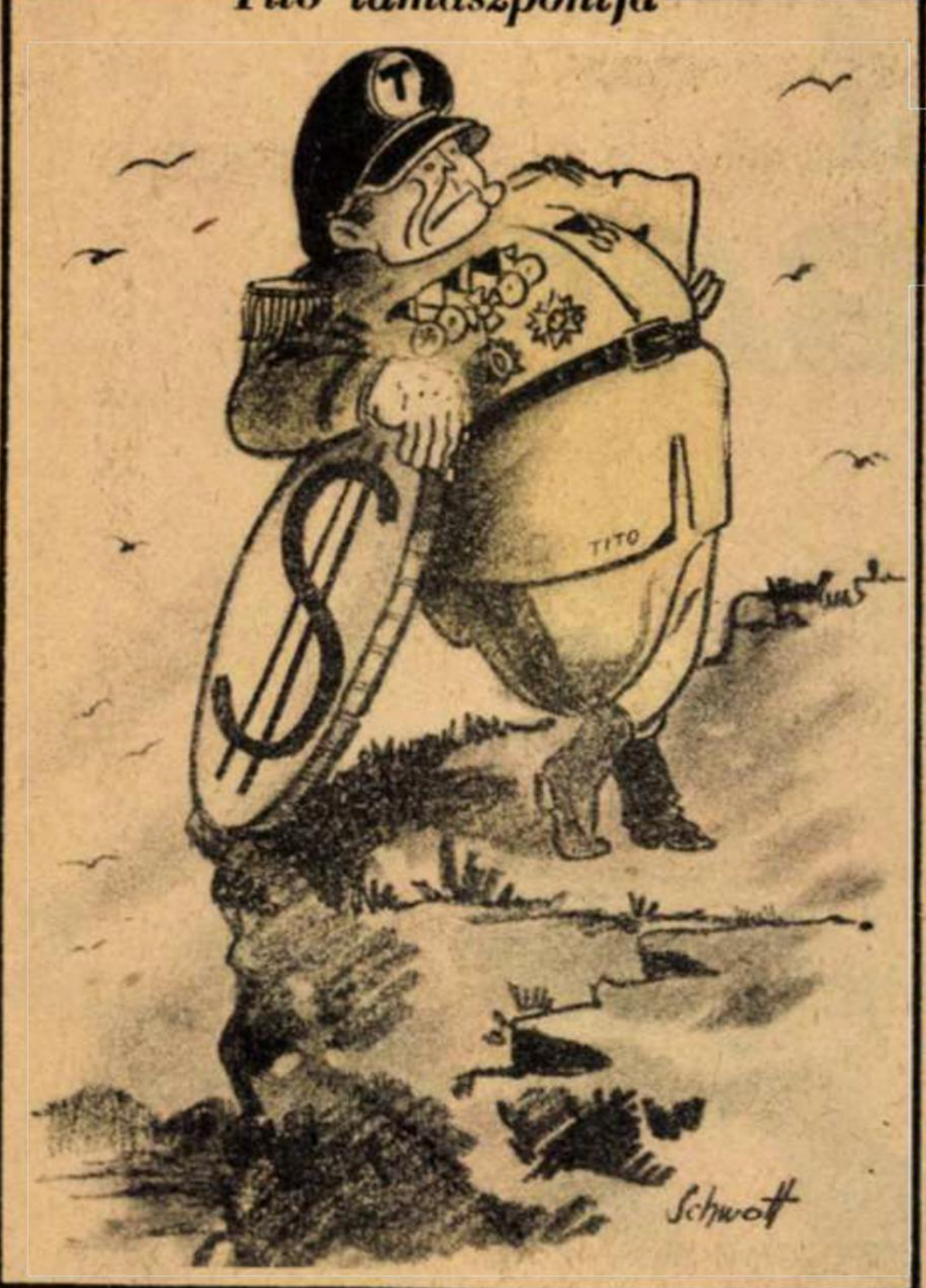

Csaba bánatos búcsúja

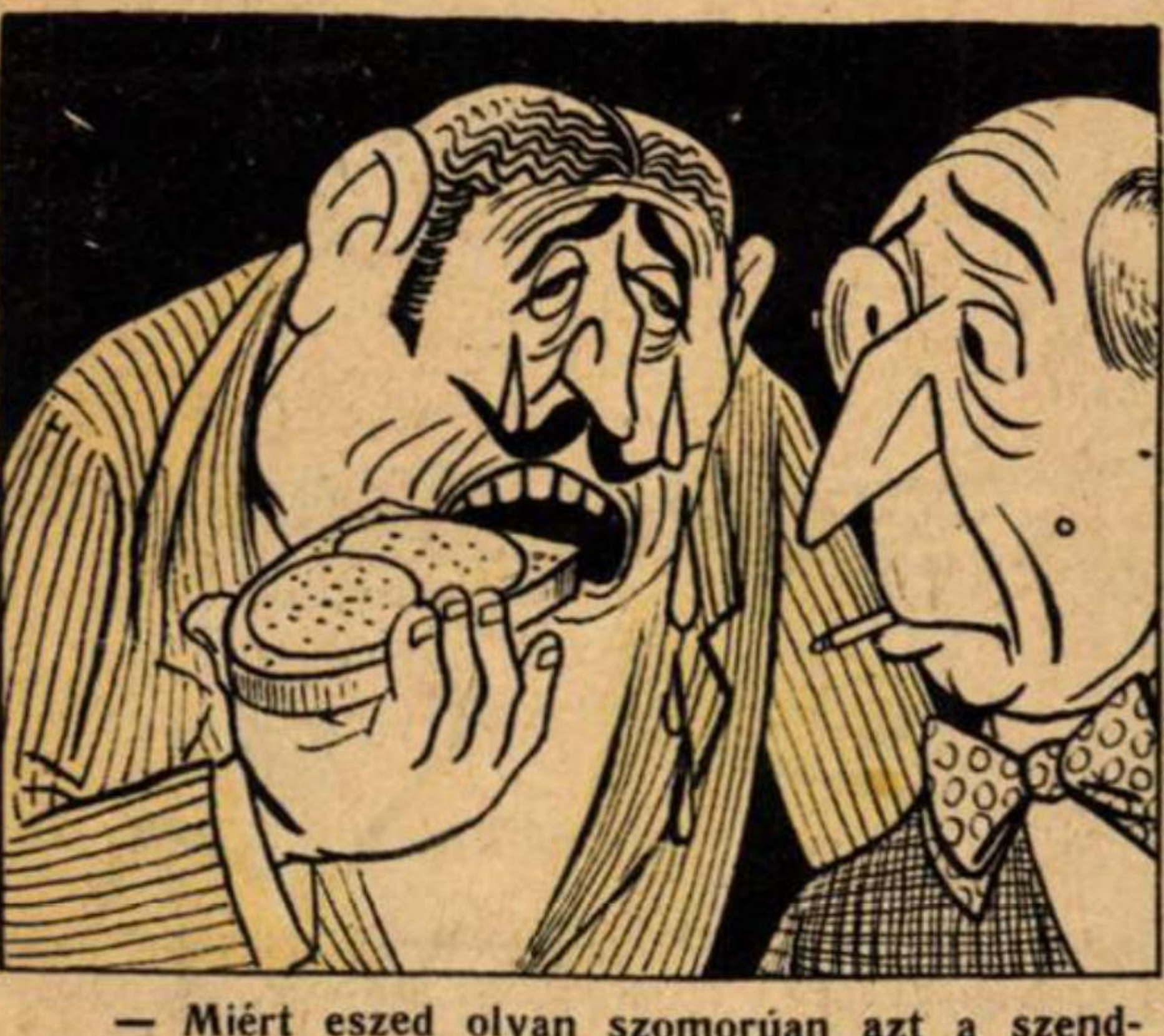

— Miért eszed olyan szomorúan azt a szendvicset, Csaba?

— Hagyd el Huba! Ez az utolsó jegyes felvágott, ezután szabadon adják . .

Utcai telefonautomata-tervünk,

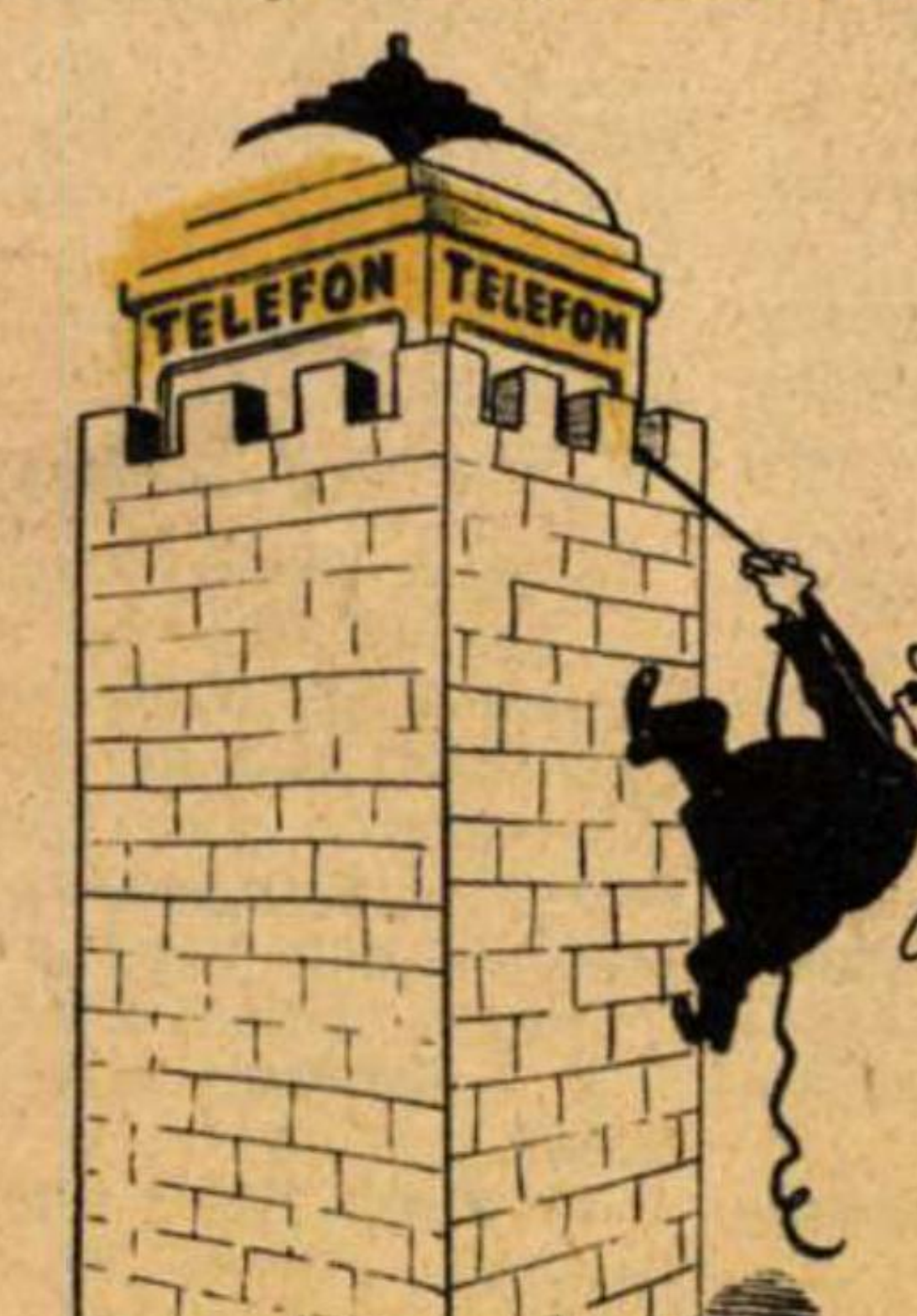

amely biztos védekezés notórius telefonrongálók, hallgató-leszaggatók, névsor-tépők, ablaküveg-törők ellen.

Együtt laktunk a Vas-utcában

Így gondolkoztam:

Ha elérem azt hatost, amely most fut be a Nemzeti elé, akkor még idejében a Helyiérdekűhöz jutok a Margithídnál. Ha nem, akkor negyven percet várhatok. De a közlekedési lámpa pirosat jelez, most nem mehetek a járdaszigetre. Ezt is a másodpercekért folytatott harcnak nevezhetjük. Ha sokan szállnak le és fel a hatosra, akkor odaérek. Ha nem, akkor elkésem. Egy picit még várhatok, hiszen csak most állt be a villamos. Addig talán sárga lesz, sőt az is lehet, hogy sárgáról nyomban, szinte átmenet nélkül zöldre vált a lámpa.

A villamosról fürgén ugráltak le az utasok. Legalább egy fájóslábú néni lenne közöttük, — reménykedtem.

Nem mertem a lámpára nézni. Attól féltem, hogy még mindig piros. De lehetetlen, hiszen hosszú másodpercek teltek el, már biztosan sárga. Piros volt, de, mit tegyek, én már nekiiramodtam. Ebben a pillanatban megindult a villamos is. Még felugorhatok. Mi az nekem, akit a közlekedési tumultus már régen artistává edzett. Ugrásra feszítettem izmaimat, de hirtelen megtorpantam. Ösztönösen éreztem, hogy valaki figyel.

Ki figyelheti azt, aki előre megfontolt szándékkal közlekedési kihágásra készül? Természetesen a rend éber őre. Megéreztem, hogy figyelnek. Fájó szívvel útjára engedtem a hatost és ottmaradtam a járdaszigeten. Azután pedig, mint akinek rendben van a szénája, nagy kényelmesen megfordultam és lopva arrafelé néztem, ahol a rendőrt sejtettem.

Ott állt és mereven nézett. Arra gondoltam, hogy tíz forintot takarítottam meg az ugrás elmulasztásával. Megfogadtam, hogy ezentúl betartom a közlekedési rendeleteket és ha piros lesz, akkor maradok, ha zöld lesz, megyek, ha sárga lesz, készülök.

A rendőrbajtárs is készült. Felém készült. Miért jön felém? Biztosan megfigyelt, amikor átjöttem. Idegesen sétáltam a járdaszigeten. Újból megfogadtam, hogy ezentúl nem hágok ki. És különben is, kár az izgalomért. Lehet, hogy ez az eset úgy megviseli a szívemet, hogy kilencvenéves koromban meghalok, holott enélkül százig elélnék.

A rendőr egyre közeledik. Még négy lépés, még három és hozzám ér. Úgy tettem, mintha nem tudnám, hogy felém közeledik De hiába vágtam közönyös arcot, a bajtárs már ott állott előttem és szalutált.

Lemondtam a tíz forintról, már nyúltam is a zsebembe, hogy kérés nélkül odaadjam. Ez legalább sportszerű megoldás lenne. És ekkor a bajtárs megszólalt:

— Bocsánat, nem lakott a Vas-utca 57-ben?

— De igen, — válaszoltam örömmel és megkönnyebbülten felsóhajtottam. Tehát csak ismerős az arcom. Ő folytatta:

— Mert én is ott laktam. Albérlő voltam özvegy Pálinkásnénál. Akkor már közeledett a nyolcvanhoz. Nem tudja, él-e még?

— Még él. A múlt héten találkoztam egy másik volt Vas-utcaival, ő mondotta.

— Na, ennek örülök, — örvendezett a bajtárs.

Én is örvendeztem. Tehát nem követtem el közlekedési kihágást.

Közeledett az új hatos, el akartam búcsúzni, de a rendőr újra megszólalt. Hangja még barátságos volt, de már nem örvendeztem.

— Piros lámpánál szaladt át a járdaszigetre — mondta.

És mintha sohasem lakott volna a Vas-utcában, mintha sohasem ismerte volna özvegy Pálinkásnét, könyörtelenül felírt.

(sti)

Hiénák egymás közt

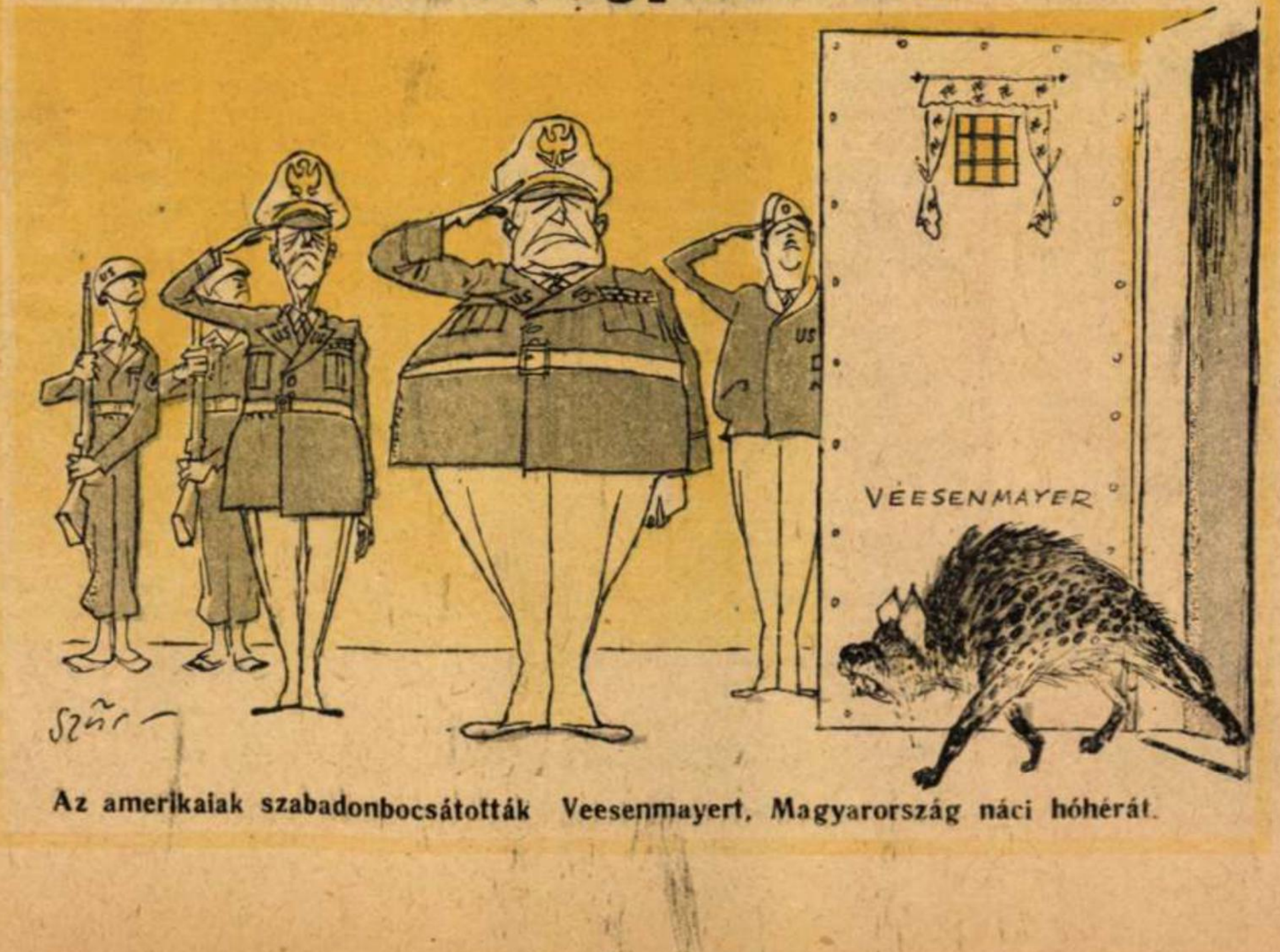

Az amerikaiak szabadonbocsátották Veesenmayert, Magyarország náci hóhérát.

TOVÁBB!

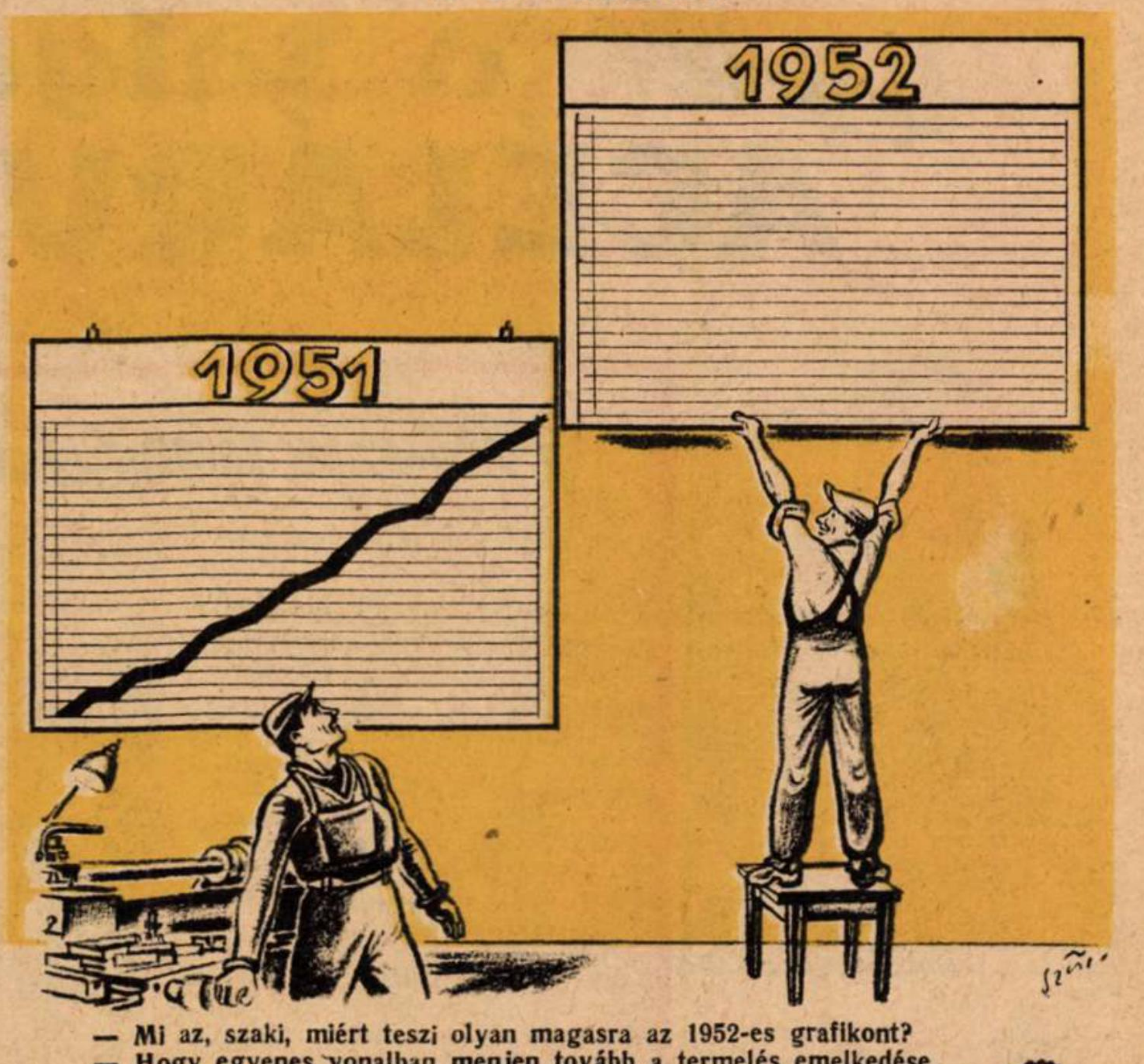

— Mi az, szaki, miért teszi olyan magasra az 1952-es grafikont?

— Hogy egyenes vonalban menjen tovább a termelés emelkedése.

Olaszország becsempészése az ENSZ-be

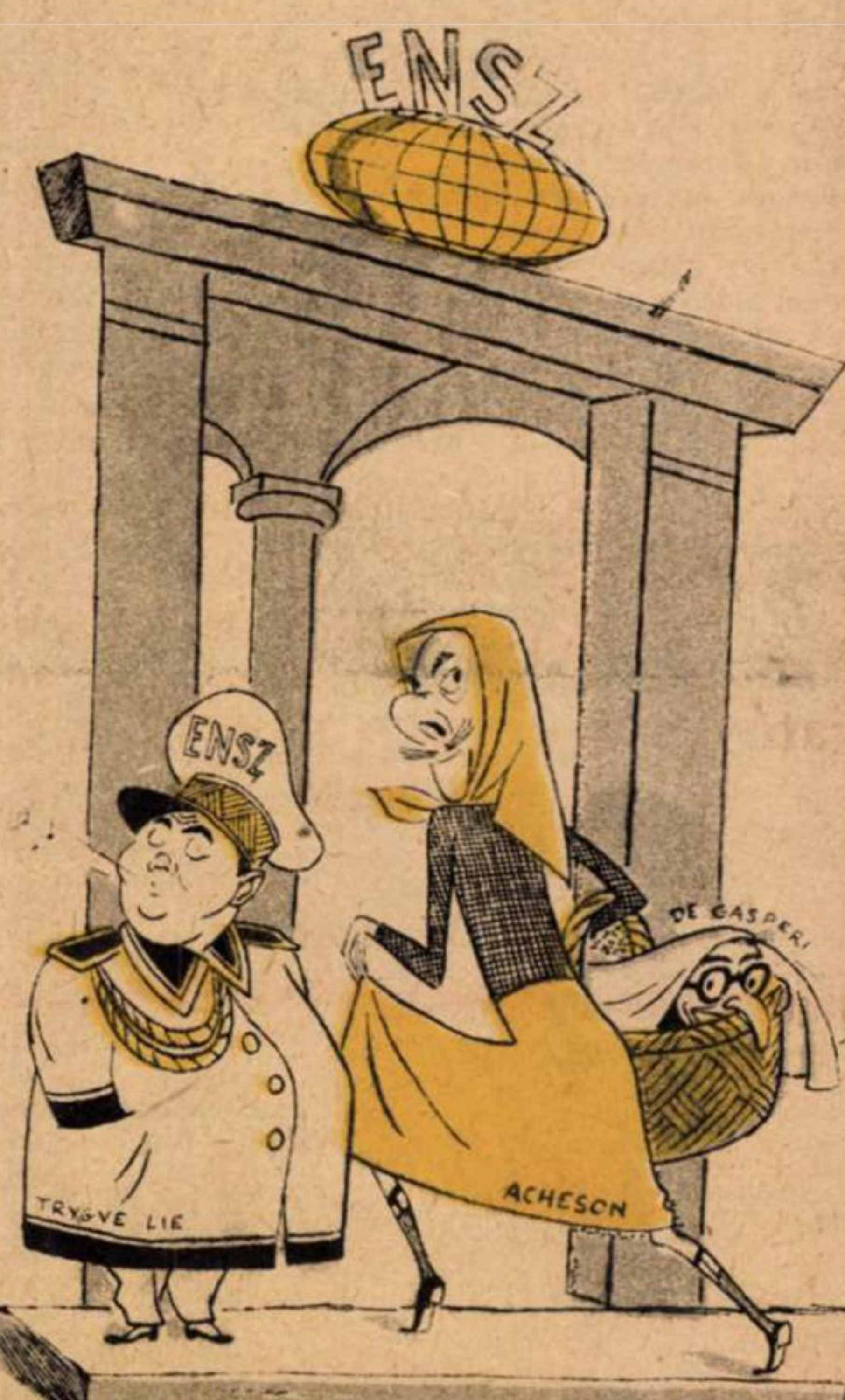

Amerikai főhadiszálláson

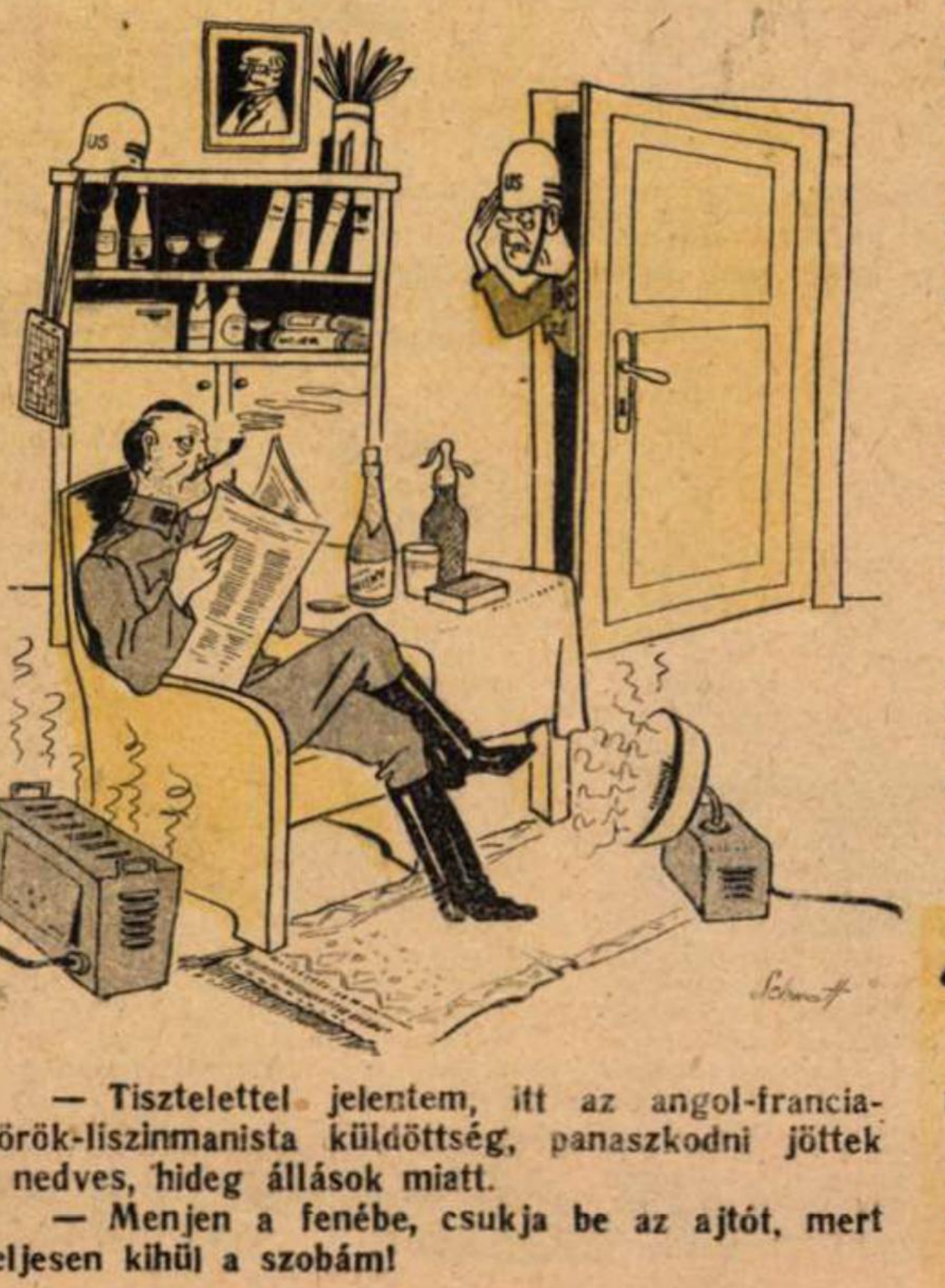

— Tisztelettel jelentem, itt az angol-francia-török-liszinmanista küldöttség, panaszkodni jöttek a nedves, hideg állások miatt.

— Menjen a fenébe, csukja be az ajtót, mert teljesen kihül a szobám!

A Kultúr-attasé

Egy tengerentúli ország európai követségét meglátogatta ennek az országnak egyik nevezetes kultúr specialistája, aki több kötet könyvet akart írni annak az államnak a kultúrájáról, amelyben a követség a tengerentúli országot képviselte. A kultúr-specialista elhatározta, hogy mindenekelőtt beszél a követség kultúr-attaséjával.

Beszélt is. Megkérdezte a követség kultúr-attaséját:

— Mi iránt érdeklődik az olvasó közönség ebben az országban?

— Hát igen, érdeklődés a publikumnál csakugyan van, — felelte a követség kultúr-attaséja.

— Mit olvas a közönség?

— Hát, persze, könyveket . . .

— Szóval: könyveket?

— Igen, könyveket . . . és, persze újságokat . . .

„Könyveket és újságokat olvasnak" — írta fel a kultúr-specialista a noteszébe. S a kultúr-attasé folytatta a felvilágosítást:

— Természetesen csak annyira olvasnak, amennyire a látásuk megengedi. A mult évben például az újoncok hét százalékát rossz szemük miatt alkalmatlannak találták a katonai szolgálatra.

— Nem a katonai szolgálat felől érdeklődtem, hanem az olvasóközönség érdeklődése felől. S milyen itt a színházak helyzete?

— A színházak darabokat játszanak . . . S az egyik színház külön figyelmet érdemel.

— Úgy? Miért?

— Mert szemben egy töltény-gyár van. Az udvaron raktárak, tizennyolc négyemeletes épület.

— Az mind színház?

— Dehogy. Tölténygyár.

— De én a színházról kérdeztem, kedves kultúr-attasé úr! Mit tud még ennek az országnak a kultúrájáról?

— Ami a többi művészetet illeti, nemrégiben egy fényképkiállítást rendeztek. A fénykép nagyon fontos, de a fényképezés az utóbbi időben egyre nehezebbé válik. Nem engedik meg, hogy . . .

— Engem csak a kultúra érdekel. Tud valamit a szobrászatról?

— A szobrászatról? Nemrégiben pályázatot írtak ki egy röpülő-tiszt szobrára. Igen. Röpülő-csoport, amit itt nagyon őriznek, tizennégy van, köztük hat lökhajtásos. Erősen titkolják őket . . .

— Na, elég. Látom, hogy jobb, ha nem beszélgetünk tovább s értesítem barátomat, a belügyminisztert, hogy ön kultúr-attasénak nem megfelelő. Nem hat, hanem hét lökhajtásos gép van itt. Gud báj!

(Az Ogonyokból)

Nyugatnémetországban

A külföldi odakiált a taxisofförnek:

— Szabad?

— Nem, német vagyok, — hangzott a szomorú felelet.

(Neue Berliner Illustrierte)

Ludas Matyi a salgótarjáni ACÉLÁRUGYÁRBAN

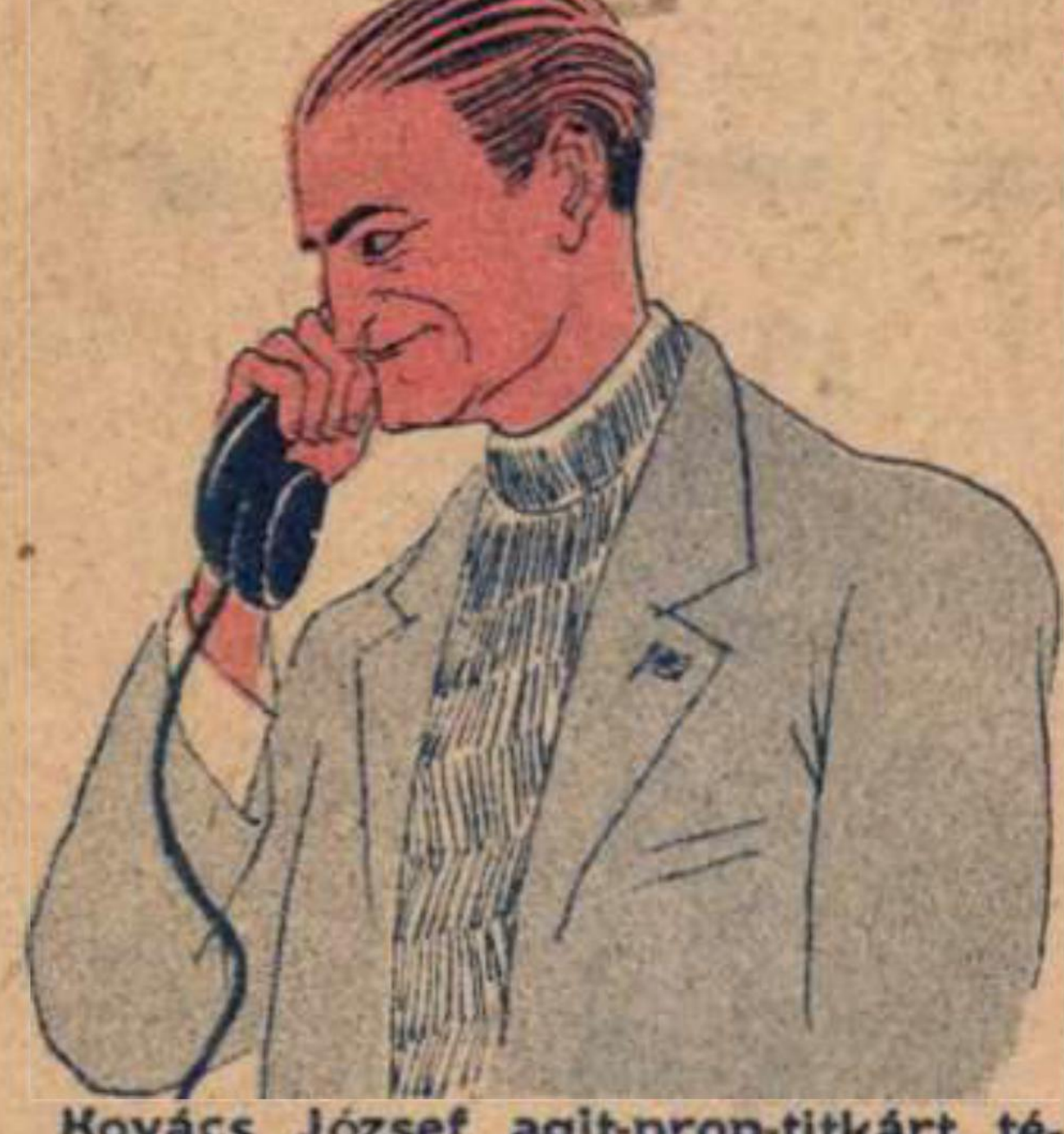
Kovács József agit-prop-titkárt tévedésből máshova kapcsolta az üzemi telefonközpont. „Vigyázz!" mondta. — „Az elvtársak kiírnak a Ludas Matyiba". Ezután a telefonközpont jól működött. Ezért nem is írtuk ki a telefonközpontot a Ludas Matyiba.

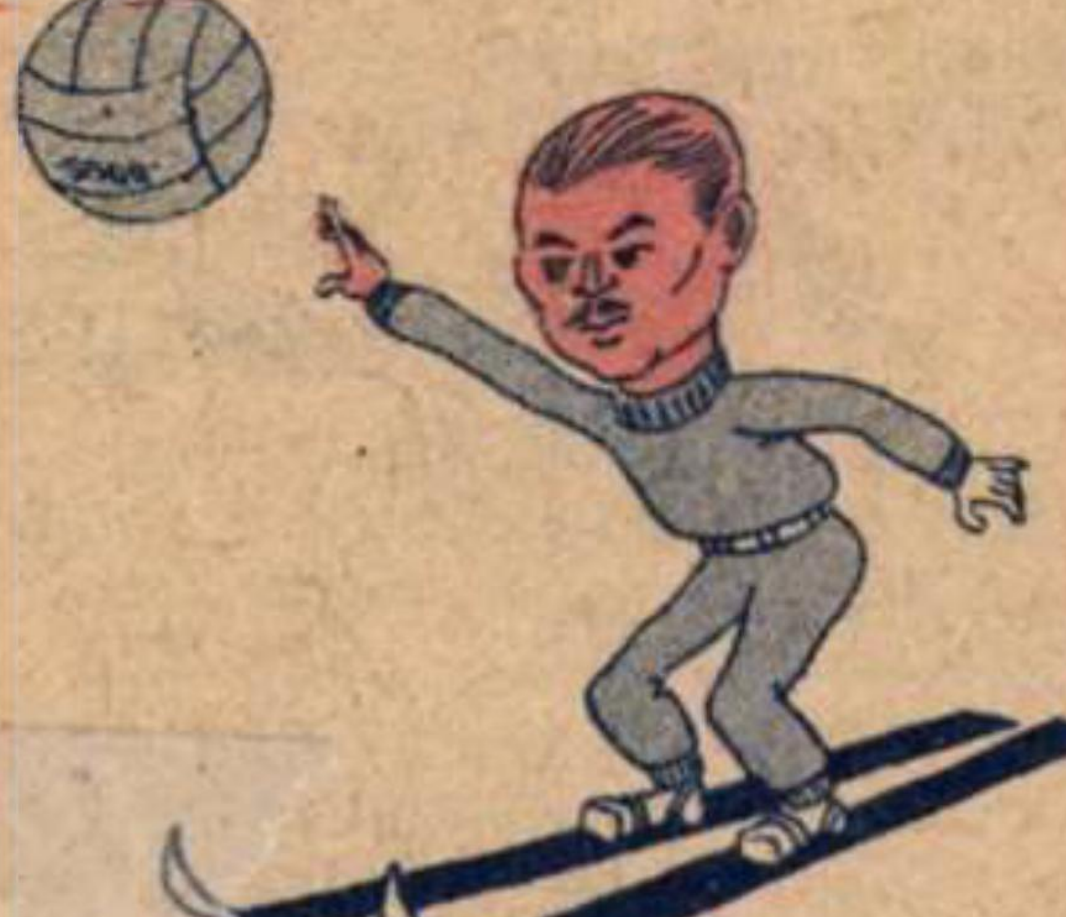
Krechnyák Gyula sportfelelős két kedvenc sportja a sízés és a kézilabdázás.

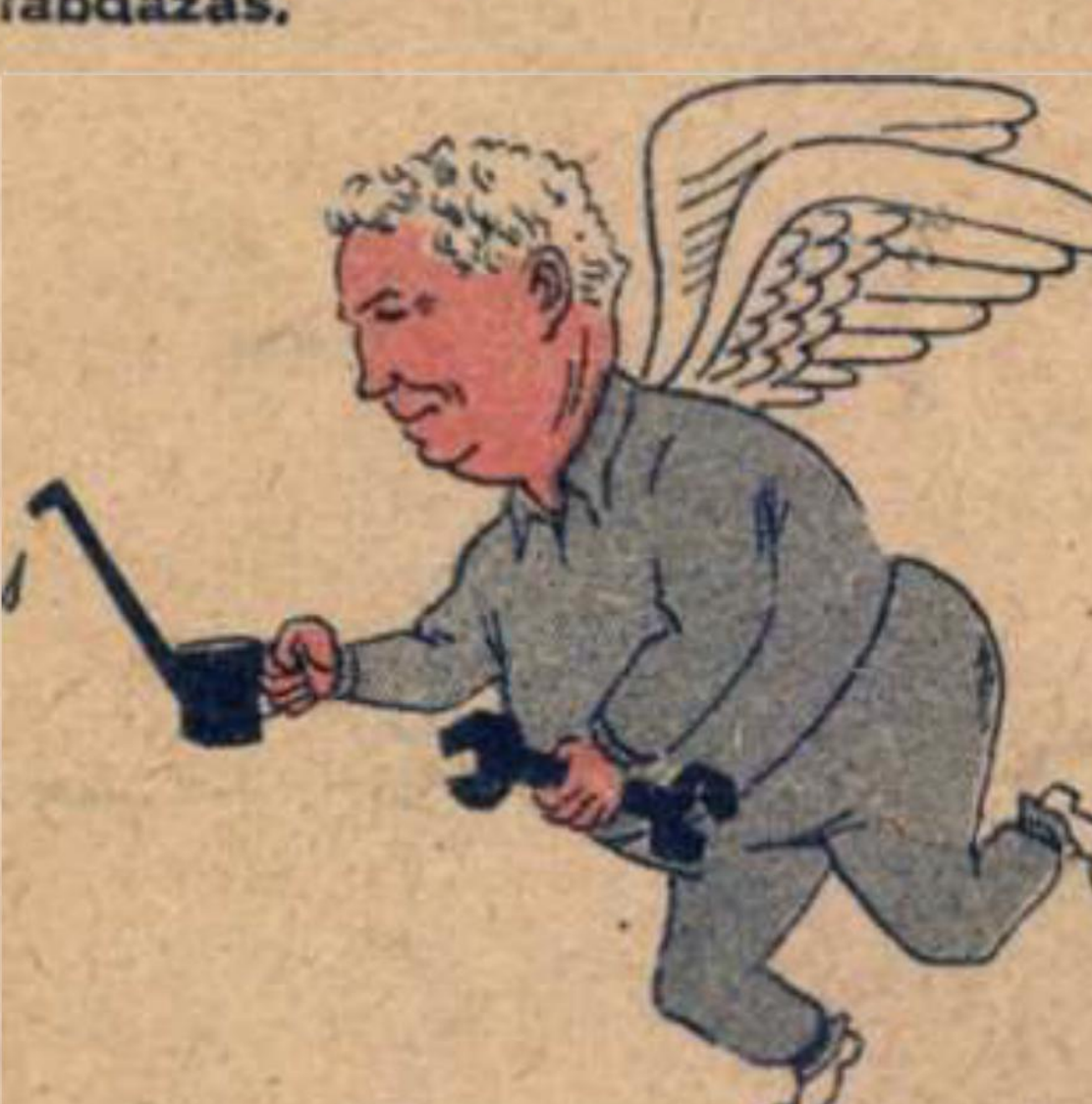
Angyal Nándort azért ábrázoltuk szárnyakkal, mert egyszerre több helyen is dolgozik a dróthúzóban. Egyébként Angyal nem angyal, hanem sztahanovista.

Ásó-kapa választ el minket...

Azt hiszem mindenki ismeri ezt a közmondást, hiszen mindenki volt, vagy lesz szerelmes. Nos, ez a sokat emlegetett ásó és kapa a versenyben élen álló Salgótarjáni Acélárugyárban készül, de természetesen nem a szerelmesek számára. Úgyszintén nem a szerelmesek számára készülnek a különböző nagyságú tengelyek, szögek, abroncsok, csákányok, fejszék, franciakulcsok, villák és kokillák, hiszen mihez is kezdenének velük? Annál inkább kell az iparunknak és a mezőgazdaságunknak.

Most tegye fel a kezét az, aki tudja, hogyan készül például: a szög. Úgy látom, elég kevesen vannak, ezért hát elmondom. Mához két évre visszakérdezzük.

Ózdról hengerelt drót érkezik a gyárba. Először a pácolóba, majd a dróthúzó műhelybe kerül, ahol különböző átmérőjűre gyorshúzzák őket. Egy óriási spulniról tekeredik le a drót, átmegy egy gépen és máris megvan a kívánt vastagság. Nem is olyan régen Bikov és Paskov elvtársak jártak a gyárban. Paskov elvtárs útmutatása nyomán megindult Tarjánban a gyorshúzási és gyorshengerlési munka. A gyorshúzás annyit jelent, hogy míg régen percenként harmincszor, most hatvanszor fordul meg a spulni. A gyorshengerlésnél, ahol a hengerészek acéllemezeket hengerelnek, eddig 16 mázsát, a látogatás után már 27 mázsát hengereltek naponta. (A salgótarjáni kezdeményezést azóta már több gyár átvette.) Innen a szögverőbe kerül a drót, ahol a szögverő gépek, szöghosszúságnyira felszabdalják és fejet ütnek rá. Itt hosszasan elbeszélgettünk Kocsárdi Nándor gépével. A kis szögverő elpanaszolta a Ludas Matyinak búját-baját. Gazdája a műszak végén otthagyta őt egyedül, nem várta meg a váltást, így a szegény szögverőcske minden atyai felügyelet nélkül dolgozott. A nagy zajban elvesztette a fejét, minekutána fej nélküli szögeket gyártott. Bizony-bizony valami baj van a munkafegyelemmel. Több helyen láttuk, hogy „komámszaki hol a mestert" játszanak, azaz mikor közeleg a váltás ideje, rohannak a mosdóba az előmosakodók. Ha a mester a műhely balsarkában van, akkor a műhely jobbsarkából rohannak mosakodni és fordítva.

A gépből már kész szögek hullanak egy ládába, amit aztán a csomagolóba visznek. A kocsi, illetve a szög kész, mehet! A sztálinvárosi ácsok nemsokára már üthetik a szögek konok fejét, de csak a fejét, hogy meg ne sántuljon.

Most nézzük meg, „hogyan edzik az acélt". Az oktatásban résztvevők száma napról-napra nő. Tudják jól, hogy jó fej nélkül sem az ember, sem a szög nem ér semmit. A születési évek szerint sok fiatal dolgozik az üzemben és mégis döcög a DISZ-munka. Miért? Hatszázon felül van a nődolgozók száma, mégsem találkoztunk egyetlen egy hengerészlánnyal sem. Miért?

Amikor mi kinn jártunk kedvenc ludunkkal, akkor a gyár már globálisan teljesítette a tervét. Biztosak vagyunk benne, hogy mire e sorok megjelennek, már nemcsak teljesítették, de túl is teljesítették részleteiben is az 1951-es tervet.

Búcsúzásnál Vilcsek elvtárs, sztahanovista hengerész cigarettával kínált meg minket. Megmutatta cigarettatárcáját:

— Salgótarjáni acéllemezből készült!

— Hát még cigarettatárcát is gyártanak? — csodálkoztunk.

— Nem mi csináljuk, de az anyagot mi adtuk hozzá a Gazda-mozgalom keretében. Eddig ezt a hulladékot beolvasztották.

Mikes György

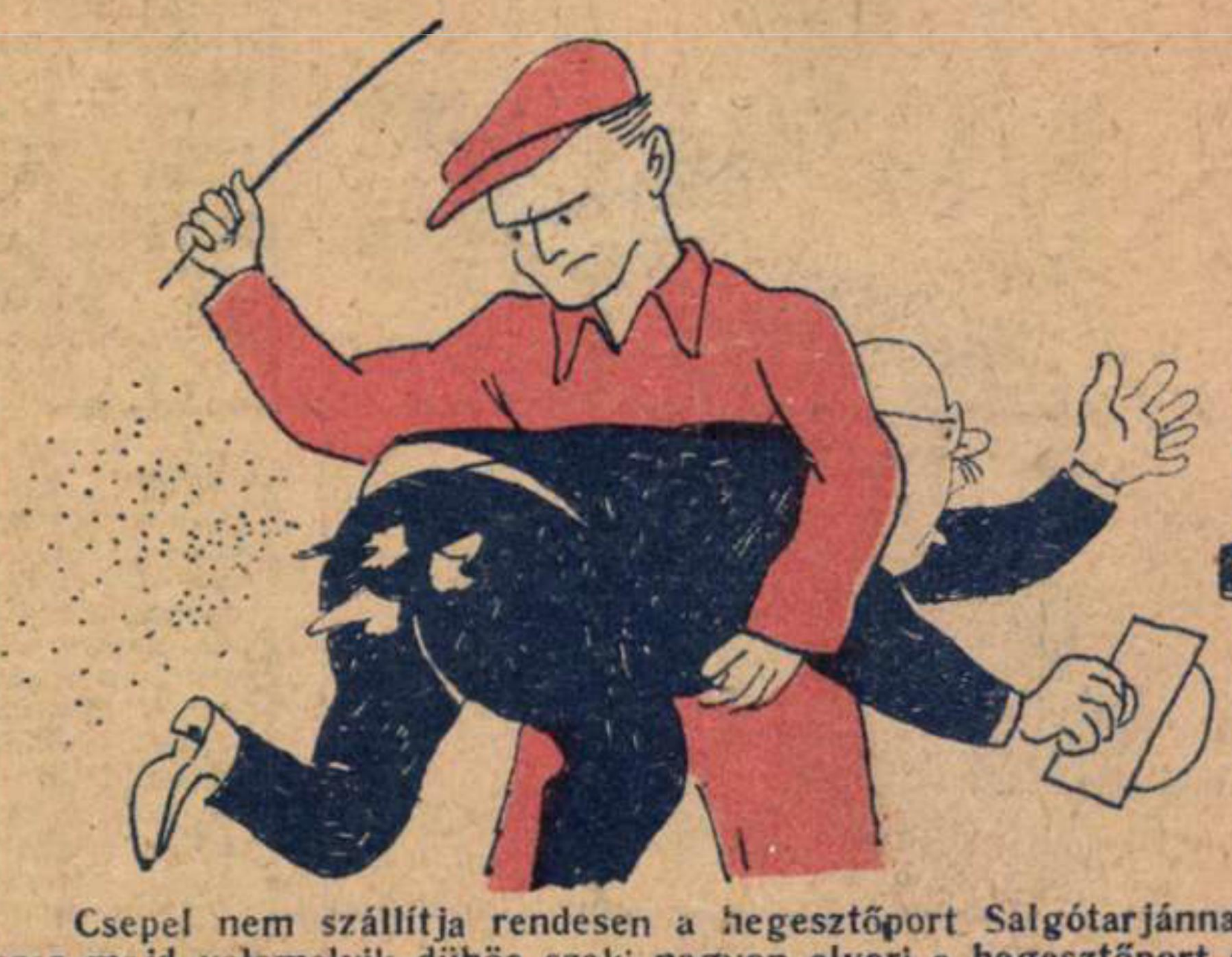
Csepel nem szállítja rendesen a hegesztőport Salgótarjánnak. Egyszer majd valamelyik dühös szaki nagyon elveri a hegesztőport a csepeli bürokratákon.

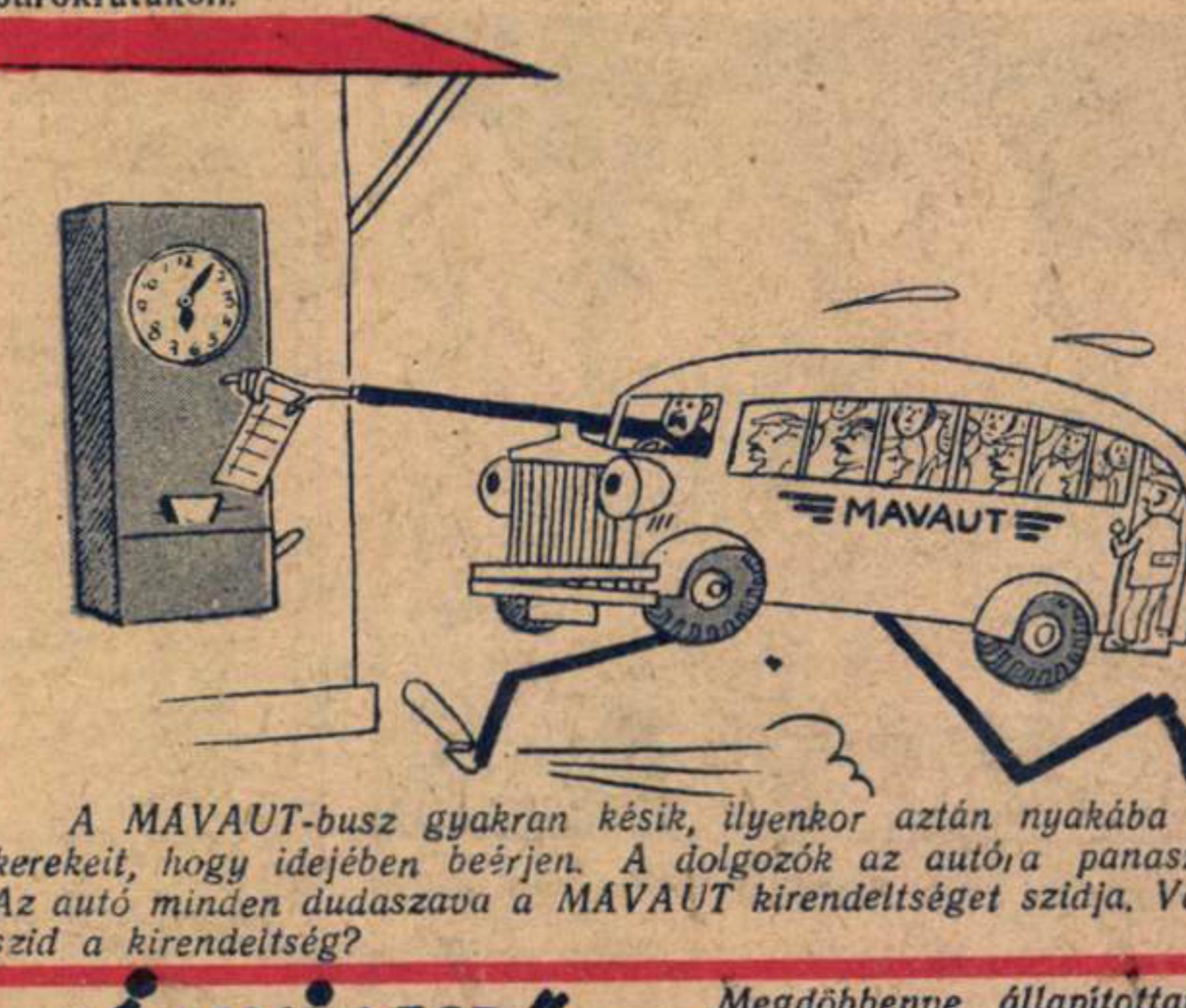

A MAVAUT-busz gyakran késik, ilyenkor aztán nyakába szedi a kerekeit, hogy idejében beérjen. A dolgozók az autóra panaszkodnak. Az autó minden dudaszava a MAVAUT kirendeltséget szidja. Vajjon kit szid a kirendeltség?

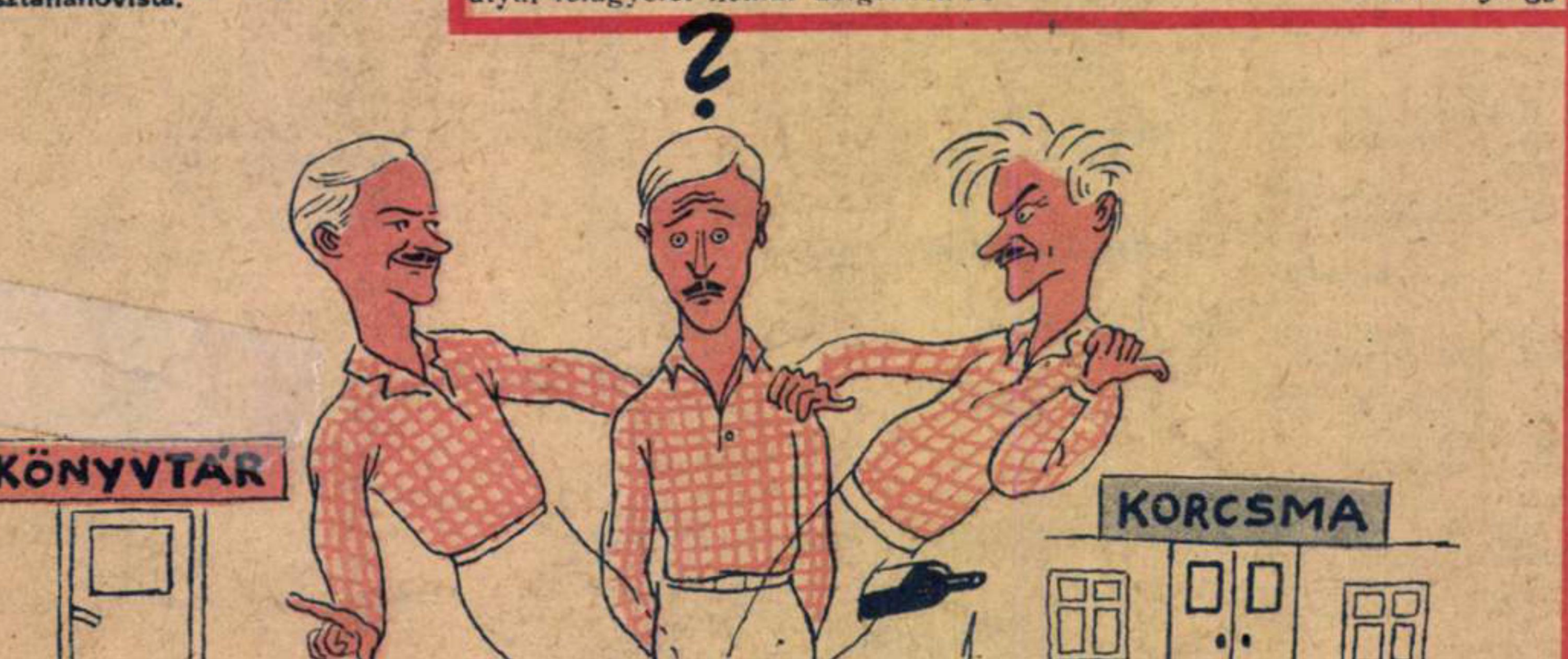

A kultúrházban három lépésnyire van egymástól a könyvtár és a kocsma. Gyakran felvetődik a kérdés: „Mire vagyok szomjasabb: tudásra, vagy hárslevelű rizlingre?" Ilyenkor a jobbik én és a rosszabbik én vitatkozik egymással. Kár, hogy nem lehet kettészakadni.

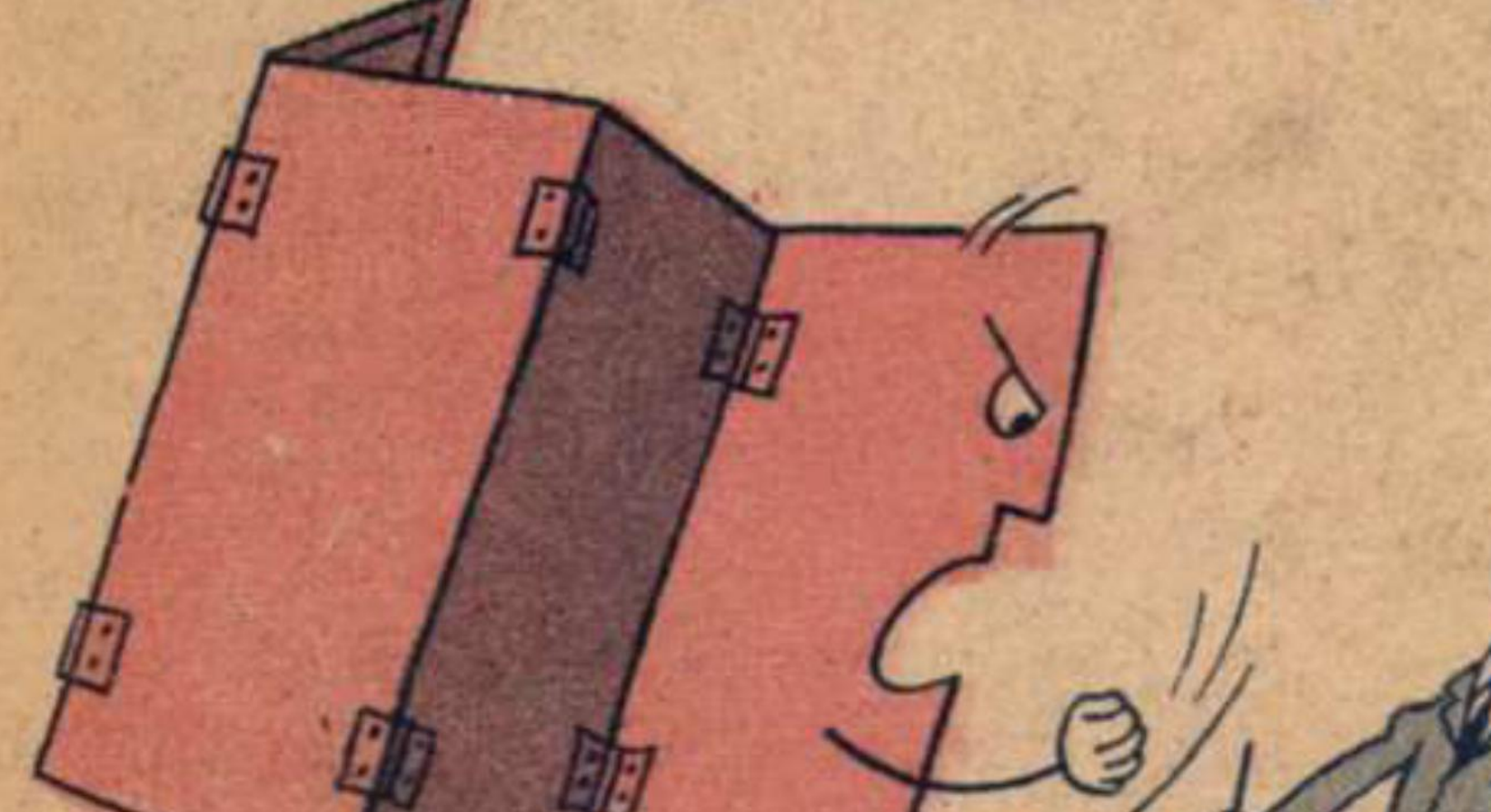
Az 1951-es beruházási tervből kifelejtették az öltözőszekrények készítését. A nődolgozók kénytelenek spanyolfal mögött öltözködni. Állítólag nemrégiben a spanyolfal személyesen volt fenn a tervosztályon s az asztalra csapott: elvtársak, meddig takargassam még a hibáitokat?

Indiába is elkerül a salgótarjáni szög

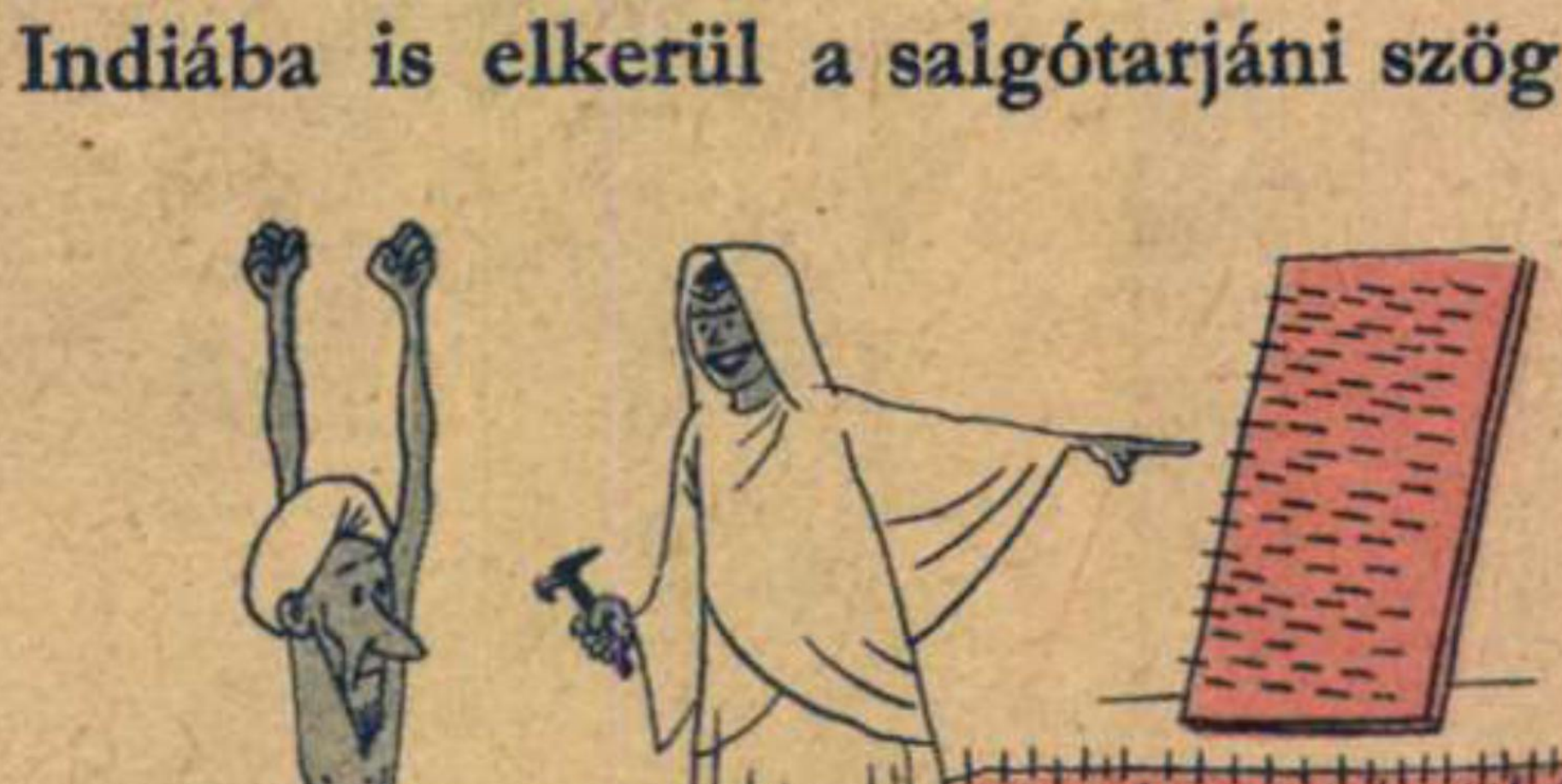
Fakírné: Lefekhetsz drágám. Épp most vetettem meg az ágyat frissen érkezett jó salgótarjáni szögekkel.

JANCSISZEGTŐL- A KOKILLÁIG

A DIJ.

Jancsiszegtől kokilláig mindenfajta áru készül Tarjánban. Mi az a kokilla? Az acélgyártás egyik legfontosabb kelléke. Olyan öntvény, amelybe a folyékony, nyers acélt öntik.

Most már megérthetjük az alábbi történetet.

A szeggyár egyik dolgozója úszóversenyt nyert és márványból készült díjat kapott, amelyet tíz jancsiszeg díszített.

A kokillaöntödében megjegyezték:

— Mi sajnos nem kaphatunk olyan sportérmet, amely műhelyünket szimbolizálja.

— De nem ám. Egy kokilla ugyanis 35 mázsa...

LASSÚ KIÉRTÉKELÉS.

A gyár kapuja mellett hatalmas faliújságon dorgálják az újítási bizottság munkáját.

Bizony lassú a kiértékelés. Így történhetett meg, hogy egy remek újítás ügye már közel tíz hónapja húzódik. Az újítás lényege: két szántóvasat egyszerre lehet hengerelni.

Eredmény: a gyár az elkésett szántóvas szállítás miatt pönálét fizetett...

Az újítási bizottság tagjai most már rákapcsoltak. Szeretnék, ha a faliújság minél előbb az ő dicséretüket zengené.

AZ ÓRA.

Megnéztük a szegcsomagolót is.

— Hány óra? — kérdezte Kovács elvtárs, az agit. prop. titkár a bejárat előtt.

— Pont tíz, — válaszoltam.

Bementünk. Fülsiketítő zaj és a művezető fogadott bennünket. A csomagolóban lázas munka folyik. Egy helyen gép végezte a csomagolás munkáját. Mégpedig mágneses gép, amely magához vonzza a szegeket.

Amikor két órával később kijöttünk, Kovács elvtárs újból megkérdezte, hogy hány óra van.

Megdöbbenve állapítottam meg, hogy az órám most is tíz órát mutat.

— Rögtön megindul, — mosolyodott el a titkár — a mágnes megállította a szerkezetet, de ha az óra nincs a mágnes közelében, újra jól viselkedik.

Fülemhez tartottam az órát. Ketyegett.

HOL AZ AJTÓ?

A gyár sodronyüzeme. A dolgozók nyakukra csavart meleg sálban állanak a gépek mellett.

— Miért van itt ilyen hideg?

— Mert a gyár főműhelye nem készíti el a pácoló felőli oldalon hiányzó ajtót. Nagy a huzat.

Tovább kérdezősködünk:

— A főműhely ajtaja is hiányzik talán?

— Nem! Az ő ajtajuk remekül csukódik. Persze, ha ők is fáznának, gyorsabban készítenék el a testvérműhely ajtaját...

FUTÓVERSENY.

A szerszámműhelyben egy jóhúsben levő dolgozóra figyelmeztettek.

— Ez Szatmári szaki, aki futóversenyt nyert.

Megtudjuk, hogy egy sovány acélgyári dolgozóval állt a starthoz. Egy ideig egymás mellett futottak. Úgy látszott — beszélik — mintha a sovány szakította volna át a célszalagot. De amikor kihirdették az eredményt, a nézők megtudták, hogy a kövér Szatmári győzött. Mégpedig hasszélességgel...

A CSIRKE.

Az üzemi konyhában gyakran van csirke. Ezeken a napokon megrohanják az ebédlőt. Különösen azok, akik csak napijegyet szoktak vásárolni. De csak olyankor, amikor jó a menü. Így azután a hetijegyesek egy része nem juthat csirkéhez, mert a napijegyesek megeszik előlük.

Most rendet teremtenek a csirke körül. A napijegyesek csak akkor kapnak csirkét, ha a hetijegyesek már ebédeltek. Persze volna még egy megoldás is: több csirkét vágni. Az ötlet ellen azonban a csirkék biztosan élénken tiltakoznának...

jövő héten: BUDAPESTI ÁLLAMI GAZDASÁGBAN